

**T.C.
KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
EĞİTİM BİLİMLERİ ANABİLİM DALI**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**YENİ KURULAN ÜNİVERSİTELERİN
ŞEHİR HALKI TARAFINDAN ALGILANMASI
(KASTAMONU İLİ ÖRNEĞİ)**

**HAZIRLAYAN
Okan KESKİN**

**DANIŞMAN
Yrd. Doç. Dr. Muammer ERGÜN**

KASTAMONU 2014

TEZ ONAY SAYFASI

Okan KESKİN tarafından hazırlanan “Yeni Kurulan Üniversitelerin Şehir Halkı Tarafından Algılanması” adlı tez çalışması aşağıdaki jüri tarafından oy birliği ile Kastamonu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı’nda **YÜKSEK LİSANS TEZİ** olarak kabul edilmiştir.

Yrd. Doç. Dr. Muammer ERGÜN

Jüri Üyeleri :

İmza

Prof. Dr. Seyit AYDIN
Kastamonu Üniversitesi Rektörü
Kastamonu Üniversitesi Mühendislik Fakültesi

Doç. Dr. Ergün RECEPOĞLU
Kastamonu Üniversitesi Eğitim Fakültesi
Eğitim Bilimleri Bölümü

Yrd. Doç. Dr. Muammer ERGÜN
Kastamonu Üniversitesi Eğitim Fakültesi
Eğitim Bilimleri Bölümü

19.../06/2014

Doç. Dr. Duran AYDINÖZÜ
Enstitü Müdürü

ÖZET

Yüksek Lisans Tezi

Yeni Kurulan Üniversitelerin Şehir Halkı Tarafından Algılanması (Kastamonu İli Örneği)

Okan KESKİN
Kastamonu Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
Eğitim Bilimleri Ana Bilim Dalı

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Muammer ERGÜN

Günümüz dünyasında çok yönlü bir kavram olarak gelişme fiziki, ekonomik ve sosyo-kültürel değişimleri içinde barındıran bir süreci ifade etmektedir. Bu noktada eğitim gelişen bir toplumun tüm unsurları üzerinde rol oynayan faktörlerden biri olarak görülebilir. Eğitim basamaklarının en üst noktasında yer alan üniversiteler ise hem eğitim sisteminin bir parçası olarak hem de bilgi toplumunda bilgiyi üreten merkezler olarak tüzel kişiliği, idari/akademik personeli ve öğrencileri ile buldukları şehirlerin gelişim sürecine gerek fiziki ve ekonomik gerekse sosyo-kültürel boyutta katkıda bulunmaktadır. Literatürde üniversitelerin şehirlere katkılarını inceleyen araştırmaların genellikle üniversitelerin ekonomik etkileri üzerinde durduğu görülmektedir. Oysa üniversitelerin kurulmasıyla birlikte buldukları bölgede hız kazanan ekonomik gelişme kadar üniversitelerin buldukları bölgenin sosyo-kültürel yapısı üzerindeki etkileri de dikkat çekicidir. Diğer yandan ekonomik yapı ve sosyo-kültürel yapı etkileşim içinde bulunmaları nedeniyle birbirinden ayrı düşünülmemelidir.

Araştırmanın amacı Kastamonu Üniversitesi'nin bulunduğu şehrin sosyo-kültürel yapısına yönelik katkılarının şehir halkı tarafından nasıl algılandığından hareket edilerek "2013-2014 eğitim-öğretim yılı içerisinde" tespit edilmesi ve halkın beklentileri doğrultusunda üniversitede yeni çalışmaların yapılmasına katkı sağlamaktır. 2006 yılı Türkiye için üniversitelerin ülke geneline yaygınlaştırılması açısından önemli bir dönüm noktasıdır. 01.03.2006 tarih ve 5467 Sayılı Yasa ile birlikte Kastamonu Üniversitesi'nin de içinde yer aldığı 15 yeni üniversite kurulmuştur. Bu araştırma kapsamında yeni kurulan bir üniversitenin şehir üzerindeki etkileri ölçülmeye ve hem şehrin hem de üniversitenin gelişim süreci açısından değerlendirilmeye çalışılmıştır. Araştırmanın özgün değeri, şehrin üniversiteyi algılayışından yola çıkarak Kastamonu Üniversitesi ile Kastamonu İli arasındaki organik ilişkiyi ortaya koyma çabası içinde olmasıdır.

Kastamonu-2014; Sayfa: xi + 115

Anahtar Sözcükler: Kastamonu Üniversitesi, Şehirde Üniversite Algısı.

ABSTRACT

Master Thesis

**The Perception of Newly Established Universities by the People of the City
(Example of Kastamonu)**

Okan KESKİN

Kastamonu University

Institute of Social Sciences

Department of Educational Sciences

Supervisor: Assistant Prof. Muammer ERGÜN

In today's world, as a multi-directional concept, the concept of development refers to a process in which it contains physical, economic and socio-cultural changes. At this point, education can be seen as one of the most basic factors that play a role on all elements of a developing society. Both being as a part of education system and being as knowledge producing centers in the information society universities with their legal personality, administrative/academic staff and student contribute on the development process of their city both physical and economic and socio-cultural dimensions. In the literature, it can be seen that the researches which examine the contribution of universities to the cities often stand on the economic impact of universities. However, with the establishment of universities, their impacts on the socio-cultural structure of their region are also noteworthy as the economic development that gain speed in their region. On the other side the economic structure and socio-cultural structure shouldn't be considered separately because of their interaction.

Purpose of the research is to determine the contribution of Kastamonu University on the socio-cultural structure of its city by moving out the perceptions of the people of the city in the academic year of 2013-2014 and contribute to the new studies of the university towards the expectations of the people of the city. The year of 2006 is a major cornerstone for Turkey in terms of dissemination of universities across the country. With the Law dated 01.03.2006 and No. 5467 fifteen new universities were established simultaneously and Kastamonu University is also located between them. Therefore, the impacts of a newly established university on its city is tried to be measured and is tried to be evaluated in terms of the development process of both the city and university in the scope of the research. The original value of the research is to be in an effort to exhibit the organic relationship between Kastamonu University and Kastamonu City moving out the university perception of the city.

Kastamonu-2014; Page: xi + 115

Keywords: Kastamonu University, University Perception in the City.

ÖNSÖZ

Üniversiteler bilimin yapıldığı ve üretildiği yerlerdir. Üniversitelerin bu faaliyetini gerçekleştirebilmesi, halkın üniversitelere verdiği destek ve değer ile doğru orantılı olarak gelişim göstermektedir. Bunun yanı sıra üniversitelerin de kurulmuş oldukları bölgenin halkı üzerinde doğrudan veya dolaylı etkileri olduğu bilinmektedir. Bu süreçteki etkiler ise kendini sosyo-kültürel ve ekonomik olarak gösterebilmektedir.

Üniversitenin şehir tarafından nasıl algılandığı üniversite yönetiminin üzerinde durması gereken önemli bir konudur. Üniversite yönetimi, şehrin üniversiteyi algılaması hususunda bilimsel olarak hazırlanmış yardımcı kaynaklara ihtiyaç duyacaktır. Bu çalışma Kastamonu Üniversitesi'nin bulunduğu şehrin sosyo-kültürel yapısına ve bu bağlamda ekonomik yapısına katkılarının şehir halkı tarafından nasıl algılandığından hareket edilerek “2013-2014 eğitim-öğretim yılı içerisinde” tespit edilmesi ve halkın beklentileri doğrultusunda üniversitede yeni çalışmaların yapılmasına katkı sağlamayı amaçlamaktadır. Ayrıca bu çalışma alanda yapılacak yeni çalışmalara da kaynak olacaktır.

Çalışmanın hazırlanma sürecinde ve her zaman yanımda olan aileme, fikirleriyle, görüşleriyle bana ve çalışmama yön veren, eğitimciliğinin yanı sıra dostluğunu esirgemeyen değerli tez danışmanım Yrd.Doç.Dr. Muammer ERGÜN'e sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Temmuz – 2014

Kastamonu

Okan KESKİN

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	i
ABSTRACT.....	iii
ÖNSÖZ.....	v
İÇİNDEKİLER.....	vi
TABLolar LİSTESİ.....	x

BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ

1.1. Araştırmanın Problemi.....	1
1.2. Araştırmanın Amacı.....	4
1.3. Araştırmanın Önemi.....	5
1.4. Araştırmanın Hipotezleri.....	7
1.5. Araştırmanın Sınırlılıkları.....	8
1.5. Tanımlar.....	8

İKİNCİ BÖLÜM

KURAMSAL ÇERÇEVE

2.1. Bilim ve Üniversite Kavramlarına Genel Bir Bakış.....	9
2.1.1. Bilim ve Bilim Felsefesi.....	9
2.1.2. Bilim Tarihi.....	14
2.1.2.1 Eski Çağlarda Bilim.....	14
2.1.2.2. Orta Çağda Bilim.....	15
2.1.2.3. Yeni Çağda Bilim.....	17
2.1.2.4. Yakın Çağda Bilim.....	19
2.1.3. Türkiye’de Üniversite ve Bilimin Tarihsel Gelişimi.....	21
2.1.3.1. Üniversitede Bilimin Yeri.....	21

2.3.1.2. Türkler’de Üniversite ve Bilim	21
2.3.1.3. Türkiye’de Üniversite Tarihi.....	24
2.3.1.4. 2006 Yılı ve Üniversiteler.....	26
2.2. Kastamonu İli ve Sosyo-Kültürel Yapısı	31
2.2.1. Kastamonu İli Tarihsel Gelişimi	31
2.2.2. Kastamonu İli Coğrafi Konumu.....	31
2.2.3. Kastamonu İli Nüfus Yapısı.....	32
2.2.4. Kastamonu İli’nde Göç	36
2.2.5. Kastamonu İli’nde Eğitim.....	42
2.2.6. Kastamonu İli’nde Yükseköğretim	49
2.2.7. Kastamonu İli’nde Ekonomi	59
2.2.8. Kastamonu İli’nde Ulaşım	64
2.2.9. Kastamonu İli’nde Kültür ve Turizm.....	65
2.3. İlgili Araştırmalar ve Sonuçları.....	67

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

YÖNTEM

3.1. Araştırmanın Modeli	73
3.2. Evren ve Örneklem	73
3.3. Verilerin Toplanması ve Veri Toplama Aracı	74
3.4. Verilerin Analizi.....	80

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BULGULAR

4.1. Katılımcıların Demografik Özelliklerine İlişkin Bulgular.....	81
4.2. Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular	82
4.3. İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular.....	85
4.4. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular.....	86

4.5. Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular	87
4.6. Beşinci Alt Probleme İlişkin Bulgular	106
4.7. Altıncı Alt Probleme İlişkin Bulgular	108
4.8. Yedinci Alt Probleme İlişkin Bulgular	110
4.9. Sekizinci Alt Probleme İlişkin Bulgular	113
4.10. Dokuzuncu Alt Probleme İlişkin Bulgular.....	115

BEŞİNCİ BÖLÜM

TARTIŞMA, SONUÇ ve ÖNERİLER

5.1. TARTIŞMA ve SONUÇ	119
5.2. ÖNERİLER	126
KAYNAKÇA	128
EK-1: Araştırma Anketi..	136
EK-2: ÖZGEÇMİŞ	139

TABLOLAR LİSTESİ

- Tablo 1.** 2006 Yılında Kurulan Üniversiteler ve Kuruldukları İller
- Tablo 2.** 2007 Yılında Kurulan Devlet Üniversiteleri ve Kuruldukları İller
- Tablo 3.** 2007 Yılında Kurulan Vakıf Üniversiteleri ve Kuruldukları İller
- Tablo 4.** 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Nüfus Dağılımı
- Tablo 5.** 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Yıllık Nüfus Artış Hızı
- Tablo 6.** 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin İl Merkezlerinin Yıllara Göre Nüfus Dağılımı
- Tablo 7.** 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Aldığı Göç Dağılımı
- Tablo 8.** 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Verdiği Göç Dağılımı
- Tablo 9.** 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Net Göç Dağılımı
- Tablo 10.** 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Net Göç Hızı Dağılımı
- Tablo 11.** Kastamonu İli 2000 ve 2013 Yılları Eğitim Durumunun Karşılaştırılması
- Tablo 12.** Üniversite'nin Yıllar İtibari ile Öğrenci Sayıları
- Tablo 13.** Üniversite'nin Yıllar İtibari ile Personel Sayıları
- Tablo 14.** Üniversite'nin Yıllar İtibari ile Akademik Personel Sayıları
- Tablo 15.** KASÜSEM Bünyesinde Yıllar İtibari ile
- Tablo 16.** Üniversite'nin Yıllar İtibari ile Akademik Yayın Sayıları
- Tablo 17.** 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Temel İşgücü Göstergeleri
- Tablo 18.** 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Konut Satışları Dağılımı
- Tablo 19.** Şehrin Üniversite Algısı Ölçeğine İlişkin KMO ve Barlett Testleri Bulguları

Tablo 20. Şehrin Üniversite Algısı Ölçeğine İlişkin Döndürülmüş Bileşenler Matrisi

Tablo 21. Şehrin Üniversite Algısı Ölçeğine İlişkin Toplam Varyansı Açıklayan Bulgular

Tablo 22. Şehrin Üniversite Algısı Ölçeğine İlişkin Faktörler ve Değişkenleri

Tablo 23. Katılımcıların Demografik Özelliklerine Göre Dağılımı

Tablo 24. Katılımcıların Kastamonu Üniversitesi'nde Düzenlenecek Eğitsel, Kültürel, Sosyal ve Sportif Faaliyetlerde İzleyici veya Katılımcı Olarak Yer Alma İsteklerinin Dağılımı

Tablo 25. Katılımcıların Kastamonu Üniversitesi'ndeki Faaliyetlerden Haberdar Olma Durumları ve Hangi Yollarla Haberdar Oldukları ile İlgili Görüşlerinin Dağılımı

Tablo 26. Katılımcıların Kastamonu Üniversitesi'nin Nitelikleri ve Fiziksel Özellikleri ile İlgili Görüşlerinin Dağılımı

Tablo 27. Katılımcıların Kastamonu Üniversite'ni Nasıl Algıladıklarının Şehre Sosyo-Kültürel Katkı Boyutuna Katılım Düzeyleri Açısından Dağılımı

Tablo 28. Katılımcıların Kastamonu Üniversite'ni Nasıl Algıladıklarının Şehre Yapısal Katkı Boyutuna Katılım Düzeyleri Açısından Dağılımı

Tablo 29. Katılımcıların Kastamonu Üniversite'ni Nasıl Algıladıklarının Şehre Olumsuz Etki Boyutuna Katılım Düzeyleri Açısından Dağılımı

Tablo 30. Katılımcıların Kastamonu Üniversite'ni Nasıl Algıladıklarının Şehre Eğitsel Katkı Boyutuna Katılım Düzeyleri Açısından Dağılımı

Tablo 31. Katılımcıların Kastamonu Üniversite'ni Nasıl Algıladıklarının Bölgesel Fırsat Eşitliği Boyutuna Katılım Düzeyleri Açısından Dağılımı

Tablo 32. Katılımcıların Şehrin Üniversite Algısının “*Şehre Sosyo-Kültürel Katkı Alt Boyutu*”na İlişkin Görüşlerinin Demografik Özelliklerine Göre Farklılık Gösterip Göstermediğine İlişkin Bulgular

Tablo 33. Katılımcıların Şehrin Üniversite Algısının “*Şehre Yapısal Katkı Alt Boyutu*”na İlişkin Görüşlerinin Demografik Özelliklerine Göre Farklılık Gösterip Göstermediğine İlişkin Bulgular

Tablo 34.Katılımcıların Şehrin Üniversite Algısının “*Şehre Olumsuz Etki Alt Boyutu*”na İlişkin Görüşlerinin Demografik Özelliklerine Göre Farklılık Gösterip Göstermediğine İlişkin Bulgular

Tablo 35.Katılımcıların Şehrin Üniversite Algısının “*Şehre Eğitsel Katkı Alt Boyutu*”na İlişkin Görüşlerinin Demografik Özelliklerine Göre Farklılık Gösterip Göstermediğine İlişkin Bulgular

Tablo 36. Katılımcıların Şehrin Üniversite Algısının “*Bölgesel Fırsat Eşitliği Alt Boyutu*”na İlişkin Görüşlerinin Demografik Özelliklerine Göre Farklılık Gösterip Göstermediğine İlişkin Bulgular

BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ

Bu bölümde araştırmanın problemi, amacı, önemi, varsayımları, sınırlılıkları ve tanımlamalar üzerinde durulmaktadır.

1.1. Araştırmanın Problemi

Küreselleşmenin artan etkileri sonucunda, üniversiteler kendilerini bir yenilenme ve rekabet ortamında bulmuştur. Evrensel değerler ile beraber bölgesel değerlerin de ön plana çıktığı günümüzde, üniversiteler için buldukları şehir ile etkileşim önem kazanmıştır. Günümüzde üniversitelerin yüz yüze olduğu konulardan biri de çevre ile işbirliği yapabilmek ve ortaklık potansiyellerini değerlendirmektir. (Sürmeli, 2008).

Çağın gereği olarak ülkelerin bilgi toplumuna dönüşmesiyle birlikte meydana gelen bilimsel ve teknolojik gelişmeler örgütlerin yapısında, çalışanların görev ve rollerinde önemli değişimlere yol açmıştır. Sosyal değişimin odak noktası olan eğitim örgütleri de bu hızlı değişimden payını almıştır. Kuşkusuz eğitim yöneticisinin de böyle bir değişimden etkilenmemesi mümkün değildir (Çelik, 1995). İnsan odaklı yönetim anlayışı eğitim örgütlerini de etkilemiştir

Yönetim faaliyetinde iki önemli faktör söz konusudur. Bunlardan birincisi yönetim sistemidir. İkincisi ise yönetim faaliyetinin uygulamasını sağlayacak olan yönetici faktörüdür. İyi bir yönetim ne kadar gerekliyse başarılı yöneticilere de ihtiyaç söz konusudur (Özalp, 2012). Ortak bir amacı gerçekleştirmek için bir araya gelen iki insan bile olsa, amacın gerçekleşebilmesi için bir yönetici ve bir yönetilenden söz etmek mümkündür. Bu açıdan bakıldığında insanlar hayatlarında çeşitli nedenlerle yöneticilerle karşılaşmakta veya yönetici durumuna gelebilmektedir. İnsanların toplumsal yapının bir ögesi olduğu düşünülürse yönetim faaliyetinin de önemi anlaşılacaktır. Herhangi bir işte çalışan kişiler emir veren veya emir alan diğer bir ifade ile yönetici veya yönetilen olabilir (Özalp, 2010). Yönetim

iktidarla ilgilidir. Kararları kim alır? Kimin sesi daha çok çıkar? Ve bu ses ne kadar etkilidir? Bunlar özellikle yükseköğretimde sürekli olarak sorulan karmaşık ve tartışmalı sorulardır (Rosovsky, 1996).

Üniversitelerin; eski çağlardan beri birikmiş geleneksel bilgilerin günümüze uyumunu sağlayarak bunları öğretim ve kültür yoluyla genç kuşaklara aktarmak gibi çok önemli fonksiyonlarının yanı sıra, olaylara farklı açılardan bakabilen, etki altında kalmayan ve objektif kıstaslara göre davranan bireyler haline getirmek, toplumun sorunlarının, sosyal, kültürel, ekonomik, sağlık yönlerini dikkate alarak değerlendirmek ve çözüm yolları üretmek gibi, toplumsal gelişmeye etki eden fonksiyonları vardır. Bu anlamda buldukları bölgeleri ekonomik anlamda kalkındırmanın yanında şehrin yaşam düzeyini yükseltici ve kamuoyunu aydınlatıcı bilim, kültür ve sanatsal faaliyetlerini toplumun hizmetine sunarak ilerlemesine katkıda bulunmak üniversitelerin temel işlevi içinde yer almaktadır. Şehirlerde kurulmuş üniversiteler, bir taraftan eğitim-öğretim faaliyetlerini yürütürken ve şehrin çeşitli sorunlarına yönelik araştırmalarla şehrin ekonomik yönden kalkınmasına katkıda bulunurken diğer taraftan da sosyal ve kültürel etkinliklerde bulunurlar. Bu etkinlikler aynı zamanda çevreyi sosyal yönden etkileme açısından da büyük önem taşır. Üniversitenin şehre ekonomik ve sosyo-kültürel katkılarının neler olduğu ve bunların nasıl geliştirilebileceğinin değerlendirilmesinde; üniversitenin şehir kalkınmasına yönelik hedefleri, bunlara yönelik faaliyetleri ve bunların sonuçlarının değerlendirilmesi gerekir. Bu da üniversite yönetiminin benimsemiş olduğu yönetim yaklaşımı ile doğrudan ilişkilidir.

Üniversite ve şehrin kültürel etkileşiminde, yerel halkın üniversitenin hizmetleri konusundaki bilgi düzeyi, üniversite hizmetlerinin algılanması ve vatandaşların bu hizmetlerden yararlanma düzeyleri ile yerel halkın üniversite öğrencileri ile yaşamış oldukları çatışmalar ve üniversiteden beklentilerini ortaya koymak amacı ile yapılan bu araştırmanın temel problemi “Üniversite şehir halkı tarafından fiziki yapı, sosyal-kültürel ve sportif faaliyetler açısından nasıl algılanmaktadır?” sorusu ile ifade edilebilir. Araştırmanın alt problemleri ve bu doğrultuda cevap aranan sorular ise aşağıdaki gibi sıralanabilir.

1. a. Şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'nde düzenlenmesini istediği ve izleyici veya katılımcı olarak yer almak istediği eğitsel, sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler nelerdir?
b. Şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'nde gerçekleştirilen faaliyetlerden haberdar olma düzeyleri nasıldır?
2. Şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'nin nitelikleri ve fiziksel özelliklerinin yeterliliği ile ilgili algıları nelerdir?
3. Şehir halkının Kastamonu Üniversitesi ile ilgili algıladığı sorunlar ve üniversiteden beklentileri nelerdir?
4. Şehir halkı Kastamonu Üniversitesi'nin şehre katkısını nasıl algılamaktadır?
5. Şehir halkının üniversite algısının "*şehre sosyo-kültürel katkı alt boyutu*"na ilişkin algıları nasıldır? Bu algılar;
 - a. cinsiyetlerine,
 - b. yaşlarına,
 - c. öğrenim düzeyine,
 - d. gelir düzeyine,
 - e. meslek durumlarına,
 - f. şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
6. Şehir halkının üniversite algısının "*şehre yapısal katkı alt boyutu*"na ilişkin algıları nasıldır? Bu algılar;
 - a. cinsiyetlerine,
 - b. yaşlarına,
 - c. öğrenim düzeyine,
 - d. gelir düzeyine,
 - e. meslek durumlarına,
 - f. şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
7. Şehir halkının üniversite algısının "*şehre olumsuz etki alt boyutu*"na ilişkin algıları nasıldır? Bu algılar;
 - a. cinsiyetlerine,
 - b. yaşlarına,

- c. öğrenim düzeyine,
 - d. gelir düzeyine,
 - e. meslek durumlarına,
 - f. şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
8. Şehir halkının üniversite algısının “*şehre eğitsel katkı alt boyutu*”na ilişkin algıları nasıldır? Bu algılar;
- a. cinsiyetlerine,
 - b. yaşlarına,
 - c. öğrenim düzeyine,
 - d. gelir düzeyine,
 - e. meslek durumlarına,
 - f. şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?
9. Şehir halkının üniversite algısının “*bölgesel fırsat eşitliği alt boyutu*”na ilişkin algıları nasıldır? Bu algılar;
- a. cinsiyetlerine,
 - b. yaşlarına,
 - c. öğrenim düzeyine,
 - d. gelir düzeyine,
 - e. meslek durumlarına,
 - f. şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?

1.2. Araştırmanın Amacı

Türkiye’de yeni üniversitelerin açılıp açılmaması konusu her dönemde tartışma konusu olmuştur. Genelde tartışmaların odak noktasında yeterli alt yapı hazırlıklarının yapılmadan üniversite açılmasının eğitim verimliliğini düşürdüğü ve uzun yıllar bu üniversitelerin çok çeşitli sorunlarla mücadele etmek zorunda kalmalarından dolayı asli işlevlerini yerine getirememeleri yer almaktadır. Bu tartışmanın diğer tarafında ise az gelişmiş bölgelerde üniversite açılmasının ardındaki

temel beklentiler olarak öncelikle, üniversitenin bölgenin itici gücü olarak açıldığı bölgeyi ekonomik ve kültürel alanda harekete geçirip yaşam kalitesini artırması bulunmaktadır. Türkiye’de 2006-2008 yılları arasında 41 yeni devlet üniversitesi açılarak her ile bir üniversite kazandırılmıştır. Bu noktada araştırmanın amacı, yeni kurulan Kastamonu Üniversitesi’nin bulunduğu şehrin sosyo-kültürel yapısına katkılarının şehir halkı tarafından nasıl algılandığını ortaya koymak ve halkın beklentileri doğrultusunda üniversitede yeni çalışmaların yapılmasına katkı sağlamaktır. Araştırma kapsamında üniversitenin şehir üzerindeki etkileri ölçülmeye ve değerlendirilmeye çalışılmıştır. Bu araştırmanın iki temel hedefi bulunmaktadır. Birincisi, üniversitelerin geleceğe yönelik stratejilerinde, üniversiteye şehirle bütünleşme açısından gereken temel verileri sağlamak; ikincisi ise şehir üniversite ilişkilerini inceleyen bir çalışma olarak sosyal bilimler literatürüne katkıda bulunmanın yanı sıra alanda yeni üniversitelerin açılıp açılmamasına ilişkin yapılan tartışmalara bilimsel veri sağlamaktır.

1.3. Araştırmanın Önemi

Türkiye’de yeni üniversitelerin kurulmasına ilişkin izlenen politikaları değerlendiren yaklaşımlar genellikle, olumlu ve olumsuz olmak üzere iki başlık altında toplanabilir. Yaşanan gelişmeleri olumlu ve beklendik olarak değerlendirenler; kamu üniversitelerine devlet bütçesinden ayrılan payın politik ve ekonomik faktörlere bağlı (Lowry, 1999) olduğu yaklaşımından hareket etmektedirler. Gelişmeleri eleştiren yaklaşım açısından; yeni üniversitelerin kurulmasına ilişkin saptanan iki temel olumsuzluk yükseköğretimdeki yığılmaları azaltmak için koşullar oluşmadan üniversite kurulması ve altyapı olanakları yeterince sağlanmadan, kriz politikaları ile yükseköğretim kurumlarının faaliyete geçirilmesi olarak belirtilmektedir (Çağlar, 1992).

Ülkemizde üniversiteleri görece olarak geri kalmış bölgelerde yaşayanların ayağına götürme ve bölgeleri kalkındırma, 5-15 Şubat 1962 tarihleri arasında toplanan VII. Milli Eğitim Şura’sında benimsenen ilke olmuştur. Burada “DPT ile işbirliği yapılarak bölge planlama esaslarına göre başta üniversite olmak üzere,

sağlık, sosyal, ekonomik ve kültürel tesis ve imkânlarıyla, dikkatle seçilecek yerlerde yeni cazibe merkezleri kurma yoluna gidilirse, hem mevcut aydınlardan gereği kadar faydalanmak, hem de yeni aydın grupları yaratmak mümkün olur” düşüncesi ağırlık kazanmıştır (Aydemir, 1994). Ancak bir anda kurulan 15 yeni üniversite ile üniversiteleşme politikasının başladığı 2006 yılına kadar geçen süre içinde VII. Milli Eğitim Şura’sında benimsenen kararların uygulama açısından anlam kazanamamış olması da dikkat çekmektedir.

Bu araştırmada ülkemizde yeni kurulan üniversitelerden biri olan Kastamonu Üniversitesi’nin faaliyetlerini yürüttüğü yaklaşık 7 yıllık süre içerisinde şehir halkına ne ölçüde ulaştığı, yürüttüğü faaliyetlerin şehir halkı tarafından ne ölçüde bilinir olduğu ve şehir halkının üniversiteyi algılama şekli ile beklentilerinin neler olduğu ortaya konulmaya çalışılmaktadır. Yürütülen bu araştırma hem üniversitenin uzun dönemli planlarını hazırlamasına ışık tutması hem de sosyo-kültürel anlamda şehre katkılarının şehir halkı tarafından nasıl algılandığının tespit edilmesiyle üniversite yönetiminin belirlenen aksaklıklar ile ilgili yeni stratejiler oluşturması açısından büyük bir öneme sahiptir.

Üniversitelerin, buldukları şehirlere katkısı sadece ekonomik açıdan sınırlandırılmayacak çeşitliliktedir. Bu nedenle çalışmada, literatürdeki ekonomi ağırlıklı çalışmalardan farklı olarak, üniversitenin şehirdeki sosyo-kültürel işlevleri ile sunduğu olanaklar ve etkinlikleri araştırılmaktadır. Çalışmanın özgün değeri, mevcut literatürde genellikle tek boyuta odaklanmış araştırmaların aksine, çalışmaya katılan üniversitenin bulunduğu şehir ile ilişkisini ve şehirdeki temel toplumsal aktörlerle etkileşimini sosyo-kültürel açıdan inceleyen, bununla birlikte şehrin üniversiteyi algılayışını ortaya koyan ve bunları birbiriyle karşılaştırma fırsatı sunan bir araştırma olmasıdır. Araştırmanın, bu özelliği ile mevcut literatüre farklı boyutlar kazandıracağı düşünülmektedir.

1.4. Araştırmanın Hipotezleri

Araştırmada şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'nin şehre katkısına ilişkin düşüncelerinin halkın demografik özellikleri açısından farklılık gösterip göstermediğinin tespit edilmesi çerçevesinde oluşturulan araştırma hipotezleri ve alt hipotezleri şöyle sıralanabilir:

H₁: Katılımcıların Şehrin Üniversite Algısının “*şehir sosyo-kültürel katkı alt boyutu*”na ilişkin görüşleri;

H_{1A}: Cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{1B}: Yaşlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{1C}: Öğrenim durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{1Ç}: Gelir durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{1D}: Meslek durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{1E}: Şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H₂: Katılımcıların Şehrin Üniversite Algısının “*şehir yapısal katkı boyutu*”na ilişkin görüşleri;

H_{2A}: Cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{2B}: Yaşlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{2C}: Öğrenim durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{2Ç}: Gelir durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{2D}: Meslek durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{2E}: Şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H₃: Katılımcıların Şehrin Üniversite Algısının “*şehir olumsuz etki boyutu*”na ilişkin görüşleri;

H_{3A}: Cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{3B}: Yaşlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{3C}: Öğrenim durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{3Ç}: Gelir durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{3D}: Meslek durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{3E}: Şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H₄: Katılımcıların Şehrin Üniversite Algısının “şehre eğitsel katkı boyutu”na ilişkin görüşleri;

H_{4A}: Cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{4B}: Yaşlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{4C}: Öğrenim durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{4Ç}: Gelir durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{4D}: Meslek durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{4E}: Şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H₅: Katılımcıların Şehrin Üniversite Algısının “bölgesel fırsat eşitliği boyutu”na ilişkin görüşleri;

H_{5A}: Cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{5B}: Yaşlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{5C}: Öğrenim durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{5Ç}: Gelir durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{5D}: Meslek durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

H_{5E}: Şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermektedir.

1.5. Araştırmanın Sınırlılıkları

Araştırma Kastamonu İl merkezinde yaşayan bireylerin Kastamonu Üniversite’sine ilişkin algıları ile sınırlıdır. Araştırma kapsamında katılımcılar ile yürütülen anket çalışması “2013 yılı içerisinde” gerçekleştirilmiş ve üniversite ile ilgili veriler Kastamonu Üniversitesinin 2006-2013 yılları arasını kapsayan verilerdir.

1.6. Tanımlar

Üniversite: Bu çalışmada üniversite kavramı Kastamonu Üniversitesi’ni tanımlamaktadır.

Şehir halkı: Bu çalışmada şehir halkı kavramı Kastamonu İli Merkez İlçe’de ikamet eden insanları tanımlamaktadır.

İKİNCİ BÖLÜM

KURAMSAL ÇERÇEVE

Çalışmanın ikinci kısmında üniversitelerin temel görevlerinden birisi olan bilgiyi üretme başlığı altında bilim felsefesi, bilim tarihi ve Türkiye’de üniversite gelişimi kavramları ile Kastamonu İli ve Sosyo-Kültürel Yapısı ele alınmaktadır.

2.1. Bilim ve Üniversite Kavramlarına Genel Bir Bakış

Çağdaş eğitim-öğretim esaslarına dayanan bir düzen içinde milletin ve ülkenin ihtiyaçlarına uygun insan gücü yetiştirmek amacı ile; orta öğretime dayalı çeşitli düzeylerde eğitim-öğretim, bilimsel araştırma, yayın ve danışmanlık yapmak, ülkeye ve insanlığa hizmet etmek üzere çeşitli birimlerden oluşan kamu tüzelkişiliğine ve bilimsel özerkliğe sahip üniversiteler Devlet tarafından kanunla kurulur (T.C. Anayasası, Madde 130). Dolayısıyla üniversiteler ile ilgili bir araştırma yürütürken öncelikle bilim ve üniversite kavramları üzerinde durmak gerekmektedir.

2.1.1. Bilim ve Bilim Felsefesi

Bilim, Latince bilmek kökünden (scire) türemiş ve bilinen şey (scientia) ya da bilgi anlamına gelen bir kelime olarak ifade edilmektedir (Altunışık vd., 2008). Bilim için Türk Dil Kurumu Sözlüğü şu karşılıkları vermektedir: 1. Evrenin veya olayların bir bölümünü konu olarak seçen, deneye dayanan yöntemler ve gerçeklikten yararlanarak sonuç çıkarmaya çalışan düzenli bilgi, ilim 2. Genel geçerlik ve kesinlik nitelikleri gösteren yöntemli ve dizgesel bilgi 3. Belli bir konuyu bilme isteğinden yola çıkan, belli bir amaca yönelen bir bilgi edinme ve yöntemli araştırma süreci (TDK, 2013). Albert Einstein’e göre bilim “her türlü düzenden yoksun algılar ile mantıksal olarak düzenli düşünme arasında uygunluk sağlama çabasıdır” (Erton, 2011).

Bilim, hem bilgi üretmeye yönelik bir sistemi hem de o sistemden üretilen bilgiyi işaret etmektedir (Neuman, 2010). Modern toplumların en itibarlı kurumları arasında bulunan bilim öncelikle sistematik bir bilgi kümesi olarak belirtilmektedir. Bilinçli ve akıllı bir varlık olan insan, sahip olduğu farklı bilgi türleri ile dünyada karşılaştığı nesnelere anlamak istemektedir. Bu nesnelere ile insan arasındaki etkileşim sonucu ortaya çıkan ürün ise bilgi olarak ifade edilmektedir. Bu çerçevede, bilim, felsefe, gündelik bilgi, edebiyat, sanat, din, fal ve büyü birer bilgi türü olarak gösterilmesine rağmen bilimsel bilginin büyü, fal, din, edebiyat ve sanat gibi diğer bilgi türlerinden ayıran en önemli ölçüt ise bilimin konusunun görgül (ampirik) ve nesnel gerçeklik olması biçiminde vurgulanmaktadır (Altunışık vd, 2008).

Her insanın en az bir amacı, kendine özgü oluşturulmuş değerleri, inançları ve geçmiş yaşantıları sonucunda oluşturmuş olduğu tutumları vardır. Bütün bunlar sayesinde yaşamı anlar, yorumlar ve yeni değerler katar (Ergün,2007). Bilim adamları topluluğu, o topluluk içinde ve o topluluğun makul bulduğu çerçevede üretilen bilgilere bilim adını koymaktadır. Diğer bir ifade ile bilim, bilim adamlarının bilim dediği şey olarak ifade edilmektedir. Bilim üzerine düşünmek ise bilim yapmaktan farklı bir durum olarak betimlenmektedir. Bilim adamları bilim yaparken, bilim felsefecileri bilimin ne olduğunu araştırmaktadır. Bilim hayatın merkezine öyle yerleşmiştir ki, onu övmemiz de, yermemiz de değer kazanmaktadır. Bu bağlamda bilim ile bilim felsefesi arasında ise ironik bir ilişki bulunmaktadır. Bilimsel felsefe ve bilim felsefesi farklı kavramlar olarak vurgulanmaktadır. Bilimsel felsefede felsefe bilimselleştirilmeye çalışılmakta iken bilim felsefesi ise bilimin felsefesi olarak tanımlanmaktadır (Demir, 2009). Bilim felsefesi, bilimi anlamayı, onu açıklamayı, bilimin temellerini sorgulamayı, metotlarını araştırmayı, bilimsel yolların ve vasıtaların güvenliğini sorgulamayı hedeflemektedir. Bilim felsefesi, bilimin doğası, önemi, kavramları ve ön kabulleri üzerinde derinlikli araştırmalar yapmaktadır (Bolay, 2009).

Çeşitli bilim felsefecilerinin bilimi açıklamaya çalışırken kullandıkları düşünce sistemi ve dayanakları farklıdır. Aşağıda bu farklılıklar temel alınarak bilim felsefecilerinin bilimi açıklama biçimleri ele alınmıştır. Bilimsel bilginin elde

edilmesinde kullanılan yöntemler bulunmaktadır. Bu yöntemlerden en çok kullanılanları tümevarımcılık ve yanlışlamacılık olarak belirtilmektedir (Yaldır ve Üner, 2009). “*Hume sorunu*’ olarak bilinen ‘*Bütün kuğular beyazdır*’ önermesi, genel anlamıyla tümevarımın tek başına bilimsel bir yöntem olamayacağını iddia etmektedir. Hume’a göre bugüne kadar gördüğümüz bir milyon kuğunun tamamı beyaz olsa bile, bu önerme doğrulanmış sayılmamaktadır. Bir yerlerde henüz görmediğimiz beyaz olmayan bir kuğu da olabilmektedir. Öyleyse bilimsel yasalar, hipotezler bu önerme gibi düşünülürse bu güne kadar deneyler ve gözlemlerle doğrulanmış olmaları mutlak doğrulandıkları, yani bilimsel bilgi oldukları anlamına gelmez (Hume, 1986). Hume sorununu Karl R. Popper yanlışlanabilirlik kavramıyla aşmaya çalışmaktadır. Popper’a göre, bilimin özelliği “*doğrulanabilir değil yanlışlanabilir olmasıdır*”. Bilim adamına düşen, kuramı yanlışlamaya çalışmaktır. Bilim, hipotezlerin gözlemlere dayatılması, gözlemler tarafından doğrulanması ile değil, gözlemler tarafından inkar edilmesi ile ilerlemektedir (Popper, 1985). Bilgi ilerlemekte ve doğruya yaklaştırmaya çalışmaktadır ancak kesin olarak doğruya ulaşamayabilir (Brayn, 1993). Popper’a göre önemli olan; “*Bir zamanlar doğru hatta kesin saydığımız bilgilerin; bir zaman sonra o kadar da doğru olmadıkları ve düzeltilmeleri gerektiği*” biçiminde ifade edilmektedir. Doğruluğu arama çabası yanlış bir çaba değildir ve yanlışlama düşüncesi hiçbir zaman doğruya vardığımızdan emin olamayacağımız anlamına gelmektedir. Önemli olan bilimin yanlışlanabilir olduğudur çünkü bilim bir insan ürünü olarak belirtilmektedir. Hatalardan yararlanılabilir ve her hatanın ortaya çıkarılışı da bilgide gerçek ilerleme sağlamaktadır. (Popper, 1994).

T. S. Kuhn’a göre ise bilgi iddia edildiği gibi birikimsel bir süreçte ilerlememektedir. T. S. Kuhn bilimin devrimlerle ilerlediğini belirtmektedir (Kuhn, 1996). Fizik biliminin tarih içinde geçirdiği iki devrimi (Newton ve Einstein) irdeleyen T. S. Kuhn, fizik bilimi altında oluşmuş üç sistemin (Aristoteles fiziği, Newton mekaniği ve parçacık fiziği) ilgili oldukları gerçeklik biçimi ile uyumlu olduklarını belirtmektedir. Bu anlamda birinin diğerleri üzerinde daha ileri ya da tek doğru sistem olma iddiasına hak kazanmadıkları sonucuna varmaktadır. Bu doğrultuda T. S. Kuhn bir model belirlemektedir; her bilim dalı, tarihinde, bir bilim

öncesi dönem yaşar. Bu dönemde, belirginleşmiş bir bakış açısı yoktur ve bu dalda araştırma yapan bilim adamları çok çeşitli yollar denerler, çeşitli yöntemler kullanırlar. Zaman içerisinde açıklama gücü yüksek olan ve daha ileri araştırmalar yapılmasına izin verilen bir bakış açısı, bir yöntem kendini kanıtlar ve kabul ettirir. T. S. Kuhn işte bu örneğe paradigma adını vermektedir ve sonraki açıklamalarında bunun bir yöntem olmadığını vurgulamaktadır (Tekin, 2011). Bu bağlamda Kuhn belirli bir bilim topluluğunun üyeleri tarafından paylaşılan, inanç değer ve tekniklerin tümü olarak ifade ettiği paradigma terimini ele almaktadır (Demir, 2009).

T. S. Kuhn yanı sıra Feyerabend ve Lakatos da Popper'in yeni bilimsel kıstası yanlışlanabilirlik ilkesine karşı çıkmaktadır (Emeklier, 2011). Imre Lakatos, "Yanlışlama ve Bilimsel Araştırma Programlarının Metodolojisi" adlı makalesinde Popper'in yanlışlamacılığını, yapılan eleştirilerinden de faydalanarak daha hassas ve sade hale getirerek, Kuhncu bazı temalarla yeniden tanımlamayı denemektedir (Yanık, 2008). Lakatos'un Kuhn'daki paradigma kavramıyla tam olarak örtüşmeyen ama pek de uzak olmayan *bilimsel araştırma programı*, bir *katı çekirdek* ve onu saran *koruyucu kuşak* içermektedir. Araştırma programının temel varsayımlarının bulunduğu katı çekirdek, bütün bilimsel etkinliği belirleyen bir yapı barındırmaktadır ve öncelikli amaç çekirdeğin yanlışlanmasını önlemektir (Demir, 2009). Lakatos, araştırma programıyla yapılan gözlem veya deney arasında uyumsuzluk oluştuğunda, bu uyumsuzluğun nedeninin çekirdekte aranmayacağını vurgulamaktadır. Lakatos'a göre, *negatif problem çözme tekniği* çekirdeği sorgulamamızı engellemektedir. Programın *pozitif problem çözme tekniği* ise yardımcı varsayımlarla koruyucu kuşağa yönelmeyi sağlamaktadır. Negatif problem çözme tekniği, bilim adamlarına yapmamaları gereken şeyleri söylerken; pozitif problem çözme tekniği, yapmaları gereken şeyleri söylemektedir. Pozitif problem çözme tekniği, araştırma programının karşıt örneklerden ve kural-dışılıklardan kurtulamayacağı gerçeğinden hareketle, koruyucu kuşakta oluşabilecek çürütülebilir değişkenlerin nasıl değiştirilebileceğine, çürütülmemek için nasıl daha karmaşık, hale getirileceğine yönelik, programın savunucuları olan bilim adamlarının ortaya koyduğu önermeleri içermektedir. Aksi halde bu kural dışılıklara karşı durmayı sağlayamayan programların uzun süre ayakta kalmaları mümkün görünmemektedir. Bu sebeple bilim adamları, bilimsel gelişmeyi

sağlayabilmek için yeni olguların keşfine izin verecek ve yeni sınaama yöntemleri yaratabilecek şekilde koruyucu kuşağı sürekli olarak geliştirmektedir (Tekin, 2011).

Bir diğer bilim felsefecisi Feyerabend ise Kuhn'dan farklı şekilde, paradigma olarak adlandırılabilen bilimsel yapıların mevcut olmadığını ileri sürer, çünkü paradigmanın nüfuzunu temsil eden normal bilimin standart ideolojisi gelişmeye engel oluşturmaktadır. Dolayısıyla kuramsal çoğulculuk engellenmemeli aksine cesaretlendirilmelidir. Feyerabend'e göre bilimcilerin birikimi değil, yalnızca bu tarz bir çoğulculuk bilgiyi geliştirmektedir (Hülür, 2006). Feyerabend, bilimi bilim olmayandan ayırt eden bir yöntemin olmadığını iddia ederek, bilimsel bilginin diğer geleneksel bilgi türlerinden üstün olduğu iddiasının batı aydınlanmasının emperyalist söyleminden kaynaklandığını ileri sürmektedir. Bilimsel bilgi, aydınlanmanın ürünü olan batı aklına özgü ve diğer bilgi geleneklerinden daha üstün olmayan; sadece onlar gibi bir bilgi geleneği olarak ele alınmaktadır (Uslu, 2011). Feyerabend'in bilim felsefesi, onun bilimsel ilerlemeye verdiği önem üzerine temellendirilmektedir. Feyerabend'in felsefesinin temeline oturduğu düşünce teorilerinin eleştirilebilir olmasının önemi olarak belirtilirken bu konuda Popper ile hemfikir olan Feyerabend'in bilimsel ilerlemenin ancak eleştirilebilen teorilerle gerçekleştirilebileceği görüşü vurgulanmaktadır. Bilime ve bilim adamlarına ayrıcalıklı bir konum belirleme fikrine karşı çıkan Feyerabend bilimin üstün görülmesinin bilimsel ilerleme için büyük bir engel teşkil ettiği fikrini savunmaktadır (Doğan, 2012). Bilginin sonsuz değerler aldığı doğal varlık alanında mümkün olan en sağlam, en doğru, en mükemmel bilgiye ulaşmak için hiçbir bilgi türünün dışlanmaması, göz ardı edilmemesi ve yok sayılmaması gerektiği üzerinde durulmaktadır. Saygılı'ya göre (2011) Feyerabend'in yeni bilim kuramı insanları bilimi layıkıyla anlamaya, bilimin başarısını teslim etmeye götürürken, diğer yandan bilimin sınırlarını görmeye, her türlü bilimcilik ya da bilim bağınazlığı karşısında bilinçli olma imkânını sağlamaktadır.

Bilim felsefesinin gelişim süreci yukarıdaki gibi ele alınabilir. Bu doğrultuda Sağsan'ın (2003), Feyerabend'in "her kültür ve ulus kendi özel ihtiyaçlarını karşılayacak bir bilim oluşturabilir. Bunu başarmak için ise siyasi, askeri ya da

kurumsal baskılarla üretilen Batı bilimi taklitçisi olunmaması gerektiği” vurgusundan hareketle genelde üniversiteler ve özelde Kastamonu Üniversitesi bilim anlayışı bağlamında bir algı yaratmak mümkündür.

2.1.2. Bilim Tarihi

Bilim toplumsal bir kurum ve bilgi üretmenin bir yolu, ezelden beri varolagelmemiş; bir kavram olarak değerlendirilmektedir. Bununla beraber bugün insanların bilim olarak adlandırdığı, Batı Avrupa tarihinde 1600’lerle 1800’lerin başı arasında yaşanan Akıl Çağı ya da Aydınlanma ile başlayan ciddi düşünme biçimi değişikliğinden ortaya çıkan bir tanımlama da yer almaktadır (Neuman, 2010). Bu bölümde bilim tarihi gelişim süreci ele alınırken eski çağlarda bilim, orta çağda bilim, yeni çağda bilim ve yakın çağda bilim başlıkları incelenmektedir.

2.1.2.1 Eski Çağlarda Bilim

Bilimin yazıdan daha önce ortaya çıktığı bilinmektedir. Bu sebeple, özellikle antik çağlardaki bilimsel buluş, görüş ve keşifleri incelemekte arkeolojinin önemli bir yeri bulunmaktadır. Çeşitli arkeolojik keşiflerin incelenmesi sonucu, tarih öncesi çağlardaki ilk insanların kendi amaçları doğrultusunda mevsimleri takip etme gözlemini yaptıkları belirtilmektedir. Afrika’da bulunan ve MÖ 35000-MÖ 20000 yılları kökenli farklı bulguların da zamanı ölçmeye dair çeşitli denemelerin izlerini taşıdığı ifade edilmektedir (Yörükoğulları ve İhsanoğlu, 2013).

Önemli fikirler aydınlanma dönemi sonrasında ortaya çıkmış olarak nitelendirilse de, antik Yunan felsefecilerinin de benzer konulara kafa yorduğu belirtilmektedir. Platon bu dönem de ön plana çıkan felsefecilerden biridir ve felsefede idea kavramını kullanan kişidir. Platon’dan başlayan ve” idealizm” olarak adlandırılan düşünce okuluna göre bilgi insan aklının ürünüdür. Platon’a göre esas gerçeklik duyular dünyasında değil idealar dünyasındadır. Maddi dünyaya ait algıladıklarımız, gördüklerimiz, deneyimlerimiz gerçek değildir (Losee, 2012).

Ünlü düşünür Platon'un, M.Ö. 387 de, bir okul kurduğu ve ona Pers-Yunan savaş kahramanlarından Akademius'un ismini verdiği belirtilmektedir. Bu okulda felsefe, geometri, müzik (harmoni teorisi) ve jimnastik ağırlıklı bir eğitim verilmektedir. Geometri doğru düşünmeyi öğrenmenin temel aracı olarak kabul edilmekte ve o tarihlerde felsefe ile geometri içice denecek kadar birbirine yakın konular olarak görülmektedir. Platon bir araştırma yöneticisi gibi görev yapmakta, öğrencilerine çeşitli geometri soruları vererek, onlardan bu soruları halletmelerini istemektedir. Bu okul M.S. 529' a kadar, 900 yıldan fazla faaliyet göstermiştir. Platonun kurduğu okul bizim bildiğimiz gibi bir üniversite değildir. Sadece platon ekolünü aktarmak için kurulmuş bir okuldur (Ülger, 2005). Ancak günümüz anlamında hem bilgi aktarma hem de bilgi üretme açısından o günün şartlarında üniversite rolü üstlenmiştir denilebilir.

Mısır, Mezopotamya, Babil, Hint ve Çin uygarlıklarında geliştirilen bilim etkinliği, M.Ö. 6. yüzyıldan itibaren Antik Grek dünyasında daha ileri bir düzeye taşınmıştır. M.Ö. 30 yılından itibaren siyasi bir güç halini almaya başlayan Romalıların egemenliğiyle birlikte, bilimin kuramsal boyutu gittikçe daha az önemsenmeye ve imparatorluğun fiziksel gücünün gerektirdiği teknik araç-gereç yapımının öne çıkarılmasıyla da unutulmaya başlamıştır. Başlangıçta bilgiye sahip olmak başlı başına bir erdem olarak kabul edilirken, giderek bilginin yararı tartışılmaktadır.

O dönemde Aristoteles'in kurduğu okul da dikkate değer çalışmalar yapmıştır (Topdemir, 2012). Günümüz üniversitelerine benzeyen bir okul örneği bu dönemde bulunmamaktadır. Daha çok üst düzey yöneticilerin belli eğitim seviyesine gelmiş insanların oluşturduğu toplulukların eğitim gördüğü okullardır.

2.1.2.2. Orta Çağda Bilim

Hellenistik bilim ve felsefesi, Hıristiyanlığın ortaya çıkmasıyla değişik bir maceraya girişmiştir. Bu dönemde inançlarını savunmanın zor olduğunu gören Hıristiyan din adamları Helen uygarlığının kalıntılarını silmeye çalışmaktadır. Orta çağın ilk dönemlerinde dinin klisenin ve papazların etkisi yadsınamaz derecede

önemliydi. (Tekeli, 2011). Ortaçağ felsefesi, bilgi kuramsal sorunları yok sayarak, her durumda bilgilerimizin baştan var olduğunu kabul etmektedir. Bilginin kaynağı gibi sorunlar ise yok görülmektedir. Orta Çağ felsefesi din kavramı üzerine temellendiği için, bilim temelli düşünce bu dönemi karanlık çağ olarak betimlemekte ve anlamakta güçlük çekmektedir. (Çalık ve Çınar, 2009). Bu geleneğe göre evreni yaratan Tanrı yerleştirdiği kanunlar ile evreni yönetmektedir. Bilimsel faaliyet ise evrene konulan değişmez kanunları keşfetmek ve bu çerçevede hareket etmektir. Doğada işleyen kanunlar iyi bilindiği takdirde varlığa gelebilecek; yangın, sel, deprem, yanardağ felaketi ya da günlük kazalar gibi tehditler önlenmekle beraber doğadan daha iyi yararlanmanın yolu da mümkün olacaktır. Tabii bu bilimsel faaliyetin mahiyet ve sınırları ise din ve onu temsil ettiğini söyleyen kilise tarafından belirlenmektedir (Akalin, 2010).

Topdemir (2012) Batı'daki bu karanlık dönem sırasında, yeni bir din, İslamiyet ortaya çıktığını belirtmektedir. İslamiyet'in, Hıristiyanlığın aksine insanları bilmeye, varlığı araştırmaya ve sorgulamaya yönelten tutumuyla farklılaştığını vurgulamaktadır. Başlangıcından itibaren İslam dünyasında bilimsel faaliyetlerin canlılığının nedeni öncelikle genel anlamda İslamiyet'in bilgiye, özelde de bilimsel çalışmaya ve araştırmaya verdiği önemden gelmektedir. Bilgi için özel bir toprak, bir vatan olmadığı, bilgiyi hangi kültür üretirse üretsinsin o bilginin alınması gerektiği ve bu durumun kuşkusuz genel anlamda bilim için olağanüstü teşvik edici olduğu ifade edilmektedir. İslam Aydınlanması olarak nitelendirilen bu dönemde İslamiyet'in 8. yüzyıl ile 12. yüzyıl arası, sağlanan hoşgörü ve özgür düşünce ortamı içinde bilim gelişme göstermektedir. Halifelerce desteklenen çevirilerle Antikçağ Yunan bilimi ile Pers, Hint ve Çin'in bilgi birikimi İslam merkezlerinde toplanabilmiştir. Böylece İslam coğrafyasında, matematik, astronomi, optik, kimya, felsefe ve tıp alanlarında gelişmelere önyak olunmuştur. Bunlar aşağıdaki gibi sıralanabilir (Uraz, 2010):

- El-Harezmi (Al-Khwarizmi) (780-850) cebirin kurucusu olarak kabul edilir ve "algoritma" kelimesine Latince adından kaynaklık etmiş bilim insanıdır. Sıfır, Hint ve Çin coğrafyasında kavramsal olarak biliniyor ve Hintli

matematikçilerce küçük yuvarlak şekliyle kullanılıyor olmasına karşın El-Harezmi eserlerinde sıfırın kullanımına açıklık getirmiştir.

- Farabi (Al-Farabi) (876-950), Yunan felsefesindeki evrenin sonsuzluğu ilkesiyle İslamlığın yaratılış ilkesini bağdaştırmak amacını güden Meşşai felsefesini kurmuştur.
- İbn-i Sina (Avicenna) (980-1037), Farabi'nin öğretilerini genişletmiş, madde-ruh ilişkisini yorumlamış ve nesnelerin kendi iç güçleriyle devindiğini savunmuştur. Tıp alanında yazdığı “Tıbbın Kanunları” adlı eseri 17. yüzyıla kadar temel tıp kitabı olarak yaygın bir coğrafyada kullanılmıştır.
- İbn-i Heysem (Ibn al-Haytham) (965-1039) bilimsel araştırma yöntemlerini geliştirmiş, deneysel fiziğin öncüsü olmuş, optik alanında çığır açan bir eser vermiştir. Evrenin Dünya merkezli olamayacağını, Güneş sisteminin var olduğunu ve evrende başka sistemlerin de olabileceğini belirtmiştir.
- İmam Gazali (Al-Ghazali) (1058-1111) Gazali'nin İslam âlemine ve düşünce dünyasına katkısı inkar edilemez. Gazali'nin filozoflara yönelttiği temel epistemolojik eleştiriye göre mantıkta bizzat kendinde öngördükleri ilkeleri göz ardı edip, tecrübemizin dışında kalan bir alanla ilgili kesin sonuçlara ulaştıklarını iddia etmeleridir. Gazali'ye göre akıl, genel olarak tecrübe ve duyuşal dünya hakkında herhangi bir ihtimal dahi olsa kesin bilgiye ulaşmaktır. Ama bu her zaman gerçek sonucu vermez. Gazali'ye göre gerçek bilgiye ulaşmak ancak mantık ve matematikle mümkündür (Ayçiçek, 2012).
- Endülüste doğan İbn-i Rüşd (Averroes) (1126-1198), Gazali'nin maddelendirdiği eleştirilerini tek tek yanıtlamış ve Aristo-Farabi-İbn-i Sina geleneğinden gelen felsefeyi Batı Avrupa'ya taşımada öncü rol oynamıştır.

2.1.2.3. Yeni Çağda Bilim

Ortaçağ'ın karakteristik özelliklerinden birisi olan yeniliklere karşı duyulan korku Rönesans ile aşılmaktadır. Rönesans, diğer bütün özellikleri bir yana, Ortaçağın kavramlarına ve yöntemlerine karşı bir başkaldırı olarak tanımlanmaktadır. Her dönem bir öncekine yapılmış bir başkaldırıdır ve bu böyle devam eder; ancak,

Rönesans'ta yapılan başkaldırı, diğerlerine göre daha sert bir başkaldırı biçiminde değerlendirilmektedir (Tekeli, 2011).

Bilginin tanrı yetkesinde olduğu dönemlerin aşılması kolay olarak nitelendirilmemektedir. Gökyüzü biliminde İskenderiyeli (Yunan) gökbilimci Ptolemaios'un dünya merkezli kozmolojik sistemi M.S. ikinci yüzyıldan on altıncı yüzyıla kadar egemendir ve kilisenin, insan ve evren merkezli görüşünü Hıristiyan görüşüyle birleştirmesi nedeniyle yüzyıllarca kimse bu sisteme dokunamamaktadır. Sistemin sahibi olan kilise, engizisyon aracılığıyla otoritesini güvencede tutmaktadır. Bu durum Kopernik, Kepler ve Galileo Galiei ile değişim göstermektedir. Galileo sadece kilisenin yer merkezli görüşüne karşı savunduğu güneş merkezli sistem için değil, ama aynı zamanda düşünce özgürlüğüne de hizmet ederek insanlığa büyük katkı sağlamaktadır. Kopernik, Kepler, Galileo bilim ve din ilişkisinde paradigma değişikliği yaratmış isimler olarak ele alınmaktadır. Aynı dönemlerin insanları olarak Isaac Newton özellikle Principia (İlkeler) adlı eseri ve evrensel çekim yasasıyla, diğer tarafta Bacon da deney yöntemiyle modern bilime geçişte öncüler olarak belirtilmektedir. Bu isimleri ve daha pek çoğunu aydınlanma ve modernizm olarak bilinen uzun dönem izledi (Yamaç, 2011).

Rönesans ile ifadesini bulan Yeniçağın en büyük özelliğinin, bilimsel yöntemin, yani önermelerin doğruluğunun deneysel olarak sınanması yolunun ortaya çıkması ve buna bağlı olarak fizik, kimya ve biyoloji gibi temel bilimlerin felsefeden bütünüyle ayrılması olarak belirtilmektedir. Özellikle astronomi alanında Kepler ve fizik alanında ise Galileo ve Newton'un yapmış olduğu araştırmalar ve kurmuş olduğu kuramlar sonucunda bilimde çok büyük bir atılım gerçekleşmekte ve bilim, diğer düşünsel etkinlikleri yönlendiren bir felsefe konumuna yükselmektedir. Bu nedenle bu çağ, bilim tarihçileri tarafından Bilimsel Devrimler Çağı olarak adlandırılmaktadır (Topdemir, 2012). Rönesans olarak adlandırılan bu dönemde belli başlı bazı üniversiteler kurulmuştur ve bunlar Bologna, Paris, Oxford, Avignon, Perugia, Pavia, Floransa, Perpignan, Sieana, Krakov, Viyana'da kurulan üniversiteler sıralanmaktadır (Charle ve Verger, 2005).

2.1.2.4. Yakın Çağda Bilim

19. yüzyıl ve felsefesi, Fransız İhtilali ve Sanayi Devrimi gibi çağı derinden etkileyen önemli olayların etkisi altında kalarak şekillenmektedir (Çalık ve Çınar, 2009). Bu yüzyılda, çeşitli alanlarda elde edilen bulgulara dayanarak büyük çaplı bilimsel kuramlar geliştirilmektedir. Fizikteki termodinamik ve elektromagnetik kuramları ile biyolojideki evrim kuramı bir alanın sınırlarını aşmış ve birçok uzmanlık sahasında tartışılır hale gelmiş kuramlara örnek olarak verilmektedir. Dönemin en belirgin özelliklerinden bir diğeri, neredeyse Rönesans'tan beri beslenen bilim sevgisinin bu dönemde had safhaya ulaşmasını içermektedir. İnsanlar birbiri ardı sıra gelen bilimsel ve teknolojik gelişmelerden büyük ölçüde etkilenip, bilime büyük bir tutku ile bağlanarak, bilimin her sorunun çaresini bulacağı görüşünü benimsemektedir. Bu hayranlık ve iyimserlik, 20. yüzyılın ortalarına değin büyüyerek sürmektedir (Rukancı, 2004).

Yaklaşık geçmiş dört yüzyıl modernizm dönemi olup şu anda sahip olunan uygarlığa damgasını vuran dönem olarak nitelendirilmektedir. Modernizmin bilim açısından en büyük rolü bilimi insana bırakmasıdır. Modernizm metafiziği bir kenara koymaktadır. Metafizik inanış, deneyci ve gözlemcilerin temelde karşı çıktıkları bilginin insan zihninde doğuştan var olduğu görüşüne dayanmaktadır. Bu noktada I. Kant'ın çabası rasyonalizm ile deneyciliği bir araya getirmektedir. Kant için bilginin kaynağı dış dünyadadır ve duyumlarımızla yani ampirik yol ile elde edilmektedir. Ona göre ham bilgiler insan aklı tarafından gerçek bilgi haline getirilmektedir. Bu doğrultuda yirminci yüzyılda bilgi kuramı çok güncel bir konu haline gelmiştir. İlk amprisitler'in John Locke, David Hume takipçileri denebilecek Viyana Çevresi grubu üyeleri mantıksal olgucu-neopozitivist-bir bilimsel yöntem yaratarak metafiziği bilimden ve felsefeden tümüyle silmek amacıyla yoğun bir çaba sarfetmişlerdir (Yamaç, 2011). Başlangıçta Viyana Çevresi diye anılan, daha sonraları "Mantıkçı Pozitivizm", "Yeni Pozitivizm" diye adlandırılacak olan bu felsefe ekolü M. Schlick'in 1923 yılından itibaren Viyana'da bir grup bilim adamının katıldığı seminerler düzenlemesiyle gelişim göstermektedir. Viyana Çevresinin en temel ilkesi doğrulamacılıktır. Bunun iki anlamı vardır; birincisi, deney ve gözlemle-

duyusal gözlemlerle doğrulanamayan her şeyin anlamsız olmasıdır. İkincisi, bir önermenin anlamının onu neyin betimleyeceğini doğrulanacağını söyleyerek betimlenebilmesini gerektirmesidir. Viyana Çevresi düşünürlerine göre metafizik olan, gözlemlerle doğrulanamayan her şey anlamsız olarak belirtilmektedir (Popper, 1985). Sonraki süreç ise K. Popper, T. S. Kuhn, I. Lakatos ve Feyerabend'in yer aldığı bilim felsefesi bölümünde ele alınan ve gelişim gösteren süreç içinde değerlendirilebilir. Ancak bu aşamada üzerinde durulması gerekli olan önemli kavramlardan biri de modernizmin anlatılarına karşı çıkan postmodernizm kavramıdır.

Postmodern terimi, 1940'lı ve 1950'li yıllarda yeri geldikçe yeni mimari ya da şiir biçimlerini betimlemek üzere kullanılmaktadır. Kültür kuramı alanında modernizmden sonra gelen veya modernizme karşı çıkan eserleri tanımlamak üzere yaygın şekilde kullanılması için 1960'lı ve 1970'li yılları beklemek gerekmektedir. Terimi, postmodernlik şeklinde ilk kullanan tarihçi Arnold Toynbee'dir. Toynbee, 1974 yılında Batı uygarlığının İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra girdiği yeni dönemi postmodernlik olarak tanımlamaktadır (Yıldırım, 2010). Postmodernizmin çıkış noktasını, modernizmin sorgulanması, biraz daha ileri bir adım olarak, modernizmin aşılması düşüncesi oluşturmaktadır (Bayram, 2007). Bu bağlamda postmodernizm, kültürel ve politik boyutlarıyla bir tarafa, bilimsel, yöntemsel ve toplumsal gerçeklik değişimini de içine almaktadır (Tarhan, 2012). Postmodern bilgi modern süreç de oluşan bilimsel bilgi tekeline karşı bir özgürleşim çabası olarak nitelendirilmektedir. Postmodernizm parçalanmayı savunmaktadır. Postmodern insan, ister toplumsal, ister bilimsel ve hatta estetik tarzda olsun her türlü bütünleşmeyi, sentezi hor görmekte, onları dışlamaktadır. Postmodern söylemin öznesi tabi kılma ve boyun eğdirme pratiklerini sorgulayabilen ve yeni öznellik tarzlarını inşa etmeye girişebilen bir özne olarak ifade edilmektedir. Postmodernizm geleneksel modern kabulün aksine, bilgilerimizin gerçeğe birebir karşılık gelmediğini, gerçeğin hep yeniden üretildiğini iddia ederken bunun için de hep yeni modeller geliştirilmesi gerektiğinin altını çizmektedir (Aslan ve Yılmaz, 2001).

Bu bilgiler ışığında üniversitelerin postmodernizm ile ilişkisini değerlendirmek mümkündür. Öyle ki bu ilişkiye üniversitelerin postmodernizm ile mücadelesi de denebilir. Postmodernizm bilimsel yönetime hayır diyen ve aydınlanma, demokrasi ve kalkınma gibi büyük anlatıları reddeden bir anlayış içerisindedir. Bilimsellik denen kavram ise bu anlatıların bir sonucudur. Dolayısıyla bilimsellik anlayışını sorgulamak gerekir. Tam bu noktada bilim üretme amacı güden üniversitelerin varlığının önemi ise postmodern bakış açısıyla boşa çıkmaktadır.

2.1.3. Türkiye’de Üniversite ve Bilimin Tarihsel Gelişimi

2.1.3.1. Üniversitede Bilimin Yeri

Bilgi toplumunun gelişmesi ve yayılması sürecinde, bilgi itici bir güç konumuna gelmektedir. Bilgiyi en fazla üreten kurumlar olarak üniversiteler ise büyük önem arz etmektedir. Üniversiteler öncelikle bilginin bir bütün olarak bulunduğu, bilginin bulunduğu noktadan ileri götürüleceği, yeni bilgileri üretecek kişilerin yer aldığı ve üretilen bilgilerin yayıldığı yerler olarak ifade edilmektedir (Atila, 2009). Üniversiteler; ileri teknoloji yenilikleri ve bilgi endüstrilerini besleyen bilim adamlarının, öğretmenlerin, araştırmacıların, girişimcilerin ve diğer yetenekli bireylerin yetişmesi ve eğitiminde merkezi ve stratejik bir rol üstlenmektedir (Çetin, 2007). Bu açıdan üniversite coşkuyla dolu bir atmosfere sahip olmalıdır. Bilim, feragat ve fedakârlıkla yaşanan bir hayat tarzı, bir adanmışlık gerektirmektedir. Varlık; olağan bir hayat tarzı karşısında gizlinin açığa çıkmasına, yeniliğe izin vermemekte dolayısıyla sıradan bir tutum karşısında “keşf” olgusu gerçekleşmemektedir. Bilim için gösterilen olağanüstü çaba üniversitenin varlığının temelini oluşturmaktadır (Günay, 2004).

2.3.1.2. Türkler’de Üniversite ve Bilim

Bilinen ilk Türk yazılı anıtı Göktürkler döneminden (552-745) kalma Orhun Yazıtları'dır. Göktürkler on iki hayvanlı Türk takvimini kullanmıştır. Bu takvimin daha sonra 13. yüzyılda da kullanıldığı görülmektedir. Diğer bir Türk devleti olan

Uygurlar ise yeni bir alfabe geliştirmişlerdir. Doğu Türkistan'daki Turfan şehri ve çevresinde yapılan arkeolojik kazılarda 8. yüzyıla ait yıllık takvimlerin çoğunlukta olduğu binlerce kitap yer almaktadır. Tahtadan harfler ve klişelerle basılan bu eserler Uygurcadır ve Türklerin daha o dönemde matbaanın mucidi Gutenberg'in basım tekniğini kullandıklarını göstermektedir (Tekeli, 2011). Diğer bir ifade ile kültür gelişme ve yayılışının en önemli araçlarından biri olan kitap basma sanatında, matbaanın mucidi Mayens'li Johann Gutenberg ya da Hollandalı (LaurensJanszoon) Cos'ter olmayıp, onlar bunu, ancak geliştirmişlerdir. Matbaa, yüzyıllar önce, Çin'de, Kore'de, ve Uygurlar'da biliniyordu (Gündüz, 1978).

İslamiyetin kabulünden sonraki Türklerde ise bilimin yapıldığı kurumların başında medreseler gelmektedir. Medreselerin kuruluğu çoğu tarihçi tarafından Hz. Ömer dönemindeki ribatlara ya da Horasan bölgesindeki Budist manastırlara dayandırılmaktadır. Türkler Göktürk ve Uygur kültürlerini İslam kültürüyle birleştirerek Karahanlılar döneminde yeni bir bilimsel sentez oluşturmayı başarmışlardır. Bunun gerçekleşmesinde Nizamiye Medreseleri'nin önemi vurgulanmaktadır. Sonraki süreçte medreseleri merkeze alan bir bilimsel faaliyet içinde oldukları görülmektedir (Ögel, 1971). Karahanlıların bu geliştirdikleri sistemi Selçuklular daha da ileriye taşıyarak Anadolu'daki bilim oluşumuna katkı yapmışlardır. (Turan, 2008). Osmanlılar bu geleneksel kurumları daha da modernleştirerek, İslam dünyasının kültürel ve bilimsel yeni bir dinamizm ve zenginlik getirmektedir. Osmanlı Devletindeki bütün ilmî faaliyetler, İslâm Dini esaslarına göre kurumlaşmaktadır (Akyüz, 2013). Osmanlıda dört farklı eğitim kurumu bulunmaktadır. Bunlar; Enderun (saray yöneticileri), kalem eğitimi (bürokrat), dergâh eğitimi (tasavvuf erbabı), medrese (ilim adamı) biçiminde ele alınmaktadır. Osmanlılarda da eğitim denince akla ilk gelen medrese olmaktadır. Osmanlı İmparatorluğu'nun klasik döneminde bilim ve eğitimin başlıca kaynağı ve önemli kurumu medreselerdir. Osmanlı medreseleri devletin kuruluşundan yirminci yüzyılın başlarına kadar faaliyetlerini sürdürmüşlerdir. Medreseler seviye itibarıyla bugünün orta ve yüksek okullarına tekabül etmektedir (Unat, 1964). Vakıf olan medreseler öğrencilerin barınmasının yanında diğer ihtiyaçlarının karşılanmasında da rol oynamaktadır. Medreselerin programını: din ve hukuk (Kur'an, tefsir, hadis, fıkıh,

kelam...), dil ve edebiyat (Arap, Fars dilleri, hitabet, şiir,...), felsefe (Felsefe ve mantık), temel bilimler (Tıp, Matematik, Geometri, Astronomi, Coğrafya) dört ana gruba ayırmak mümkündür (Taşdemirci 1989). Dolayısı ile medreseleri üniversitelerin kaynağı olarak adlandırmak mümkün görünmektedir (Sayılı, 2011).

İlmiye Teşkilatının bozulmasıyla, hak etmeyenlerin önemli mevkilere getirilmesi, imtiyazlı ailelerin ön plana çıkması, işe yatkın olmayan bilgisiz kişilerin çeşitli makamlara getirilmesi, Osmanlı'da bilimin gerilemesinde etkili olmuştur (Sarıkaya, 1999).

Bütün bu gelişmeler neticesinde, temel bilim alanlarında okul kurulamadığı ve eğitim sisteminde sürekli değişmelere maruz kalındığı vurgulanmaktadır. Devlet adamlarının siyasi tercihlerine paralel olarak, eğitimde etkili olan Fransız tesiri, 19. yüzyılın sonuna doğru yerini Alman tesirine bırakmaktadır. 19. yüzyılda ve 20. yüzyıl başlarında çeşitli okullar açılmasına rağmen, bilim alanında özgün çalışmalar nadiren ortaya konulmaktadır. Avrupa bilimi genellikle Fransızca'dan tercüme edilen kitaplardan ve geriden takip edilmiştir. Dolayısı ile tercüme bilim oluşmaktadır. Avrupa'dan getirilen hocalar ve Avrupa'ya gönderilen talebeler ise bu tercüme bilimi aşmayı başaramamıştır (Dölen, 1985).

Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemlerinde, Türk yükseköğretiminde yabancı okulların da etkisi görülmektedir. Beyrut'ta Amerikan Üniversitesi, Fransız St. Joseph Üniversitesi bunlara örnek gösterilebilir. 1863 yılında New Yorklu bir iş adamının mali yardımı ile Robert Koleji ve buna bağlı olarak kurulan bir lise de yer almaktadır. Bu kurum, 1912 yılında mühendislik okulu haline dönüştürülmüştür ve inşaat, makine ve elektrik bölümleri bulunmaktadır. Robert Kolejinin izni ve statüsü New York Eyaletince oluşturulmuş, bu kurum mütevelli heyeti ile idare edilen bir Amerikan Üniversitesi olarak öğretim yapmıştır (Gürüz, 2001).

2.3.1.3. Türkiye’de Üniversite Tarihi

Türkiye’de modern anlamda ilk üniversite, Osmanlı İmparatorluğu döneminde 1846’da hazırlanan bir layiha ile 1863 yılında İstanbul’da kurulan Darülfünun’a dayanmaktadır (Alada, 2003). Defalarca açılıp kapanan Darülfünun 1923’ten 1932’ye kadar geçen süre içerisinde de varlığını sürdürmüştü ancak daha sonra Cumhuriyet yönetim ve ilkelerine ayak uyduramadığı belirtilerek 1933’de 2252 sayılı Yasa ile kapatılarak yerine Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı İstanbul Üniversitesi’nin kurulması kararlaştırılmıştır (Arap, 2010). 1933’ten 1946’ya kadarki dönemde üniversite rektörü, Milli Eğitim Bakanının önerisi üzerine Cumhurbaşkanı tarafından, dekanlar ise rektörün önerisi üzerine Milli Eğitim Bakanınca atanmaktadır. Bu dönemde rektörün yetkileri kısıtlı ve senatoya başkanlık etmektedir. Rektörün bir tek oy hakkı bulunmaktadır kararları ise senato vermektedir. Çok partili döneme geçilmesi ile birlikte 1946 yılında üniversitelere özerklik verilmiştir. Özerklik, büyük ölçüde rektörlerin ve dekanların öğretim üyeleri tarafından seçilmesi olarak değerlendirilmektedir (Küçükcan ve Gür, 2009).

1933 Üniversite Reformuna kaynaklık eden ruh ile kurulan İstanbul, İstanbul Teknik ve Ankara Üniversitesi, İkinci Dünya Savaşından sonra çok partili döneme geçen toplumun değişen gereksinim ve koşulları karşısında yetersiz görünmektedir. Çok partili dönemin ilk on beş yılında geri kalmış yörelerde üniversite kurmak, kültürü ve yükseköğretimi yurt düzeyine yaymak, bölgelerarası farkı ve dengesizliği gidermenin akılcı ve gerçekçi yolu olarak kabul görmektedir. Bu görüş doğrultusunda 1950-1960 yılları arasında İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyük şehirlerde kurulan üniversitelerin yanı sıra diğer illerde de üniversiteler kurma çalışmaları başlamaktadır (Baskan, 2001). 1961 Anayasası, 1971 Anayasa değişikliği ve 1982 Anayasasında, üniversite teşkilatlarında yapılan değişiklikler esnasında Türkiye çapında yeni üniversiteler yerini almaya başlamaktadır. 1952’de İzmir’de Ege Üniversitesi, 1954’te Ankara’da Hacettepe Üniversitesi, 1955’te Trabzon’da Karadeniz Teknik Üniversitesi, 1956’da İngilizce öğretim yapacak şekilde Ankara’da Orta Doğu Teknik Üniversitesi, 1957’de Erzurum’da Atatürk Üniversitesi, 1971 Kayseri’de Erciyes Üniversitesi, 1976’da Robert Kolejinin değişimiyle kurulan

Boğaziçi Üniversitesi akademik hayattaki yerini almış bulunmaktadır (Bilgin vd, 2009). Türkiye’de 1982 dönemi öncesi kurulan devlet üniversitelerinin bölgesel varlığı incelendiğinde ise; Ege Bölgesi’nde 1, Akdeniz Bölgesi’nde 1, Güney Doğu Anadolu Bölgesi’nde 1, Karadeniz Bölgesi’nde 2, Doğu Anadolu Bölgesi’nde 3, Marmara Bölgesi’nde 4 ve İç Anadolu Bölgesi’nde 7 üniversitenin kurulduğu ve yer aldığı görülmektedir (Arap, 2010).

Bu noktada 1924, 1961 ve 1982 Anayasaları ve üniversiteler ile ilgili yasa ve maddeler bağlamında bir inceleme yapmak mümkündür. 1924 Anayasası 491 Sayılı Yasanın80. Maddesine göre Hükümetin gözetimi ve denetlemesi altında ve kanun çerçevesinde her türlü öğretim serbesttir. 1961 Anayasası 334 Sayılı Yasanın120. Maddesine göre Üniversiteler ancak Devlet eliyle ve kanunla kurulur. Üniversiteler bilimsel ve idari özerkliğe sahip kamu tüzel kişileridir. Üniversiteler kendileri tarafından seçilen yetkili öğretim üyelerinden kurulu organları eliyle yönetilir ve denetlenir; özel kanuna göre kurulmuş Devlet üniversiteleri hakkındaki hükümler saklıdır. Üniversiteler organlar, öğretim üyeleri ve yardımcıları, Üniversite dışındaki makamlarca, her ne suretle olursa olsun görevlerinden uzaklaştırılmazlar. Üniversite öğretim üyeleri ve yardımcıları serbestçe araştırma ve yayında bulunabilirler. Üniversitelerin kuruluş ve işleyişleri, organları ve bunların seçimleri, görev ve yetkileri, öğretim ve araştırma görevlilerinin Üniversite organlarıncaya denetlenmesi, bu esaslara göre kanunla düzenlenir. Siyasi partilere üye olma yasağı, Üniversite öğretim üyeleri yardımcıları hakkında uygulanmaz. Ancak, bunlar partilerin genel merkezleri dışında yönetim görevi alamazlar. 1982 Anayasası 2709 Sayılı Yasanın68. Maddesine göre ise (...) yükseköğretim kurumlarındaki öğretim elemanları, Yükseköğretim Kurulu üyeleri (...) siyasi partilere giremez biçiminde üniversiteler ile ilgili bir değerlendirme yapmaktadır (Hatiboğlu, 1998).

1982 Anayasası sonrasında özellikle 1992 yılı Türkiye’de 24 üniversitenin bir günde kurulduğu yıl olması açısından önemlidir. 1’i vakıf, 23’ü devlet üniversitesi olan bu yükseköğretim kurumları farklı bölgelerde ve çoğunluğu orta büyüklükteki şehirlerde kurulmuştur. İstanbul’da kurulan ve vakıf üniversitesi olan Koç Üniversitesi ve İzmir’de kurulmuş olan İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü dışında

yeni kurulmuş olan 22 üniversitenin tamamı orta büyüklükteki şehirlerde ve daha çok Samsun-İskenderun hattının batısında dağılmıştır. 1992 yılından sonra 1993 yılında Eskişehir'de ikinci üniversite olarak Osmangazi Üniversitesi ve 1994 yılında İstanbul'da 7. üniversite olarak Galatasaray Üniversitesi kurulmuştur (Sargın, 2007).

1992 yılındaki üniversiteleşmeye ilişkin gelişmelerin siyasal içerikli gelişmeler olduğu belirtilirken ortaöğretim güçlendirilmesinin üniversite kurulması çabaları olumsuz etkilediği üzerinde durulmaktadır. Yeni üniversiteler kurma çabası yerinde bir çaba olsa da salt siyasal düşünce ile bu uygulamalara yönelmenin Türk eğitim sistemi için faydalı olmayacağı belirtilmektedir. Bu aşamada bilimsel ve rasyonel ölçütler ile hareket edilmesi gerekliliğinin altı çizilmelidir (Arap, 2010).

2.3.1.4. 2006 Yılı ve Üniversiteler

2006 yılı üniversiteleşme açısından önem taşıyan bir yıl olarak anlam kazanmaktadır. 2006 yılı 1992 yılı gibi yeni üniversitelerin bir anda kurulduğu bir yıldır. Nitekim 01.03.2006 gün ve 5467 Sayılı Yasa ile Türkiye'nin farklı bölgelerinde 15 yeni üniversite kurulmuştur. Kurulan bu üniversitelerin kurulduğu illerde ülkemizdeki mevcut diğer üniversitelere bağlı fakülte ve yüksekokullar bulunmaktadır. Bu durumun yeni kurulan üniversitelerin mevcut çekirdek yapı üzerinde daha hızlı ve daha kapsamlı olarak gelişmesine katkı sağlayacağı ifade edilebilir (Sargın, 2007).

Tablo 1. 2006 Yılında Kurulan Üniversiteler ve Kuruldukları İller

İl	Kurulan Üniversite
Adıyaman	Adıyaman Üniversitesi
Amasya	Amasya Üniversitesi
Aksaray	Aksaray Üniversitesi
Burdur	Mehmet Akif Ersoy
Çorum	Hitit Üniversitesi
Düzce	Düzce Üniversitesi
Erzincan	Erzincan Üniversitesi
Giresun	Giresun Üniversitesi
Kastamonu	Kastamonu Üniversitesi
Kırşehir	Ahi Evran Üniversitesi
Ordu	Ordu Üniversitesi
Rize	Rize Üniversitesi
Tekirdağ	Namık Kemal Üniversitesi
Uşak	Uşak Üniversitesi
Yozgat	Bozok Üniversitesi
* İllerin sıralaması alfabetik sıralamaya göre yapılmıştır.	

Kaynak: www.yok.gov.tr

2006 yılında kurulan yeni üniversitelerin kuruldukları iller genel olarak değerlendirilecek olursa bölgesel dağılım açısından yeni kurulan bu 15 üniversitenin 8'inin Karadeniz Bölgesi'nde yer alan şehirlerde kurulduğu görülmektedir. Kalan üniversitelerden ise 2'sinin İç Anadolu Bölgesi'nde kurulduğu ve diğer 5 tanesinin de her bölgeye bir üniversite olacak biçimde dağıldığı görülmektedir.

Aşağıda bulunan Tablo 2 ve Tablo 3 de 2007 yılı ve sonrası kurulan üniversitelerin kuruldukları yerlerle ilgili bilgiler yer almaktadır. Aynı zamanda vakıf üniversiteleri ile ilgili kuruluş yılları ile ilgili bilgiler bulunmaktadır.

Tablo 2. 2007 Yılında Kurulan Devlet Üniversiteleri ve Kuruldukları İller

Yıl	İl	Kurulan Üniversite
2007	Ağrı	Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi
	Artvin	Artvin Çoruh Üniversitesi
	Bartın	Bartın Üniversitesi
	Batman	Batman Üniversitesi
	Bayburt	Bayburt Üniversitesi
	Bingöl	Bingöl Üniversitesi
	Bitlis	Bitlis Eren Üniversitesi
	Çankırı	Çankırı Karatekin Üniversitesi
	Gümüşhane	Gümüşhane Üniversitesi
	Hakkari	Hakkari Üniversitesi
2007	Iğdır	Iğdır Üniversitesi
	Rize	Rize Üniversitesi
	Karabük	Karabük Üniversitesi
	Karaman	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
	Yozgat	Bozok Üniversitesi
	Kırıkkale	Kırıkkale üniversitesi
	Kilis	Kilis 7 Aralık üniversitesi
	Mardin	Mardin Artuklu üniversitesi
	Ordu	Ordu üniversitesi
	Osmaniye	Osmaniye Korkut Ata üÜniversitesi
	Siirt	Siirt Üniversitesi
	Sinop	Sinop Üniversitesi
	Şırnak	Şırnak Üniversitesi
	Tunceli	Tunceli Üniversitesi
Yalova	Yalova Üniversitesi	
2008	Ardahan	Ardahan Üniversitesi
2010	Kayseri	Abdullah Gül Üniversitesi
	Bursa	Bursa Teknik Üniversitesi
	Erzurum	Erzurum Teknik Üniversitesi
	İstanbul	İstanbul Medeniyet Üniversitesi
	İzmir	Katip Celebi Üniversitesi
	Konya	Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi
	İstanbul	Türk Alman Üniversitesi
	Ankara	Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

2011	Adana	Adana Bilim ve Teknoloji Üniversitesi
2013	Ankara	Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi
	Nevşehir	Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi
* İllerin sıralaması alfabetik sıralamaya göre yapılmıştır.		

Tablo 3. 2007 Yılında Kurulan Vakıf Üniversiteleri ve Kuruldukları İller

Yıl	İl	Kurulan Üniversite
1984	Ankara	Bilkent Üniversitesi
1994	Ankara	Başkent Üniversitesi
	İstanbul	İstanbul Bilgi Üniversitesi
	İstanbul	Sabancı Üniversitesi
1996	Ankara	Atılım Üniversitesi
	İstanbul	Fatih Üniversitesi
	İstanbul	Işık Üniversitesi
	İstanbul	Yeditepe Üniversitesi
1997	İstanbul	Beykent Üniversitesi
	Ankara	Çankaya Üniversitesi
	Mersin	Çağ Üniversitesi
	İstanbul	Doğuş Üniversitesi
	İstanbul	İstanbul Kültür Üniversitesi
1998	İstanbul	Bahçeşehir Üniversitesi
	İstanbul	Haliç Üniversitesi
1999	İstanbul	Okan Üniversitesi
	Ankara	Ufuk Üniversitesi
2001	İstanbul	İstanbul Ticaret Üniversitesi
	İzmir	İzmir Ekonomi Üniversitesi
	İzmir	Yaşar Üniversitesi
2003	İstanbul	İstanbul Aydın Üniversitesi
	Ankara	TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi
2006	İstanbul	İstanbul Bilim Üniversitesi
2007	İstanbul	Acıbadem Üniversitesi
	İstanbul	İstanbul Arel Üniversitesi
	İzmir	İzmir Üniversitesi
	İstanbul	Özyeğin Üniversitesi
2008	İzmir	Gediz Üniversitesi

	Gaziantep	Hasan Kalyoncu Üniversitesi**
	İstanbul	İstanbul Gelişim Üniversitesi
	İstanbul	İstanbul Şehir Üniversitesi
	Kayseri	Melikşah Üniversitesi
	İstanbul	Piri Reis Üniversitesi
2009	İstanbul	İstanbul Medipol Üniversitesi
	İstanbul	Yeni Yüzyıl Üniversitesi
	Konya	Mevlana Üniversitesi
	Kayseri	Nuh Naci Yazgan Üniversitesi
	Ankara	TED Üniversitesi
	Mersin	Toros Üniversitesi
	Ankara	Turgut Özal Üniversitesi
	Gaziantep	Zirve Üniversitesi
2010	Trabzon	Avrasya Üniversitesi
	İstanbul	Bezmiâlem Vakıf Üniversitesi
	Samsun	Canik Başarı Üniversitesi
	İstanbul	Fatih Sultan Mehmet Üniversitesi
	İstanbul	İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi
	İstanbul	İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi
	Konya	Karatay Üniversitesi
	İstanbul	Süleyman Şah Üniversitesi
2011	Antalya	Alanya Hamdullah Emin Paşa Üniversitesi
	Ankara	Ankara Bilge Üniversitesi
	Bursa	Bursa Orhangazi Üniversitesi
	İstanbul	Gedik Üniversitesi
	Ankara	İpek Üniversitesi**
	İstanbul	İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi
	İzmir	Şifa Üniversitesi
	Ankara	Türk Hava Kurumu Üniversitesi
	İstanbul	Üsküdar Üniversitesi
2012	İstanbul	İstanbul Mef Üniversitesi
	İstanbul	Murat Hüdavendigar Üniversitesi
	İstanbul	Nişantaşı Üniversitesi
	Antalya	Uluslararası Antalya Üniversitesi
2013	İstanbul	İstanbul Esenyurt Üniversitesi
	Konya	Konya Gıda Tarım Üniversitesi
	Gaziantep	Sanko Üniversitesi
	Diyarbakır	Selahattin Eyyubi Üniversitesi
	Adana	Kanuni Üniversitesi

2014	İstanbul	Biruni Üniversitesi
	* İllerin sıralaması alfabetik sıralamaya göre yapılmıştır.	

2.2. Kastamonu İli ve Sosyo-Kültürel Yapısı

2.2.1. Kastamonu İli Tarihsel Gelişimi

Kastamonu çevresinin milattan önce 1660 yıllarında Kızılırmak kavisinde kurulan eski Hitit Krallığı'nın kuzeybatısında yer aldığı bilinmektedir. Hitit Krallığı sonrasında sırasıyla yörenin; Frig ya da Brigler, Lidyalılar, Persler, Makedonyalılar, Pontus Rum Krallığı, Roma İmparatorluğu, Doğu Roma İmparatorluğu, Çobanoğulları Beyliği, Candaroğulları Beyliği, Osmanlı İmparatorluğu ve son olarak da Türkiye sınırları içerisinde yer aldığı bilinmektedir (Şahin, 2001). Gelişen süreçte kurulan ve yıkılan tüm bu medeniyetlerin yöre üzerinde kalıcı etki ve izler bıraktığı söylenebilir. Bu bağlamda Kastamonu ilinde önemli bir tarihi zenginlik bulunduğu vurgulanmaktadır (Baydil ve İbret, 1999). Öyle ki Kastamonu'nun tarihi ve kültürel değerleri ile tarihsel zenginliğinin turistler tarafından tercih edilmesinde en önemli faktörler arasında yer tuttuğu öne sürülmektedir (Gürbüz, 2005).

Üniversitelerin, kent tarihlerinin araştırılmasında, Kent Tarihi ve Araştırmaları Merkezleri aracılığı ile şehir ile bütünleşmeyi amaçladıkları görülmektedir (Gök vd., 2009; Berkay, 2002). Kastamonu Üniversitesi bünyesinde de Kastamonu'nun bu zengin tarihinin araştırılması ve Kastamonu ile üniversite bütünleşmesinin gerçekleşmesinde benzer çalışmalar yapılması mümkün görülmektedir.

2.2.2. Kastamonu İli Coğrafi Konumu

Kastamonu vilayeti Batı Karadeniz Bölgesinde bulunmaktadır. Kızılırmak'ın başlıca kollarından Gök Irmak vadisinin bulunduğu yerde, Ilgaz Dağı kütesinin kuzey yamaçlarına inen Kara Çomak Deresi vadi boyunca uzanmaktadır.

Kastamonu'nun iç kalesi de batıdaki yamaçlar üzerinde iki dere arasındaki tepede yükselmektedir. Bugünkü idari yapıya göre, kuzeyinde Karadeniz, güneyinde Çankırı ve Çorum, doğusunda Sinop, batısında Bartın ve Karabük bulunmaktadır (İskender, 2005). Kastamonu İli'ni coğrafi yapısı ve dolayısı ile sahip olduğu doğal güzellikler açısından ele almak mümkündür. Kastamonu'nun güneyinde 40 km mesafede bulunan Ilgaz Dağı Çankırı ile sınırı oluşturmaktadır. Ilgaz Dağları önemli bir kış sporları turizm merkezi olarak kullanılmaktadır. Kastamonu'nun Karadeniz'e 170 km'lik bir sahil şeridi bulunmaktadır. Bu sahil şeridi üzerinde Cide, Abana, Bozkurt ve Çatalzeytin ilçeleri doğal plaj, liman ve dalış alanları bulunmaktadır. Bunun yanı sıra Kastamonu İli; Valla Kanyonu, İlgarini mağarası ve Horma Kanyonu'ndan oluşan doğal güzellikleri ile doğa turizmine de ev sahipliği yapmaktadır (www.kastamonu.gov.tr).

2.2.3. Kastamonu İli Nüfus Yapısı

TÜİK 2013 verilerine göre Kastamonu nüfusu 368.093 olarak belirtilmektedir. Nüfusun 207.045'i il/ilçe merkezlerinde ve 161.048'i ise köy ve beldelerde yaşamaktadır (www.tuik.gov.tr). Üniversiteler ve kuruldukları illerin nüfus yapıları üzerine yapılmış çalışmalar bulunmaktadır. Örneğin, Oktay (2007), il büyüklüğünün üniversite ile il arasındaki ilişkinin düzeyine yansıdığını bununla beraber üniversite ve il arasında belirgin bir etkileşimin gerçekleşebilmesi için üniversite nüfusunun, il toplam nüfusunun yüzde 20-30 oranına sahip olması gerekliliğini belirtmektedir. Akengin ve Kaygı (2013) Gazimağusa örneğinden hareketle küçük şehirlerin üniversite faaliyetleriyle hızla geliştiğinin ve üniversitenin nüfusu çekmesinin şehirleşmeyi etkilediğinin, üniversite ve meslek yüksekokullarının şehirleşmeyi tetikleyici bir unsur olduğunun dikkate alınması gerektiğini ileri sürmektedir.

Kastamonu İli'nin nüfusunun 2006 yılında üniversite kurulan diğer iller arasındaki yeri ve 2006 yılından sonra günümüze kadar olan süreçte 2006 yılında üniversite kurulan illerdeki nüfusun nasıl bir değişim izlediği yıllar itibari ile aşağıdaki Tablo 4 ile incelenebilir. Tablo 4'te yer alan veriler ışığında üniversite kurulduğundan günümüze kadar olan süreçte Tekirdağ, Düzce, Ordu ve Rize

nüfustaki artış ile dikkat çeken iller olarak belirtilebilir. Kastamonu’da ise üniversite kurulduğundan günümüze kadar olan süreçte nüfusun 2012-2013 yılları arasında artış eğilimi içinde olduğu görülmektedir.

Tablo 4. 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Nüfus Dağılımı

İl	Toplam Nüfus						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Adıyaman	582762	585067	588475	590935	593931	595261	597184
Amasya	328674	3236753	324268	334786	323079	322283	321977
Aksaray	366109	370598	376907	377505	378823	379915	382806
Burdur	251181	247437	251550	258868	250527	254341	257267
Çorum	549828	545444	540704	535405	534578	529975	532080
Düzce	323328	328611	335156	338188	342146	346493	351509
Erzincan	213538	210645	213288	224949	215277	217886	219996
Giresun	417505	421766	421860	419256	419498	419555	425007
Kastamonu	360366	360424	359823	361222	359759	359808	368093
Kırşehir	223170	222735	223102	221876	221015	221209	223498
Ordu	715409	719278	723507	719183	714390	741371	731452
Rize	316252	319410	319569	319637	323012	324152	328205
Tekirdağ	728396	770772	783310	798109	829873	852321	874475
Uşak	334115	334111	335860	338019	339731	342269	346508
Yozgat	492127	484206	487365	476096	465696	453211	444211
Toplam Ülke Nüfusu	70586256	71517100	72561312	73722988	74724269	75627384	76667864

*TÜİK(Türkiye İstatistik Kurumu)’nun 2007 yılında “adrese dayalı nüfus kayıt sistemi”ne geçmesi nedeniyle veriler 2007 yılı itibari ile başlamaktadır. TÜİK’in 2007 yılından önceki yıllara ilişkin verilerin genel nüfus sayımı çerçevesindeki veriler olduğunu belirtmesi ve üniversitelerin 2006 yılında kurulmuş olması nedeniyle de daha önceki yıllara ilişkin veriler alınmamıştır.
** İllerin sıralaması alfabetik sıralamaya göre yapılmıştır.

Kaynak:www.tuik.gov.tr

Kastamonu İlinin nüfusunun 2006 yılında üniversite kurulan diğer illerin nüfus artış hızı arasındaki yeri de günümüze kadar olan süreçte yıllar itibari ile aşağıdaki Tablo 3 ile incelenebilir. Tablo 3’teki veriler incelendiğinde Kastamonu’da nüfus artış hızında 2012 ve 2013 yılları arasındaki artış dikkat çekmektedir. Kastamonu nüfusunda üniversite kurulduğundan günümüze kadar olan süreçte 2012 yılına kadar yaklaşık oranlarda izlenen artışın 2012 ve 2013 yılları arasında ise hem

il açısından hem de ilin diğer iller arasındaki yeri açısından oldukça büyük bir değere ulaştığı görülmektedir. Kastamonu nüfusu 2012-2013 yılları arasında Tablo 4'e göre 8285 artmıştır ki bu yaklaşık %2,28'lik bir artışı (Tablo 5) göstermektedir. 2006 yılında üniversite kurulan diğer illerin nüfus artış hızları açısından ise günümüze kadar olan süreç genel olarak değerlendirildiğinde Tekirdağ, Düzce, Ordu ve Rize illeri ön plana çıkarken Kastamonu'da önemli artışın yaşandığı 2012 ve 2013 yılları arasındaki artış açısından ise Tekirdağ dikkat çekmektedir.

Tablo 5. 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Yıllık Nüfus Artış Hızı

İl	Yıllık Nüfus Artış Hızı (%)					
	2007-2008	2008-2009	2009-2010	2010-2011	2011-2012	2012-2013
Adıyaman	9,8	17,6	11,1	11,2	7,9	11,1
Amasya	-16,3	1,8	31,9	-35,6	-2,5	-0,9
Aksaray	12,2	16,9	1,6	3,5	2,9	7,6
Burdur	-15,0	16,5	28,7	-32,8	15,1	11,4
Çorum	-8,0	-8,7	-9,8	-1,5	-8,6	4,0
Düzce	16,2	19,7	9,0	11,6	12,6	14,4
Erzincan	-13,6	12,5	53,2	-43,9	12,0	9,6
Giresun	10,2	0,2	-6,2	0,6	0,1	12,9
Kastamonu	0,2	-1,7	3,9	-4,1	0,1	22,8
Kırşehir	-2,0	1,6	-5,5	-3,9	0,9	10,3
Ordu	5,4	5,9	-6,0	-6,7	37,1	-13,5
Rize	9,9	0,5	0,2	10,5	3,5	12,4
Tekirdağ	56,5	16,1	18,7	39,0	26,7	25,7
Uşak	0,0	5,2	6,4	5,1	7,4	12,3
Yozgat	-16,2	6,5	-23,4	-22,1	-27,2	-20,1
Toplam (Ülke)	13,1	14,5	15,9	13,5	12,0	13,7

*TÜİK(Türkiye İstatistik Kurumu)'nun 2007 yılında "adrese dayalı nüfus kayıt sistemi"ne geçmesi nedeniyle veriler 2007 yılı itibari ile başlamaktadır. TÜİK'in 2007 yılından önceki yıllara ilişkin verilerin genel nüfus sayımı çerçevesindeki veriler olduğunu belirtmesi ve üniversitelerin 2006 yılında kurulmuş olması nedeniyle de daha önceki yıllara ilişkin veriler alınmamıştır.
** İllerin sıralaması alfabetik sıralamaya göre yapılmıştır.

Kaynak:www.tuik.gov.tr

Kastamonu İlinin İl merkezi nüfusu 2006 yılında üniversite kurulan diğer illerin il merkezi nüfusları ile de karşılaştırılabilir. Tablo 4'deki verilere göre üniversite kurulduktan sonra 2007 yılından günümüze kadar olan süreçte Kastamonu İl merkezinde 17378 artış yaşanmıştır. Bu artışta 2008'den 2009'a; 2009'dan 2010'a ve 2012'den 2013'e geçerken yaşanan yaklaşık 4000 civarındaki artış Kastamonu için dikkat çekmektedir. Bunun yanı sıra 2012'den 2013'e geçerken il merkezinde

yaşanan 4173'lük artışın aynı yıllar arasında il genelinde yaşanan 8285'lik artışın yarısını oluşturması da il açısından dikkat çekmektedir. Diğer yandan il genelinde toplam nüfusta azalmaların yaşandığı 2009 ve 2011 yıllarında da il merkezinde nüfusta artış eğiliminin kendini koruduğu görülmektedir.

Tablo 6. 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin İl Merkezlerinin Yıllara Göre Nüfus Dağılımı

İl	Toplam Nüfus						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Adıyaman	191627	193250	198433	202735	211789	217463	224215
Amasya	132646	128703	132010	143635	133158	133133	134434
Aksaray	244036	251628	259469	262581	266962	270528	273999
Burdur	95274	91086	96422	103135	94842	96816	98743
Çorum	243600	248109	252194	255767	261973	265242	270864
Düzce	183395	186567	192844	197711	203095	207681	209561
Erzincan	140258	135511	137569	149422	142009	144545	146893
Giresun	113936	116310	119181	119677	122597	123129	124144
Kastamonu	115332	115871	119867	123972	125787	128537	132710
Kırşehir	113936	116310	119181	119677	122597	123129	131997
Ordu	167829	168765	171915	177707	183780	186000	186097
Rize	133258	132123	135148	137143	139416	141524	139150
Tekirdağ	161136	166313	170692	167704	173162	176848	179239
Uşak	209033	209912	212859	216172	218953	222484	226583
Yozgat	95275	94972	95853	95667	96350	97094	97443

*TÜİK(Türkiye İstatistik Kurumu)'nun 2007 yılında "adrese dayalı nüfus kayıt sistemi"ne geçmesi nedeniyle veriler 2007 yılı itibari ile başlamaktadır. TÜİK'in 2007 yılından önceki yıllara ilişkin verilerin genel nüfus sayımı çerçevesindeki veriler olduğunu belirtmesi ve üniversitelerin 2006 yılında kurulmuş olması nedeniyle de daha önceki yıllara ilişkin veriler alınmamıştır.
** İllerin sıralaması alfabetik sıralamaya göre yapılmıştır.

Kaynak:www.tuik.gov.tr

Kastamonu İli nüfusta yaşanan değişim açısından üniversite kurulan diğer iller arasında önemli bir yere sahip olmuştur ve bu durum yukarıdaki tablolara da yansımıştır. Bu durum üniversitenin Kastamonu İli'ne ilişkin bir farkındalık oluşturduğu şeklinde de yorumlanabilir.

2.2.4. Kastamonu İli'nde Göç

Kastamonu İli üniversite kurulmadan önce yürütülmüş bir araştırmada ülkemizin en fazla iç göç hareketlerinden etkilenen illeri arasında belirtilmektedir. İbret 2003 yılındaki bu araştırmasında ilin iklim, topografya ve bitki örtüsü gibi fiziki coğrafya özelliklerinin yeterince değerlendirilemediği ve böylece İl'de sanayi ve dolayısıyla kalkınma açısından istenilen yere ulaşamadığı, ilin tarım, ormancılık ve madencilik gibi doğal potansiyellerinin artan nüfusunu besleyemediği ve bu durumun beraberinde iç göç hareketlerini getirdiği üzerinde durmaktadır. Çalışmada Kastamonu'da kırsal kalkınmayı sağlayacak tarım ve hayvancılık destekli projeler, turizm ve ormancılığa dayalı sanayinin geliştirilmesi, ildeki diğer ekonomik sektörleri desteklemek ve ilin kolayca dışa açılımını sağlamak için ulaşım imkânlarını artırılmasına yönelik çabalar verilen göç oranını azaltıcı tedbirler olarak da ele alınmaktadır (İbret, 2003). Bunların yanı sıra üniversiteler de şehirlerin göç hareketliliği üzerinde etkili olabilir. Üniversiteler hem kendi bünyelerine çekecekleri nüfus hem de buldukları il için yürütülecek projelerin hızlanmasında oynayacakları rol ile ilin farklı alanlarda kalkınmasına destek sağlayabilir ve göç oranlarını etkileyebilirler. Işık (2008) yeni kurulan üniversitelerin küçük ve orta büyüklükteki illerin nüfus ve göç verilerini etkilediğini, kısa sayılabilecek bir zamanda binlerce öğrenciye kavuşan bu üniversitelerin buldukları illerin nüfus artış hızının ve net göç oranlarının artışına yol açtığını ifade etmektedir.

Tablo 7. 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Aldığı Göç Dağılımı

İl	İllerin Yıllara Göre Aldığı Göç Dağılımı					
	2007-2008	2008-2009	2009-2010	2010-2011	2011-2012	2012-2013
Adıyaman	12155	12091	14150	13873	14323	15715
Amasya	11748	11533	11729	11424	11228	12379
Aksaray	11146	10217	10159	10778	10667	11491
Burdur	9674	8144	9439	8873	11473	11156
Çorum	15828	13672	14462	15174	13289	17073
Düzce	10723	11752	11820	11253	10432	12367
Erzincan	10977	11966	14198	11523	12192	12662
Giresun	20089	16970	17474	17058	18027	23453
Kastamonu	14775	13047	13811	15023	14340	19911
Kırşehir	9822	10947	9875	9598	9733	11259

Ordu	27719	30335	27896	23963	48240	30792
Rize	13253	12428	13070	14558	12315	16842
Tekirdağ	47534	37655	41307	42265	42155	45313
Uşak	8666	8693	8998	8653	10351	10655
Yozgat	15352	17705	16181	15251	14646	16688
Toplam (Ülke)	2273492	2236981	2360079	2420181	2317814	2534279
*TÜİK(Türkiye İstatistik Kurumu)'nun 2007 yılında "adrese dayalı nüfus kayıt sistemi"ne geçmesi nedeniyle veriler 2007 yılı itibari ile başlamaktadır. TÜİK'in 2007 yılından önceki yıllara ilişkin verilerin genel nüfus sayımı çerçevesindeki veriler olduğunu belirtmesi ve üniversitelerin 2006 yılında kurulmuş olması nedeniyle de daha önceki yıllara ilişkin veriler alınmamıştır. ** İllerin sıralaması alfabetik sıralamaya göre yapılmıştır.						

Kaynak:www.tuik.gov.tr

Kastamonu İlinin aldığı göç dağılımı yıllar itibari ile Tablo 7'de yer almaktadır. Tablo 7'ye göre Kastamonu'nun en çok göç aldığı yıl 2012-2013 yılları arasındadır. Diğer yıllarda ise birbirine yaklaşık rakamlarda göç aldığı görülmektedir. İllerin aldığı göç açısından Kastamonu'nun 2006 yılında üniversite kurulan diğer iller arasındaki yeri incelenecek olursa özellikle Tekirdağ ve Ordu'nun göç alan iller olarak dikkat çektiği ifade edilebilir. Kastamonu 2012-2013 yılları arasında aldığı göç ile diğer iller arasında ön plana çıkmaya da başlamıştır. Bununla birlikte Kastamonu'nun aldığı göç dağılımı ülke genelindeki yeri açısından da incelenebilir. 2007-2008 yılları için ülke genelindeki göçlerdeki yeri %0,65; 2008-2009 ve 2009-2010 yılları için %0,58; 2010-2011 yılları ve 2011-2012 yılları için %0,62 dolaylarında olan Kastamonu 2012-2013 yılları için ise ülke genelindeki %0,78'lik paya sahip olmuştur.

Tablo 8. 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Verdiği Göç Dağılımı

İl	İllerin Yıllara Göre Verdiği Göç Dağılımı					
	2007-2008	2008-2009	2009-2010	2010-2011	2011-2012	2012-2013
Adıyaman	20971	18295	20135	23939	22591	24077
Amasya	14268	13187	13726	14142	13128	14658
Aksaray	12596	12587	13225	13142	12374	13726
Burdur	10019	8659	8904	9712	8497	10001
Çorum	24072	22699	22860	22441	20610	21460
Düzce	8913	9046	10893	10679	10579	11306
Erzincan	11976	11189	12365	14218	10649	12884
Giresun	18539	19567	20514	19346	17861	20170
Kastamonu	14003	14570	15422	15482	13933	15658
Kırşehir	12312	12186	12626	11870	9898	11346
Ordu	31458	31296	36241	34472	26595	46332

Rize	13825	14575	14819	14560	13856	15859
Tekirdağ	22373	29066	29433	28620	28042	31681
Uşak	10222	9644	9562	10138	9435	10493
Yozgat	30117	25546	29618	26921	24525	26572
Toplam (Ülke)	0	2236981	2360079	2420181	2317814	2534279
*TÜİK(Türkiye İstatistik Kurumu)'nun 2007 yılında "adrese dayalı nüfus kayıt sistemi"ne geçmesi nedeniyle veriler 2007 yılı itibari ile başlamaktadır. TÜİK'in 2007 yılından önceki yıllara ilişkin verilerin genel nüfus sayımı çerçevesindeki veriler olduğunu belirtmesi ve üniversitelerin 2006 yılında kurulmuş olması nedeniyle de daha önceki yıllara ilişkin veriler alınmamıştır. ** İllerin sıralaması alfabetik sıralamaya göre yapılmıştır.						

Kaynak:www.tuik.gov.tr

Kastamonu İli'nin verdiği göç dağılımı yıllar itibari ile Tablo 8'de yer almaktadır. Tablo 8'e göre Kastamonu 2009-2010, 2010-2011 ve 2012-2013 yılları arasında birbirine yaklaşık rakamlarda göç vermiştir. Nüfus dağılımına ilişkin yukarıdaki tablolarda (Tablo 4, Tablo 5, Tablo 6) il nüfusunda yaşanan artış ile göze çarpan 2012-2013 yılları için Kastamonu'nun verdiği göçün ülke genelindeki %0,617'lik payı ile dikkat çekmektedir. İlin verdiği göçün 2009-2010 yıllarındaki artış eğilimi de dikkat çekmektedir. 2009-2010 yıllarında ilin verdiği göç aynı yıl için ülke genelinde verilen göçün %0,65'lik bölümünü oluşturmaktadır. İllerin verdiği göç açısından Kastamonu'nun 2006 yılında üniversite kurulan diğer iller arasındaki yeri incelenecek olursa özellikle Adıyaman, Çorum, Ordu, Tekirdağ ve Yozgat'ın göç veren iller olarak dikkat çektiği ifade edilebilir.

Kastamonu İli alınan ve verilen göç dağılımları Kastamonu nüfusu ve yıllar itibari ile yaşadığı değişim açısından da incelenebilir. Nüfus dağılımına ilişkin yukarıdaki tablolarda (Tablo 2, Tablo 3, Tablo 4) Kastamonu İli için 2012-2013 yıllarında nüfusta yaşanan değişimin dikkat çektiği belirtilmiştir. Bu yıllar arasında 2012 yılında 359808 olan Kastamonu nüfusu 2013 yılında 368093 olarak il genelinde 8285'lik bir artış yaşanmıştır. Aynı yıllar için Tablo 5 ve Tablo 6'daki alınan ve verilen göç dağılımları incelenecek olursa 2012 yılında 14340 ile il geneli nüfusunun %3,9'unun 2013 yılında ise 19910 %5,4'ünün alınan göçü oluşturduğu görülmektedir. 2012 yılında 13933 ile il geneli nüfusunun %3,8'ini 2013 yılında ise 15658 %4,2'sini verilen göç oluşturmaktadır. Diğer yandan Kastamonu'da 2013 yılında il genelindeki 8285'lik artışın yarısının il merkezinde olduğu nüfus dağılımına ilişkin tablolarda görülmektedir. Tablo 4'e göre 2012'de 128537 olan Kastamonu il merkezi nüfusu 2013'te 132710'a artmış ve 4173'lük bir artış

yaşanmıştır. Tablo 7 ve Tablo 8'deki alınan ve verilen göç dağılımları incelenirse 19911 olan alınan göç ile 15658 olan verilen göç arasındaki farkın 4253 olduğu görülmektedir. O halde alınan göç yönündeki 4253'lük farkın %98,11'inin il merkezinde yaşanan 4173'lük artışa karşılık geldiği belirtilebilir. Dolayısıyla Kastamonu'da alınan göç il merkezi açısından daha da dikkat çekmektedir. İl merkezindeki nüfusta alınan göçteki artış ile yaşanan 4173'lük artış aynı yıl il merkezi nüfusunun da %3,1'ini oluşturmaktadır.

İllerin aldığı ve verdiği göçler rakamsal açıdan değerlendirilirken il toplam nüfuslarının da dikkat alınması gerekmektedir. Çünkü il toplam nüfusu fazla olan illerde alınan ve verilen göç oranları da fazla olacaktır. O halde alınan ve verilen göç değerlendirmesinde sadece alınan ve verilen göç rakamları ile bir ilin diğer iller arasındaki yerini değil illerin net göç dağılımını incelemek illerin göç hareketliliğine ilişkin daha doğru bir karşılaştırma imkânı sunacaktır.

Tablo 9. 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Net Göç Dağılımı

İl	İllerin Yıllara Göre Net Göç Dağılımı					
	2007-2008	2008-2009	2009-2010	2010-2011	2011-2012	2012-2013
Adıyaman	-8816	-6204	-5985	-10066	-8268	-8362
Amasya	-2520	-1654	-1997	-2718	-1900	-2279
Aksaray	-1450	-2370	-3066	-2364	-1707	-2235
Burdur	-345	-515	535	-839	2976	1155
Çorum	-8244	-9027	-8398	-7267	-7321	-4387
Düzce	1810	2706	927	574	-147	1061
Erzincan	-999	777	1833	-2695	1543	-222
Giresun	1550	-2597	-3040	-2288	166	3283
Kastamonu	772	-1523	-1611	-459	407	4253
Kırşehir	-2490	-1239	-2751	-2272	-165	-87
Ordu	-3739	-961	-8345	-10509	21645	-15540
Rize	-572	-2147	-1749	-2	-1541	983
Tekirdağ	25161	8589	11874	13645	14113	13632
Uşak	-1556	-951	-564	-1485	916	162
Yozgat	-14765	-7841	-13437	-11670	-9879	-9884

*TÜİK(Türkiye İstatistik Kurumu)'nun 2007 yılında "adrese dayalı nüfus kayıt sistemi"ne geçmesi nedeniyle veriler 2007 yılı itibari ile başlamaktadır. TÜİK'in 2007 yılından önceki yıllara ilişkin verilerin genel nüfus sayımı çerçevesindeki veriler olduğunu belirtmesi ve

üniversitelerin 2006 yılında kurulmuş olması nedeniyle de daha önceki yıllara ilişkin veriler alınmamıştır.
 ** İllerin sıralaması alfabetik sıralamaya göre yapılmıştır.

Kaynak: www.tuik.gov.tr

Kastamonu İli ve 2006 yılında üniversite kurulan diğer illerin net göç dağılımları yıllar itibari ile Tablo 8’de yer almaktadır. Tablo 8’e göre Kastamonu’da 2008-2009 ve 2009-2010 yılları arasında verilen göç daha fazla iken bu durum daha sonraki yıllarda alınan göçün fazlalaşması yönünde bir eğilim göstermeye başlamıştır. 2012-2013 yılları arasında Kastamonu’da alınan göç verilen göçten daha fazla hale gelmiş bununla birlikte ilde üniversite kurulduğundan günümüze kadar olan süreçte en fazla göç alınan dönem olmuştur. Kastamonu 2012-2013 yılları arasındaki net göç rakamı ile üniversite kurulan diğer iller arasında da dikkat çekici bir yer kazanmıştır. Bu noktada üniversite kurulan diğer iller arasında 2012-2013 yılları için alınan göç yönündeki 13632 olumlu artış ile Tekirdağ’dan hemen sonra 4253’lük artış ile Kastamonu ikinci sırada yer almaktadır. Tekirdağ’ın aldığı göç (13632) 2013 yılı il geneli nüfusunun (874475) %1,5’ini; Kastamonu’nun aldığı göç (4253) 2013 yılı il geneli nüfusunun (368093) %1,15’ini oluşturmaktadır.

Kastamonu İlinin net göç dağılımında 2007-2008 yılları için 772’lik olumlu artış olduğu, 2008-2009, 2009-2010 ve 2010-2011 yıllarında negatif yönlü net göç dağılımı olduğu, 2012-2013 yılları için yine 407’lik olumlu artışa geçildiği ve 2012-2013’te de üniversite kurulduğundan günümüze 4253 ile en olumlu net göç dağılımının izlendiği görülmektedir. Diğer yandan Kastamonu Üniversitesi öğrenci sayıları ile ildekine benzer bir gelişim süreci yaşamıştır. 2006-2007 yılı için 6390; 2007-2008 yılı için 7297; 2008-2009 yılı için 7206; 2009-2010 yılı için 7253; 2010-2011 yılı için 7746; 2011-2012 yılı için 9829; 2012-2013 yılı için 12841 ve 2013-2014 yılı için 16868 olan öğrenci sayıları ile üniversitenin öğrenci sayısı açısından 2012-2013 ve 2013-2014 yıllarında gelişim yaşadığı belirtilebilir (www.kastamonu.edu.tr).2012 yılından 2013’e geçilirken üniversite öğrenci sayıları 9829’dan 12841’e 3012’lik bir artış yaşamıştır. Bu artışın Kastamonu’nun 2013 yılındaki 4253’lük net göç dağılımında rol oynadığı düşünülebilir.

Tablo 10. 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Net Göç Hızı Dağılımı

İl	İllerin Yıllara Göre Net Göç Hızı Dağılımı					
	2007-2008	2008-2009	2009-2010	2010-2011	2011-2012	2012-2013
Adıyaman	-15,0	-10,5	-10,1	-16,8	-13,8	-13,9
Amasya	-7,8	-5,1	-6,0	-8,4	-5,9	-7,1
Aksaray	-3,9	-6,3	-8,1	-6,2	-4,5	-5,8
Burdur	-1,4	-2,1	2,1	-3,3	11,8	4,5
Çorum	-15,0	-16,6	-15,6	-13,5	-13,7	-8,2
Düzce	5,5	8,1	2,7	1,7	-0,4	3,0
Erzincan	-4,7	3,7	8,2	-12,4	7,1	-1,0
Giresun	3,7	-6,1	-7,2	-5,4	0,4	7,8
Kastamonu	2,1	-4,2	-4,5	-1,3	1,1	11,6
Kırşehir	-11,1	-5,5	-12,3	-10,2	-0,7	-0,4
Ordu	-5,2	-1,3	-11,5	-14,6	29,6	-21,0
Rize	-1,8	-6,7	-5,5	0,0	-4,7	3,0
Tekirdağ	33,2	11,0	15,0	16,6	16,7	15,7
Uşak	-4,7	-2,8	-1,7	-4,4	2,7	0,5
Yozgat	-30,0	-16,0	-27,8	-24,8	-21,6	-22,0

*TÜİK(Türkiye İstatistik Kurumu)'nun 2007 yılında "adrese dayalı nüfus kayıt sistemi"ne geçmesi nedeniyle veriler 2007 yılı itibari ile başlamaktadır. TÜİK'in 2007 yılından önceki yıllara ilişkin verilerin genel nüfus sayımı çerçevesindeki veriler olduğunu belirtmesi ve üniversitelerin 2006 yılında kurulmuş olması nedeniyle de daha önceki yıllara ilişkin veriler alınmamıştır.
** İllerin sıralaması alfabetik sıralamaya göre yapılmıştır.

Kaynak:www.tuik.gov.tr

Kastamonu İli ve 2006 yılında üniversite kurulan diğer illerin net göç hızı dağılımları yıllar itibari ile Tablo 10'da yer almaktadır. Tablo 10 net göç hızı dağılımında olduğu gibi net göç hızı dağılımında da Kastamonu'nun 2012-2013 yılları arasında üniversite kurulan diğer iller arasında dikkat çekici bir yer edinmeye başladığını ortaya koymaktadır. Kastamonu İli'nde göç hareketliliğine ilişkin yukarıdaki tüm veriler bir bütün olarak değerlendirilecek olursa Kastamonu'nun dışa göç veren bir il olma durumundan yavaş yavaş uzaklaşmaya başladığı hatta artan net göç hızı ile birlikte il dışında daha çekici olarak algılanır hale gelmeye başladığı da ifade edilebilir. Net göç hızında yıllar itibari ile yaşanan bu değişimin üniversite kurulduktan sonra özellikle son yıllarda 2012-2013 yıllarında yaşanmaya başlaması da dikkat çekmektedir. Aynı yıllarda üniversitede artan öğrenci sayıları da net göç dağılımı ile paralellik göstermektedir. O halde üniversitenin Kastamonu İli'nin göç

hareketliliğine olumlu yönde bir destek sağladığı ve ileriki yıllarda bu desteğin daha çok artan net göç hızı oranları ile daha da anlam kazanacağı ileri sürülebilir.

2.2.5. Kastamonu İlinde Eğitim

Osmanlı İmparatorluğu'nda çağdaş eğitim kurumları II. Mahmut döneminden itibaren açılmaya başlanmıştır. Sıbyan mektepleri ilköğretim düzeyinde okullar olup en yaygın eğitim kurumudur. Rüştiyeler, ortaokul düzeyinde öğretim yapan okullar olup il, ilçe ve nahiyelere kadar yayılmıştır. İdadiler ise bugünkü lise düzeyindeki okullardır ve imparatorluk dâhilinde ancak 1880'lerden sonra açılmıştır. Bu noktada Kastamonu'da şehrin eğitim ihtiyacını karşılayan ve adından söz ettiren bazı okullar aşağıdaki gibi ele alınabilir.

Islahhane: Islahhaneler çocukların sabahları iki saat öğrenci günün önemli bir bölümünde ise öğrenci-işçi olarak eğitildikleri derslerin ağırlığını okuma-yazma, dini bilgi ve basit hesaplama dersleri yanında ağırlıklı olarak dönemin popüler mesleklerinde verilen pratik derslerin oluşturduğu okullardır. Çeşitli mesleklerde piyasanın ihtiyaç duyacağı kalifiye elemanlar yetiştirilmesi konusunda önemli bir misyon üstlenmek üzere hayata geçirilmişlerdir (Koç, 2007:120). Islahhaneler ile 5–13 yaşları arasındaki fakir ve kimsesiz çocukların sokaklardan alınarak, devletin kontrolünde ve sağlıklı bir ortamda büyümeleri sağlanmış, temel düzeyde okuma-yazma öğrenmelerinin yanı sıra çeşitli mesleklerde aldıkları eğitim ile maddi açıdan da yeterli bireyler haline gelmelerine katkıda bulunulmuştur. Ayrıca müslüman ve gayr-i müslimlerin bir arada eğitim görecekları karma eğitim sistemine geçişte önemli bir fonksiyon üstlenmişlerdir (Koç, 2007:113).Islahhane Kastamonu'da da 1869 yılında açılmış olup (Şişman, 2008:34), terzilik, matbaacılık, kunduracılık ve marangozluk dallarında eğitim verilmiştir (www.meb.gov.tr). Kastamonu'da Islahhane'de kızlar bölümü olduğu da belirtilmektedir (Şişman, 2008:34). Islahhane'nin Kastamonu İli için bulunduğu dönemde ihtiyaç duyulan kalifiye eleman yetiştirilmesi konusunda destekleyici rol üstlendiği belirtilebilir. Islahhanenin bu yönü üniversite açısından da dikkat çekicidir. Üniversiteler de içinde buldukları dönemlerin popüler mesleklerine yönelik bölümler açarak piyasada farklı alanlarda

duyulan işgücü ihtiyacına cevap verecek şekilde yapılanma içine girmektedirler. Kastamonu Üniversitesi de bünyesinde açacağı ve popüler nitelik kazanmaya başlayan bölümler ile öğrenciler tarafından tercih edilir bir üniversite haline gelebilir.

Mekteb-i Sanayi: Islahhanelerin olumlu sonuçlar vermesi ile birlikte 1866 yılında Türk sanayisinin çökmesini önlemek amacıyla bir “Islah-ı Sanayi Komisyonu” kurulmuş ve komisyon 1868’de “Mekteb-i Sanayi Nizamnamesini yayınlamıştır. Bunun ardından da Mekteb-i Sanayi’ler kurulmaya başlanmıştır (Şişman, 2008:34). Ülke esnafının yeterli teknik ve donanımdan yoksun olduğu, dolayısıyla birçok sanayi ürünün Avrupa’dan ithal edildiği özeleştirisi de bu çalışmalar üzerinde etkili olmuştur (Yıldırım, 136). Kastamonu’da 1869’da açılan Islahhane 1885’te Mekteb-i Sanayi adını almıştır. 1916 yılına kadar şehir merkezinde çeşitli binalarda hizmet veren okul, bu tarihte kendisi için yaptırılmış okul binasına taşınmıştır (Çiçek, 127). 1927-1928 eğitim-öğretim yılında adı Sanatlar Mektebi olarak değişmiş, 1931’den sonra Mıntika Sanat Mektebi olarak faaliyet göstermiş, 1941-1942 yılında ise Erkek Sanat Enstitüsü olarak değiştirilmiş, 1976 yılında Endüstri Meslek Lisesi olarak yeni bir statüye kavuşmuştur. Okul bünyesine 1976-1977 eğitim-öğretim yılında Teknik Lise ve 1990-1991 eğitim-öğretim yılında da Anadolu Teknik Lisesi katılmıştır. Günümüzde okul, Anadolu Teknik Lisesi, Teknik Lise ve Endüstri Meslek Lisesi olarak faaliyetini sürdürmektedir (www.meb.gov.tr). Mekteb-i Sanayi’ler mesleki ve teknik eğitimin ülkemizdeki doğuşuna zemin hazırlayan okullar olmuşlardır. Günümüzde üniversite açısından düşünüldüğünde ise Mekteb-i Sanayi’ler birçok sanayi ürününün ülke içinde üretilmesine dönük çalışmaları ile üniversitelerin araştırma, girişimcilik ve sanayi ile işbirliği politikalarına ve uygulamalarına ışık tutar niteliktedir. Kastamonu üniversitesi de üniversite-sanayi işbirliği çerçevesinde hazırlayacağı ve yürüteceği programlar ile hem öğrencilerinin istihdama katılması yönünde destekleyici olması ile hem de Kastamonu İli sanayisinin gelişimine sağlayacağı katkı ile ülkedeki diğer üniversiteler arasındaki yerini daha da önemli bir hale getirebilir. Diğer yandan Mekteb-i Sanayi’lerin geçirdiği dönüşüm ile günümüz eğitiminde mesleki eğitim veren okullar olarak da önemli bir yeri vardır. Buradan mezun olanlar Kastamonu Üniversitesi Meslek Yüksekokullarına kayıt yaptırarak eğitimlerine uzmanlıkları doğrultusunda devam edebilecektir. Mesleki eğitim veren okullar gün geçtikçe

gelişen sanayinin hep yakınırdığı ara eleman ihtiyacı açısından da oldukça değerlidir. Kastamonu Üniversitesi bu okullar ile işbirliği içinde yürüteceği istihdam odaklı projeler ile gerek Kastamonu gerekse ülke ekonomisine de katkı sağlayacaktır.

Darülmualim ve Darümuallimat: Ortaöğretim düzeyinde yer alan Darülmualim ve Darümuallimat Kastamonu'nun iki öğretmen okuludur. Darülmualim (Erkek Öğretmen Okulu) 1884 yılında Kastamonu valisi Abdurrahman Paşa tarafından kurulmuş, Darümuallimat (Kız Öğretmen Okulu) ise 1915 yılında açılmıştır (Çiçek, 126-127). Darümuallimat (Kız Öğretmen Okulu) 1923 yılında kapatılmış ve öğrencileri de Bursa Darümuallimat'a nakledilmiştir. Okulun kapanması "muallime yetişmeyeceği ve kadınların cahil kalacağı bakış açısıyla" basında şiddetli biçimde eleştirilerle de karşılaşmıştır. Darülmualim (Erkek Öğretmen Okulu) ise 1924-1925 eğitim-öğretim yılında "Muallim Mektebi" adını alarak bir süre daha eğitim-öğretime devam etmiş 1932-1933 eğitim-öğretim yılı sonunda bu okul da kapanmıştır (Arslanoğlu, 2000:480-482).

Göl Eğitim Kursu, Göl Köy Öğretmen Okulu ve Göl Köy Enstitüsü: Göl Eğitim Kursu'nda 1938 yılında başlatılan Eğitim Kursu faaliyetleri, 1939 yılında Göl Köy Öğretmen Okulu bünyesinde yürütülmüştür. Köy Enstitüleri'nin kuruluşu olan 17.04.1940 tarihi ile birlikte Göl Köy Öğretmen Okulu'nun yerine bu kez 1940'da Göl Köy Enstitüsü açılmış ve buradaki Eğitim Kursu faaliyetleri de Eğitim Kursları kapatılana (1947) kadar bu kurum içerisinde devam etmiştir. II. Dünya Savaşı ortasında Türkiye'nin birçok yerinde olduğu gibi Kastamonu'da da yeni bir Enstitü'nün kısıtlı olanaklarla kurulmaya çalışılıyor olması ve tüm olanaksızlıklara rağmen bu Enstitü bünyesindeki Kurs'a ödenek ayrılması eğitim-öğretimde yapılması planlanan atılımların başarıya hızla ulaştığının önemli bir göstergesi olarak sayılabilir. Tüm bu faaliyetlerin yürütülmesinde Kastamonu merkezde yer alan bir köy olan Gölköy'ün seçilmesinin nedenleri ise burada Kastamonu fidancılığını temsil eden ve tüm yurda fidan dağıtacak bir alanın Ziraat Vekaleti'nde olması, fidanlık sahası yanında boş ve uygun binalar bulunması ile arazinin elverişli olması sayılabilir (Eser, 2012). Günümüzde üniversite açısından bakılacak olursa üniversitelerin de kuruldukları yerlerin tüm kaynaklarından koşullar elverdiği ölçüde yararlanması gerektiği ve böylece değerlerini daha da arttırabilme

olanağı yakalayabilecekleri ifade edilebilir. Bunun yanı sıra üniversiteler çevrelerindeki fırsatların neler olduğunu keşfederek ve bunları kendi güçlü yönlerine ait özelliklere dönüştürerek de bir katma değer yaratabilirler. Kastamonu Üniversitesi de Kastamonu İli'nde kendisine sunulan tüm fırsatlara açık olarak yapılanma gayreti taşıdığına başarılı girişimlerine daha yenilerini de kazandıracaktır.

Akşam Kız Sanat Okulu, Kız Enstitüsü ve Kız Meslek Lisesi:1938-1939 eğitim-öğretim yılında kızlara biçki, dikiş, nakış gibi beceriler kazandırmak üzere Akşam Kız Sanat Okulu açılmıştır. Okul, 1945-1946 eğitim-öğretim yılında Kız Enstitüsü, 1975-1976 eğitim-öğretim yılında ise Kız Meslek Lisesi adını almıştır. 1992-1993 eğitim-öğretim yılından itibaren bünyesine yabancı dil ağırlıklı Anadolu Kız Meslek Lisesi de ilave olmuş olup halen hizmet vermektedir (www.meb.gov.tr).

Amele Mektebi: Kastamonu'da şehre on bir kilometre uzaklıkta Gölköy ve Şekerköy arasında Amele Mektebi adıyla 1911 yılında açılan Ziraat Mektebi Bursa Ziraat Mektebi'nin programını takip etmekte olup, 250 dönüm arazisinden 60 dönümünde deneme niteliğinde çeşitli meyve ve sebze üretimi yapıyordu (Çiçek, 126). Günümüzde restore edilmiş Ziraat Okulu binasında Kastamonu Polis Meslek Yüksekokulu hizmet vermektedir.

Kız İlköğretmen Okulu ve Kız Öğretmen Lisesi: Kastamonu il merkezinde 1956-1957 eğitim-öğretim yılında açılmış olan Kız İlköğretmen Okulu 20 yıl boyunca eğitim-öğretime devam etmiş ve 1976-1977 eğitim-öğretim yılı sonunda son mezunlarını vererek kapanmıştır (Arslanoğlu, 2000:482).Kız İlköğretmen Okulu kapandıktan sonra eğitim ve öğretime Kız Öğretmen Lisesi olarak devam etmiştir. 1973-1974 eğitim-öğretim yılından itibaren Kastamonu Kız İlköğretmen Okulu öğrenci kaydı almamış, öğrenciler Kastamonu Kız Öğretmen Lisesi'ne kaydolmuşlardır. Yani Kastamonu Kız Öğretmen Lisesi, Kastamonu Kız İlköğretmen Okulu'nun devamı niteliğindedir. 1975 yılında da Eğitim Enstitüsüne dönüştürülmüştür. Bunu takiben lise, 1978 yılında son mezunlarını vererek kapatılmış ve mezun olamayan öğrenciler ise başka illerdeki liselere gönderilmiştir (Kamer, 2008:78).

Kastamonu İdadisi-Abdurrahman Paşa Lisesi: Abdurrahman Paşa'nın Kastamonu valiliği döneminde Galatasaray ve İstanbul Liselerinden sonra Türkiye'de üçüncü derecede bir geçmişe sahip Anadolu'da kurulan ilk lise olarak 1885 yılında kurulmuştur. 1912-1913 ders yılından itibaren okulun adı İdadi'den Sultani'ye çevrilmiş ve 1922-1923 yılında ise Sultani ismi Liseye çevrilmiştir. Günümüzde adı Abdurrahman Paşa Lisesi olarak anılan Lise, kurulduğu andan günümüze verilen eğitimin yanı sıra bulunduğu bölgenin sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlerinde de öncü olmuş olup, çok yüksek sorumluluk mevkilerinde görevler üstlenerek hizmetler ifa eden yüzlerce öğrenci yetişmesiyle Kastamonu için değer taşımaktadır (www.meb.gov.tr).

Kastamonu İli'nde yukarıda sayılan okulların dışında İmam Hatip Lisesi, Ticaret Lisesi, Sağlık Meslek Lisesi, Otelcilik ve Turizm Lisesi de mesleki eğitim açısından adı anılması gerekli okullar arasında yer almaktadır. Kastamonu'da ilçelerde de çeşitli adlar altında merkezdekilere benzer meslek liseleri hizmete girmiştir. 1960'lı yıllardan sonra ise Kastamonu merkezinde klasik lise eğitimi veren okulların sayısı artmıştır. Bu okullar arasında Mustafa Kaya Anadolu Lisesi, Kuzeykent Lisesi, Orhan Şaik Gökyay Lisesi, Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi, Prof. Dr. Saime İnal Savi Anadolu Lisesi, Fen Lisesi, Anadolu Öğretmen Lisesi belirtilebilir. İlçelerde de merkeze benzer bir durum görülmektedir.

Kastamonu İli'nin bugünkü eğitim durumu incelendiğinde ise okul öncesi için 12 kurum 2930 öğrenci, ilköğretim için 308 kurum 40205 öğrenci ve ortaöğretim olarak 62 kurum 15323 öğrenci bulunduğu, ortaöğretim kurumlarının 27'sinin genel lise ve 35'inin meslek lisesi olduğu; 20 halk eğitim merkezi, 6 mesleki eğitim merkezi, 1 bilim sanat merkezi, 1 rehberlik ve araştırma merkezi, 20 ilçe müdürlüğü, 1 spor ve izcilik okulu, 1 turizm eğitim merkezi ve 36 özel eğitim kurumu olduğu görülmektedir (www.kastamonu.gov.tr). Bu kurumlar üniversite açısından da önemlidir. Çünkü yeni kurulan devlet üniversiteleri illerde artan okullaşma oranları ve bununla birlikte artan öğrenci sayılarının yükseköğretime erişmesini daha kolay

hale getirmiştir. Kastamonu Üniversitesi de hem Kastamonu İli hem de bulunduğu bölge illerindeki ortaöğretim kurumlarından mezun olacak öğrenciler için bu noktada tercih edilebilir bir avantaj oluşturmakta ve öğrencilere uzak iller yerine artık kendi bölgelerindeki bir üniversitede yükseköğretim görebilme fırsatı sunmaktadır. Yeni kurulan devlet üniversiteleri ile yaşadıkları yer dışında başka bir yerde yükseköğretim görme imkânı olmayan dezavantajlı grupların yükseköğretime erişimi de kolaylaşmaktadır (Altınsoy, 2011). Kastamonu Üniversitesi bu noktada da yükseköğretim görme imkânı olmayan dezavantajlı gruplar için bir eğitim fırsatı oluşturmaktadır.

Kastamonu İli'nin nüfus açısından bugünkü eğitim durumu ise Tablo 11'de verilmiştir. Tabloda 2000 ve 2013 yılları karşılaştırmalı olarak verilmiştir. Araştırma konusu çerçevesinde üniversite-şehir etkileşimi incelendiği ve üniversite 2006 yılında kurulduğu için 2006 yılından önce il nüfusunun eğitim yapısı da irdelenmek istenmiştir. Ancak adrese dayalı nüfus kayıt sistemine 2007 yılından itibaren geçilmesi ve geçmiş yıllara ilişkin nüfus yapısı incelemelerinin genel nüfus sayımı verileri ile yapılabilmesi nedeniyle il nüfusunun 2000 yılındaki eğitim durumuna ilişkin veriler de alınarak genel anlamda yaklaşık on yıllık bir süreç açısından il nüfusu eğitim yapısında yaşanan değişim ele alınmaya çalışılmıştır.

Tablo 11. Kastamonu İli 2000 ve 2013 Yılları Eğitim Durumunun Karşılaştırılması

Yıllar	Okuma yazma bilmeyen	Okuma yazma bilen fakat bir okul bitirmeyen	İlkokul mezunu	İlköğretim mezunu	Ortaokul veya dengi okul mezunu	Lise veya dengi okul mezunu	Yükseköğül veya fakülte mezunu	Yüksek lisans mezunu	Doktora mezunu	Bilinmeyen
Kastamonu-2000	65.914	70.956	140.002		17.227	30.254	11.092	-	-	-
Kastamonu-2013	25.899	61.308	101.077	56.700	12.457	50.051	28.351	1.596	371	4.005
Toplam (Ülke) 2013	2784257	3784667	15220028	11617159	2849999	12096830	5913187	416741	122619	-

* Eğitim durumlarına ilişkin veriler yaş açısından 6 yaş ve üzerine ilişkin verileri içermekte; cinsiyet açısından kadın ve erkek olmak üzere toplam nüfusa ilişkin verileri içermektedir.
** Adrese dayalı nüfus kayıt sistemine 2007 yılında geçilmesi nedeniyle 2000 yılı verileri genel nüfus sayımına ilişkin verilerdir.

Kaynak: www.tuik.gov.tr

Tablo 11'e göre 2000 yılından günümüze Kastamonu'da okuma yazma bilmeyen kişi sayısında önemli bir azalma olduğu dikkat çekmektedir. Lise veya dengi okul mezunları ile yüksekokul veya fakülte mezunu sayısında yaşanan artış da yine dikkat çekmektedir. İl nüfusunda yüksek lisans ve fakülte mezunu sayısına ilişkin 2013 yılındaki rakamlar da önemli kabul edilebilir. Bu rakamlar doğrultusunda üniversitenin Kastamonu'da bireyler üzerinde eğitim bilinci oluşturduğu söylenebilir. Kastamonu İli'nin nüfus açısından bugünkü eğitim durumunun ülke genelinin bugünkü eğitim durumu içindeki yeri de incelenebilir. 2013 yılı itibari ile Kastamonu'da okuma yazma bilmeyenler ülke genelinde okuma yazma bilmeyenlerin %0,93'ünü oluşturmaktadır. 2013 yılı itibari ile Kastamonu'da ilkokul mezunları ülke genelindeki ilkokul mezunlarının %0,66'sını; ortaokul veya dengi okul mezunları ülke genelindekilerin %0,43'ünü; lise veya dengi okul mezunları ülke genelindekilerin %0,41'ini ve yüksekokul veya fakülte mezunları ise ülke genelindekilerin %0,47'sini oluşturmaktadır. Ayrıca Kastamonu'da yüksek lisans mezunları ülke genelindeki yüksek lisans mezunları içinde %0,38.'lik bir paya doktora sahipleri ise ülke genelindeki doktora mezunları içinde %0,30'luk bir paya sahiptir. Kastamonu'nun ülke genelinde eğitim durumu açısından konumunun yıllar içinde daha iyi bir duruma geleceği düşünülebilir.

Yeni kurulan üniversiteler ile yükseköğretime erişim artmaktadır (Altınsoy, 2011). Dolayısıyla üniversitelerin bireyleri eğitime yönlendirdiği görülebilir. Yaşadığı yerden uzaklaşamadıkları için eğitim alamayan bireyler ve eğitimin önemine ilişkin bir algı geliştiremeyen bireyler belki de yeni kurulan üniversiteler ile yaşadıkları illerin eğitim yapısını şekillendirebilir. Diğer yandan eğitilmiş ebeveynler eğitilmiş nesiller yetişmesi için önemli bir unsur olarak düşünülebilir (Adıgüzel ve Sönmez, 2013). Böylece bir döngü içinde üniversiteler bireylerin eğitime yönelmesine ortam hazırladıkça bireyler de eğitimin önemini kavradıkça kendilerinden sonraki nesillerin de eğitilmiş bireyler olarak yetişmesi için çaba harcayacaktır. Kastamonu Üniversitesi de kurulduğu il için nüfusun eğitim yapısında bu gelişim döngüsüne katkı sağlayabilir. O halde tablodaki veriler de dikkate

alınarak üniversitenin kurulmasının Kastamonu İli eğitim yapısındaki gelişim eğilimi üzerinde etkili olduğu ileri sürülebilir.

2.2.6. Kastamonu İli'nde Yükseköğretim

1973 tarihli ve 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu, “Öğretmenlik, devletin eğitim, öğretim ve bununla ilgili yönetim görevlerini üzerine alan özel bir ihtisas mesleğidir.” ve “Hangi öğretim kademesinde olursa olsun, öğretmen adaylarının yükseköğrenim görmelerinin sağlanması esastır. Bu öğrenim lisans öncesi, lisans ve lisansüstü seviyelerde düzenlenir.” hükümlerini getirmiştir. Bunu sağlamaya doğru bir adım atılarak, Temel Eğitim 1. kademe denen okullara, yani ilkokullara sınıf öğretmeni yetiştirmek üzere, eğitim süresi uzatılarak, iki yıllık Eğitim Enstitüleri açılması kararlaştırılmıştır. 1974-1975 eğitim-öğretim yılından başlayarak, on beş ilköğretmen okulu bünyesinde ve deneme niteliğinde “Eğitim Enstitüleri Sınıf Öğretmenliği Bölümleri” açılmıştır. Denemeye, 1975-1976 eğitim-öğretim yılında on beş ve 1976-1977 eğitim-öğretim yılında da on öğretmen lisesinde daha devam edilmiştir (Öğretmen Okulları Yıllığı, 1973). Eğitim Enstitüleri, İlköğretmen Okulları binalarında faaliyet göstermişlerdir (Akyüz, 2004:347).

Eğitim Enstitüleri'nin faaliyet göstermeye başladığı süreçte *Kastamonu Eğitim Enstitüsü* 1975-76 eğitim-öğretim yılında okula öğrenci almaya başlamıştır. 1976 yılında sayıları 50'yi bulan Eğitim Enstitüleri'nin, 1981 yılında yapılan düzenleme ile sayıları 17'ye indirilmiştir. Mevcut durumunu koruyan 17 okul içinde Kastamonu Eğitim Enstitüsü de bulunmaktadır. Kastamonu Eğitim Enstitüsü, Kastamonu Kız Öğretmen Lisesi'nin devamı niteliğini taşımıştır ve Kastamonu Kız İlköğretmen Mezunları da ilkokul öğretmeni olabilmek için Kastamonu Eğitim Enstitüsü'ne devam etmişlerdir (Kamer, 2008).

1970'li yıllardan itibaren çeşitli düzeylerde yapılan çalışmalar 6 Kasım 1981'de yükseköğretime yeni düzenlemeler getiren 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun yürürlüğe girmesini sağlamıştır. 6 Kasım 1981'de yürürlüğe giren 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nda yer alan temel hükümler, 7 Kasım 1982 tarihinde

kabul edilen Anayasa'da yer almıştır. Bu kanuna göre öğretmen yetiştiren kurumlar üniversitelerin içine alınmış ve tüm bu kurumlar 2 yıllık Eğitim Yüksekokulları ve 4 yıllık Eğitim Fakülteleri adı altında toplanmıştır. Bu tarihte 21 tane Eğitim Fakültesi ve 28 tane Eğitim Yüksekokulu oluşturulmuştur (Akyüz, 2004). Bu okullardan biri de Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi'ne bağlı ***Kastamonu Eğitim Yüksekokulu***'dur.

YÖK'ün 4 Mart 1987 tarihli kararıyla Eğitim Yüksekokulları için eğitim sürelerinin 4 yıla çıkarılması kararlaştırılmıştır. Böylelikle öğretmen yetiştirmenin daha nitelikli yapılması planlanmıştır. Kastamonu Eğitim Yüksekokulu da öğretim süresini 1989-1990 eğitim-öğretim yılında 4 yıla çıkarmıştır. Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi'ne bağlı Kastamonu Eğitim Yüksekokulu 03.07.1992 tarih ve 3837 sayılı kanununun Ek 29. maddesi uyarınca 1992-1993 eğitim-öğretim yılında Gazi Üniversitesi Rektörlüğü'ne bağlı eğitim fakültesine dönüştürülmüş ve ***Kastamonu Eğitim Fakültesi*** adını almıştır. Kastamonu Eğitim Fakültesi daha sonra 17 Mart 2006 tarihli kararla Gazi Üniversitesi'nden ayrılarak yeni kurulan üniversiteler arasında yer alan Kastamonu Üniversitesi'ne bağlanmış ve adı Eğitim Fakültesi olarak değiştirilmiştir. 2006 yılı itibari ile de Kastamonu İli için ***Kastamonu Üniversitesi*** ile yükseköğretimde yeni bir süreç başlamıştır.

Her türlü örgütün varlıklarını sürdürebilmesi ve diğer örgütlerle rekabet edebilmesi çevrelerindeki değişiklikleri yakından izlemesine ve kendi bünyelerinde gerekli değişiklikleri zamanında yapmasına bağlıdır. Değişme hayatın önemli gerçeklerinden biri olup sürekli olarak değişen teknolojik sosyal ekonomik ve siyasal yapılar örgütler üzerinde değişim yönünde çevreye uyum için bir baskı yaratmakta, sosyo-teknik sistemlerin yapı, insan, amaç ve işleyişlerinde de gerekli değişikliklerin yapılmasını zorlamaktadır. Eğitimde değişme ile ilgili çabalar mevcut uygulamaların gözden geçirilmesi ve eksikliklerin belirlenmesiyle başlar. Bu aşamada eğitimde değişmeye niçin ihtiyaç duyulduğu sorusuna cevap aranır. Eğitimsel değişmeler eğitim sisteminde daha etkili bir öğrenme ortamı yaratmak eğitsel gereksinimleri daha etkili karşılamak gelecekteki toplumsal gereksinimleri karşılayacak bilgi beceri davranışları anlayışları oluşturmak, bireysel ve toplumsal yaşamın

sürdürülebilirliğini ve geliştirilmesini sağlamak amacıyla yapılabilir (Ada ve Bilgili, 2008). Kastamonu Üniversitesi de ülke genelindeki eğitimde değişim çalışmalarında Kastamonu İli'nde değişim yaratma sürecinin sorumluluğunu üstlenecektir.

4/11/1981'de kabul edilen ve 6/11/1981'de 17506 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan 2547 sayılı YÖK Kanunu'nda yükseköğretimin amaçları şöyle sıralanmaktadır:

- a) Öğrencilerini; (1)Atatürk İnkıpları ve ilkeleri doğrultusunda Atatürk milliyetçiliğine bağlı, (2)Türk milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini taşıyan, Türk olmanın şeref ve mutluluğunu duyan, (3)Toplum yararını kişisel çıkarının üstünde tutan, aile, ülke ve millet sevgisi ile dolu, (4)Türkiye Cumhuriyeti Devletine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getiren, (5)Hür ve bilimsel düşünce gücüne, geniş bir dünya görüşüne sahip, insan haklarına saygılı, (6)Beden, zihin, ruh, ahlak ve duygu bakımından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş, (7)İlgi ve yetenekleri yönünde yurt kalkınmasına ve ihtiyaçlarına cevap verecek, aynı zamanda kendi geçim ve mutluluğunu sağlayacak bir mesleğin bilgi, beceri, davranış ve genel kültürüne sahip, vatandaşlar olarak yetiştirmek,
- b) Türk Devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün olarak, refah ve mutluluğunu artırmak amacıyla; ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmasına katkıda bulunacak ve hızlandıracak programlar uygulayarak, çağdaş uygarlığın yapıcı, yaratıcı ve seçkin bir ortağı haline gelmesini sağlamak,
- c) Yükseköğretim kurumları olarak yüksek düzeyde bilimsel çalışma ve araştırma yapmak, bilgi ve teknoloji üretmek, bilim verilerini yaymak, ulusal alanda gelişme ve kalkınmaya destek olmak, yurt içi ve yurt dışı kurumlarla işbirliği yapmak suretiyle bilim dünyasının seçkin bir üyesi haline gelmek, evrensel ve çağdaş gelişmeye katkıda bulunmak.

2547 sayılı YÖK Kanunu Madde 12'de Yükseköğretim Kurumlarının görevlerine de yer vermektedir. Kanundaki amaç ve ana ilkelere uygun olarak yükseköğretim kurumlarının görevleri ise şöyle sıralanmaktadır:

- a) Çağdaş uygarlık ve eğitim - öğretim esaslarına dayanan bir düzen içinde, toplumun ihtiyaçları ve kalkınma planları ilke ve hedeflerine uygun ve ortaöğretime dayalı çeşitli düzeylerde eğitim - öğretim, bilimsel araştırma, yayım ve danışmanlık yapmak,
- b) Kendi ihtisas gücü ve maddi kaynaklarını rasyonel, verimli ve ekonomik şekilde kullanarak, milli eğitim politikası ve kalkınma planları ilke ve hedefleri ile Yükseköğretim Kurulu tarafından yapılan plan ve programlar doğrultusunda, ülkenin ihtiyacı olan dallarda ve sayıda insan gücü yetiştirmek,
- c) Türk toplumunun yaşam düzeyini yükseltici ve kamuoyunu aydınlatıcı bilim verilerini söz, yazı ve diğer araçlarla yaymak,
- d) Örgün, yaygın, sürekli ve açık eğitim yoluyla toplumun özellikle sanayileşme ve tarımda modernleşme alanlarında eğitilmesini sağlamak,
- e) Ülkenin bilimsel, kültürel, sosyal ve ekonomik yönlerden ilerlemesini ve gelişmesini ilgilendiren sorunlarını, diğer kuruluşlarla işbirliği yaparak, kamu kuruluşlarına önerilerde bulunmak suretiyle öğretim ve araştırma konusu yapmak, sonuçlarını toplumun yararına sunmak ve kamu kuruluşlarınca istenecek inceleme ve araştırmaları sonuçlandırarak düşüncelerini ve önerilerini bildirmek,
- f) Eğitim-öğretim ve seferberliği içinde, örgün, yaygın, sürekli ve açık eğitim hizmetini üstlenen kurumlara katkıda bulunacak önlemleri almak,
- g) Yörelerindeki tarım ve sanayinin gelişmesine ve ihtiyaçlarına uygun meslek elemanlarının yetişmesine ve bilgilerinin gelişmesine katkıda bulunmak, sanayi, tarım ve sağlık hizmetleri ile diğer hizmetlerde modernleşmeyi, üretimde artışı sağlayacak çalışma ve programlar yapmak, uygulamak ve yapılanlara katılmak, bununla ilgili kurumlarla işbirliği yapmak ve çevre sorunlarına çözüm getirici önerilerde bulunmak,
- h) Eğitim teknolojisini üretmek, geliştirmek, kullanmak, yaygınlaştırmak,
- i) Yükseköğretimin uygulamalı yapılmasına ait eğitim - öğretim esaslarını geliştirmek, döner sermaye işletmelerini kurmak, verimli çalıştırmak ve bu faaliyetlerin geliştirilmesine ilişkin gerekli düzenlemeleri yapmak.

Kastamonu Üniversitesi'nin de YÖK Kanunu'nun yukarıda belirtilen hükümleri çerçevesinde yükseköğretimin amaçları ve yükseköğretim kurumlarının görevleri doğrultusunda sürdüreceği eğitim-öğretim faaliyetleri ile Kastamonu İli'nin gelişimine her alanda ışık tutması beklenir. Kastamonu Üniversitesi; ürettiği bilimsel bilgi ışığında toplum ve ülke ihtiyaçlarını karşılayan projeler yürüterek ülke kalkınmasına katkı sağlayan, kültürel değerlerle ve bulunduğu şehirle bütünleşik, bütün mensuplarının ve öğrencilerinin hürriyeti soluyabildiği, mensubu ve mezunu olmaktan gurur duyulan bir üniversite olmak misyonunu ve sunduğu bilimsel bilgi ve sağladığı özgür eğitim ortamıyla ulusal ve uluslararası seviyede tercih edilen bir "dünya üniversitesi" olarak ön sıralarda yer almak vizyonunu yürüttüğü tüm eğitim-öğretim faaliyetlerinde yaşatarak Kastamonu İli için önemli bir değer olabilir.

Kastamonu Üniversitesi'nin kuruluşu incelenecek olursa; Kastamonu Üniversitesi 1 Mart 2006'da kurulmuştur. Kurulduğu yılda Gazi Üniversitesi'ne bağlı Eğitim Fakültesi, Orman Fakültesi, Fen Edebiyat Fakültesi, İnebolu Su Ürünleri Fakültesi, Sağlık Yüksekokulu, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ile Ankara Üniversitesi'ne bağlı Meslek Yüksekokulu Kastamonu Üniversitesi bünyesine devredilmiştir. Üniversitenin ana yerleşke alanı Daday Yolu 3. km'de bulunan Kuzeykent Yerleşkesi'dir. Bunun yanında şehrin merkezinde Eğitim Fakültesi Yerleşkesi de yer almaktadır. Kastamonu İli, yeni üniversitesi ile tarihin tanıklık ettiği değerleri yaşatan ve koruyan bir şehir olarak eğitim tarihi boyunca sahip çıktığı değerleri artık üniversitesi ile de yaşatmaya ve korumaya devam edecektir.

Kastamonu Üniversitesi'nin gelişimi ele alınacak olursa; üniversitenin kurulmasıyla birlikte üniversiteyi geliştirme çalışmaları da başlamıştır. 2011 yılında yılına kadar kurucu rektör üniversiteyi geliştirme çalışmalarını yürütmüştür. Bu süreçte daha çok ilçelerde meslek yüksekokulları açılmıştır. 2011yılı rektörlük seçimleri sonrasında ise yeni rektör ile üniversitenin gelişim çabaları devam etmiştir. Bu tarihten kısa bir süre sonra yeni kurulan fakülteler, yüksekokullar ve meslek yüksekokulları ile günümüzdeki durumuna ulaşan üniversite 8 Fakülte, 2 Enstitü, 4 Yüksekokul ve 11 Meslek Yüksekokul ile eğitim-öğretim faaliyetlerine devam

etmektedir. Üniversite'nin yıllar itibari ile öğrenci sayıları ve personel sayıları aşağıdaki Tablo 12, Tablo 13 ve Tablo14'te yer almaktadır.

Tablo 12. Üniversite'nin Yıllar İtibari ile Öğrenci Sayıları

Fakülte/Yüksekokul/Enstitü	Eğitim-Öğretim Yılı							
	2006-2007	2007-2008	2008-2009	2009-2010	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014
Eğitim Fakültesi	2687	2421	1832	1999	2013	2592	2718	3075
Fen Edebiyat Fakültesi	296	348	360	363	443	493	625	834
Orman Fakültesi	157	164	208	219	301	369	455	398
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi	-	-	-	-	-	51	380	927
İlahiyat Fakültesi	-	-	-	-	-	-	183	491
İletişim Fakültesi	-	-	-	-	-	-	199	469
Su Ürünleri Fakültesi	-	-	-	-	-	-	3	9
Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi	-	-	-	-	-	-	-	179
Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	200	235	186	225	244	273	313	493
Fazıl Boyner Sağlık Yüksekokulu	279	281	277	280	303	354	449	594
Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Yüksekokulu	-	-	-	-	-	73	205	362
Kastamonu Meslek Yüksekokulu	2771	3488	3804	3446	3414	4036	4597	4698
Cide Rifat Ilgaz Yüksekokulu	-	191	321	402	541	654	694	652
İnebolu Yüksekokulu	-	96	167	165	220	275	309	354
Tosya Yüksekokulu	-	-	-	-	49	192	478	816
Taşköprü Yüksekokulu	-	-	-	-	10	85	443	802
Araç Yüksekokulu	-	-	-	-	54	149	309	652
Devrekani Yüksekokulu	-	-	-	-	-	47	192	270
Abana Sabahat-Mesut Yılmaz Yüksekokulu	-	-	-	-	-	-	-	84
Bozkurt Yüksekokulu	-	-	-	-	-	-	-	12
İhsangazi Yüksekokulu	-	-	-	-	-	-	-	231
Küre Yüksekokulu	-	-	-	-	-	-	-	40
Fen Bilimleri Enstitüsü	-	32	36	78	91	123	211	317
Sosyal Bilimler Enstitüsü	-	41	15	76	63	63	78	109
Genel Toplam	6390	7297	7206	7253	7746	9829	12841	16868

* Veriler, Kastamonu Üniversitesi Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı'ndan alınmıştır.

Kaynak: www.kastamonu.edu.tr

Tablo 12'deki verilere göre, Kastamonu Üniversitesi öğrenci sayılarındaki değişim yıllar itibari ile incelendiğinde 2012 yılından itibaren yaşanan artış dikkat

çekmektedir. Üniversite bünyesinde yeni bölümlerin açılmasıyla öğrenci sayılarında artan bu rakamsal büyüme üniversite geliştikçe artmaya da devam edecektir.

Tablo 13. Üniversite'nin Yıllar İtibari ile Personel Sayıları

Personel	Eğitim-Öğretim Yılı						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Akademik Personel	163	181	212	286	344	486	553
İdari Personel	158	170	228	253	290	324	352
Toplam	321	351	440	539	634	810	905

* Veriler, Kastamonu Üniversitesi Personel Daire Başkanlığı'ndan alınmıştır.

Kaynak: www.kastamonu.edu.tr

Tablo 13'deki verilere göre, Kastamonu Üniversitesi personel sayılarındaki değişim yıllar itibari ile incelendiğinde idari personel sayısındaki artışın üniversitenin gelişen fiziki yapısı ve artan öğrenci sayısı ile üniversite bünyesinde artacak olan iş yoğunluğuna paralel olarak artış gösterdiği belirtilebilir. Üniversitenin akademik personel sayısında yaşanan değişim ise aşağıdaki Tablo 14'te gösterilmektedir.

Tablo 14. Üniversite'nin Yıllar İtibari ile Akademik Personel Sayıları

Personel	Eğitim-Öğretim Yılı						
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Prof. Dr.	2	2	7	8	11	17	24
Doç. Dr.	3	4	8	8	11	20	18
Yrd. Doç. Dr.	45	50	55	52	74	122	149
Öğretim Görevlisi	78	84	95	111	124	166	190
Okutman	11	21	21	76	92	126	168
Araştırma Görevlisi	21	15	20	23	24	29	31
Uzman	3	5	6	8	8	6	5
Akademik Personel (Toplam)	163	181	212	286	344	486	553

* Veriler, Kastamonu Üniversitesi Personel Daire Başkanlığı'ndan alınmıştır.

Kaynak: www.kastamonu.edu.tr

Akademik personel sayısında 2011 yılından itibaren dikkat çeken bir artış olduğu görülmektedir. Tablo 12'deki verilere göre öğrenci sayıları da 2011 yılı itibari ile artmaya ve üniversite bünyesinde yeni bölümlere öğrenci alınmaya başlamıştır. Dolayısıyla üniversite bünyesinde yeni bölümler açılmaya başladıkça,

yürütülecek projeler ve üniversitenin eğitim ve işbirliği faaliyetleri geliştikçe akademik personel sayıları ve öğrenci sayıları da artmaya devam edecektir.

Üniversite bünyesinde farklı proje, eğitim ve işbirliği faaliyetleri de yürütülmektedir. Kastamonu Üniversitesi basın ve halkla ilişkiler koordinatörlüğünden alınan verilere göre 2012-2013 yılları itibariyle Kastamonu Üniversitesi bünyesinde 16 TÜBİTAK projesi, 119 BAP Projesi, 12 AB Projesi, 5 Patent müracaatı, Sanayi Tezleri Programı (San-Tez) kapsamında 1 tez çalışması ve 1 Gençlik Projesi yapılmış; 17 farklı ülke ile 45 İkili Protokol, 43 Erasmus Anlaşması, 75 Farabi Değişim Anlaşması ve 26 Mevlana Değişim Anlaşması gerçekleştirilmiş; 1995 yılında Kastamonu Eğitim Dergisi, 2001 yılında Orman Fakültesi Dergisi, 2012 yılında Uluslararası Nazariyat Dergisi ve 2013 yılında ise Menba Su Ürünleri Fakültesi Dergisi ile İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi yayın hayatına geçerek üniversitede üretilen bilgilerin ulusal ve uluslararası düzeyde bilgiye ulaşımını sağlamıştır.

Üniversite bünyesinde Ahşap Kültürünü Araştırma Uygulama ve Araştırma Merkezi, Bilim Sanayi ve Teknoloji Uygulama ve Araştırma Merkezi, Çocuk Eğitim Uygulama ve Araştırma Merkezi, Gençlik ve Kariyer Geliştirme Uygulama ve Araştırma Merkezi, İçsu ve Deniz Balıkları Araştırma ve Üretim Uygulama ve Araştırma Merkezi, Kültür-Sanat Uygulama ve Araştırma Merkezi, Mantar Uygulama ve Araştırma Merkezi, Su Sporları, Su ve Sualtı Uygulama ve Araştırma Merkezi, Sürekli Eğitim Uygulama ve Araştırma Merkezi, Şeyh Şaban-ı Veli Değerler Eğitimi Uygulama ve Araştırma Merkezi, Türk Dünyası Uygulama ve Araştırma Merkezi, Türkçe Öğretimi Uygulama ve Araştırma Merkezi, Uzaktan Eğitim Uygulama ve Araştırma Merkezi olmak üzere toplam 13 uygulama ve araştırma merkezi müdürlüğü bulunmaktadır. Fen Bilimleri Enstitüsü bünyesinde, eğitim dili Türkçe olan 7 ve İngilizce olan 3 Yüksek Lisans Programı, eğitim dili Türkçe olan 5 ve İngilizce olan 1 Doktora Programı; Sosyal Bilimler Enstitüsü bünyesinde, eğitim dili Türkçe olan 6 Yüksek Lisans Programı ve 1 Doktora Programı yürütülmektedir. Ayrıca Üniversite bünyesinde 171 Yabancı Uyruklu Öğrenci öğrenim görmektedir.

Tablo 15. KASÜSEM Bünyesinde Yıllar İtibari ile Açılan Kurslar ve Öğrenci Sayıları

Açılan Kurs	Öğrenci Sayısı					
	2008-2009	2009-2010	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014
ÜDS-KPDS'ye Yönelik İngilizce	89	42	72	71	89	
Temel İngilizce	10	12	11			
Konuşma ve Çeviriye Yön. İngilizce			46			
ÜDS'ye Yönelik İngilizce			27			
Genel İngilizce			33	33		
Ales Matematik				16		
Ales Türkçe				6		
Ney				4		
Jimnastik				41	61	
Seramik				12		
Çocuklar İçin Seramik				9		
Fotoğrafçılık				19		
Aerobik- Jimnastik				31		
Erasmus'a Yönelik İngilizce				14	23	
ÜDS-KPDS Ön Hazırlık					40	
Pazarlama ve Satış Yönetimi					35	
YDS'ye Yönelik İngilizce						26
IELTS'ye Yönelik İngilizce						11
Öğrenci Sayısı (Toplam)	99	54	189	256	248	37
* Veriler, Kastamonu Üniversitesi Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı'ndan alınmıştır. ** KASÜSEM 2008 yılında faaliyete başlamıştır.						

Kaynak: www.kastamonu.edu.tr

Kastamonu Üniversitesi'nin Sürekli Eğitim Uygulama ve Araştırma Merkezi (KASÜSEM) bünyesinde de çeşitli eğitim programları yürütülmektedir (www.kastamonu.edu.tr). KASÜSEM bünyesinde yıllar itibari ile açılan kurslar ve öğrenci sayıları aşağıdaki Tablo 15'te gösterilmektedir. Açılan kursların genel olarak "ingilizce" eğitimine odaklandığı görülmektedir. 2011 yılından itibaren ise sosyo-kültürel boyutta farklı eğitim programları da yürütülmeye başlanmıştır.

Tablo 16. Üniversite'nin Yıllar İtibari ile Akademik Yayın Sayıları

Yıl	Ulusal Makale	Uluslararası Makale	Ulusal Bildiri	Uluslararası Bildiri	SCI/SSCI/AHCI Kapsamında	Toplam
2007	48	40	30	36	12	166
2008	43	52	55	57	37	244
2009	50	68	65	98	45	326
2010	45	60	80	95	36	316
2011	57	72	75	78	28	310
2012	66	121	160	193	179	719
2013	67	145	113	145	77	547

Kaynak: www.kastamonu.edu.tr

Kastamonu Üniversitesi'nin bilimsel çalışmalara yönelik niteliğini yansıtacak olan yayın sayıları da yıllar itibari ile incelenebilir. Tablo 16'daki verilere göre, Kastamonu Üniversitesi yayın sayılarındaki değişim yıllar itibari ile incelendiğinde yayın sayısındaki artışın üniversitenin büyümesine ve akademik personel sayısının artmasına paralel olarak arttığı görülmektedir. Dolayısıyla üniversiteye yeni bölümler açıldıkça ve akademik personel durumu nicelik ve nitelik olarak geliştikçe yayın sayısındaki artışın gerçekleşeceği beklenmektedir.

Üniversite bünyesinde engelli öğrencilerin motivasyonunu arttırmak ve birbirleri ve toplum ile daha da kaynaşmasını sağlamak amacıyla “Engelsiz Üniversite Koordinatörlüğü Faaliyetleri” de yürütülmektedir. Öğrencilerin daha donanımlı yetişmeleri maksadıyla mevcut olan laboratuvar ve atölyeler yanında merkezi laboratuvar ve merkezi kütüphane çalışmaları da devam etmektedir. Ayrıca öğrencilerin derslerde edindikleri bilgileri deneyime dönüştürebilecekleri, aynı zamanda çevresine de hizmet veren Cide Uygulama Oteli ve Eğitim Fakültesi Yerleşkesi'nde Uygulama Anaokulu mevcuttur. Üniversitede sosyal ve kültürel faaliyetler gerek üniversite genelinde, gerekse fakülteler ve yüksekokullar düzeyinde sürdürülmektedir. Öğrencilerin ders dışındaki zamanlarını en iyi şekilde değerlendirmeleri maksadıyla sanat ve spor faaliyetleri sergilenmekte, amatör düzeydeki çalışmalara da danışmanlık yapılmaktadır. Üniversite bünyesinde bulunan; 2 adet kapalı spor salonu, kondisyon salonu, açık futbol sahası, basketbol sahası ve mini futbol sahasında öğrenciler sportif faaliyetlerini devam ettirmektedir.

Ayrıca Üniversite bünyesinde farklı alanlarda faaliyet gösteren 26 adet öğrenci topluluğu bulunmaktadır. “Bahar Şenlikleri” ve “Nevruz Şenliği” üniversitemizde düzenli olarak kutlanmaktadır. Bu organizasyonlarda yer alan satış ve tanıtımlar, spor karşılaşmaları, film ve tiyatro gösterileri, sergi, çeşitli yarışmalar, panel, konferans, sempozyum, defile ve konserler de gerçekleştirilmektedir.

Kastamonu Üniversitesi tüm bu faaliyetler ile eğitim-öğretim sürdürerek gelişim sürecine devam etmektedir.

2.2.7. Kastamonu İli’nde Ekonomi

Kastamonu İli’nde iklim ve coğrafi özelliklere bağlı olarak sanayi, temel ihtiyaçları karşılamaya yönelik olarak yapılanmıştır. Kastamonu ekonomisi genel olarak tarım, hayvancılık ve orman ürünlerine dayanmaktadır. Son yıllarda tanıtım kampanyaları neticesinde turizm sektöründe hareketlilik gözlenmektedir. Turizmin gelecekte Kastamonu İli için önemli bir ekonomik kaynak oluşturabileceği değerlendirilmektedir (Demir, 2008:58).Kastamonu’nun eskiden bu yana gelen sanayileşme çabası ulaşımdaki problemlerin çözüme kavuşturulması için yapılan çalışmalarla gelişim göstermektedir. Yaklaşık 30 yıldır sanayi teşebbüsü bulunan Seydiler Organize Sanayi Bölgesi 2013 yılında tüzel kişilik kazanarak aktif hale gelmiş ve verilen teşviklerle gelişmeye devam etmektedir. Merkezdeki sanayi bölgesi ise yoğun olarak çalışan fabrika bölgesine dönüşmektedir. Organize Sanayi Bölgesi’nde ise artık alan bulma sıkıntısı yaşanmakta ve mevcut alanı geliştirme çalışmaları yürütülmektedir. Tosya’daki Organize Sanayi Bölgesi’nin alt yapı çalışmaları da tamamlanmıştır (Dünya E-Gazete, 2014).

Ekonomik yapı incelenirken insanların bir araya gelerek oluşturdukları toplumsal ve sosyal yapının ekonomiden ayrı düşünülmesi mümkün değildir. Ekonominin toplumun sosyolojik, politik ve kültürel anlayışından etkilemesi kaçınılmazdır. Birçok ekonomist ekonomik kalkınmayı incelerken özellikle sosyal, kültürel ve politik faktörlerin etkisini de göz ardı etmemişlerdir. Ekonomik kalkınmanın değerlendirilmesinde ekonomik kalkınmanın temel göstergeleri kadar

sosyal göstergelerin de önemi vurgulanmaktadır. Sonuç olarak ekonomi ve sosyolojinin birbirleriyle iç içe olduğu ifade edilebilir (Uçal, 2013:5-6).

Üniversitelerin ekonomiye katkıları üzerinde de durulabilir. Eğitim; bir taraftan anlık faydalar sağladığı için tüketim, diğer taraftan bireylerin gelecekteki üretim ve kazanma kapasitelerini belirlediği için yatırım olarak kabul edilmektedir. Eğitim hizmetlerinden yararlanmanın gelecekteki gelir dağılımını belirlemesi, bu tür yatırımların son derece önemli olduğunu göstermektedir. Sosyal bir yatırım olarak eğitim, iktisadi büyüme ve gelişme üzerinde de önemli etkilere sahiptir. Dolayısıyla eğitim hizmetlerinden yararlanma, bireylere ve topluma parasal ya da parasal olmayan çeşitli faydalar sağlamaktadır. (Gölpek, 2012:43). İşte bu noktada yükseköğretim de ekonomiye sağlayacağı katkılar açısından dikkat çekmektedir. Üniversiteler üst düzey eğitim veren, bilimsel ve teknolojik araştırmalar yapan, küresel ekonominin değişen koşullarına uygun nitelikli eleman yetiştirmeyi amaç edinen ve tüm alanlarda topluma rehberlik eden evrensel kurumlardır. Üniversiteler, içinde yer aldıkları toplumun ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasal yapısını derinden etkilemektedirler. Bu toplumsal katkılarının yanında üniversiteler kendi harcamalarının yanısıra, gerek idari ve akademik personelinin harcamaları, gerekse öğrencilerinin harcamaları ile kuruldukları şehirlerin ekonomileri için çok önemli bir enjeksiyon kaynağıdır (Çalışkan, 2010). Üniversitelerin şehirlerde yaşattığı ekonomik canlanmayla birlikte ortaya çıkan refah artışı toplumun ekonomik ve sosyal açıdan gelişmesini sağlamaktadır (Yılmaz ve Kaynak, 2011:56). O halde ekonomi bağlamında üniversitelerin kuruldukları ile katkıları çeşitli göstergeler ile incelenebilir. Örneğin, işgücü göstergeleri bu açıdan ele alınabilir.

Tablo 17. 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Temel İşgücü Göstergeleri

İl	2008			2009			2010			2011			2012		
	İşgücüne Katılma Oranı	İşsizlik Oranı	İstihdam Oranı	İşgücüne Katılma Oranı	İşsizlik Oranı	İstihdam Oranı	İşgücüne Katılma Oranı	İşsizlik Oranı	İstihdam Oranı	İşgücüne Katılma Oranı	İşsizlik Oranı	İstihdam Oranı	İşgücüne Katılma Oranı	İşsizlik Oranı	İstihdam Oranı
Adıyaman	42,1	16,5	35,1	38,0	17,9	31,2	40,8	10,2	36,6	41,2	16,1	34,6	43,3	15,8	36,4
Amasya	53,1	8,2	48,7	56,2	6,9	52,4	51,6	6,7	48,2	52,1	5,2	49,4	48,6	5,6	45,9
Aksaray	37,5	10,0	33,8	45,8	13,1	39,8	48,7	9,2	44,2	49,4	6,5	46,2	48,6	5,8	45,8
Burdur	59,5	6,4	55,7	59,1	5,1	56,1	59,1	6,3	55,4	62,5	6,5	58,4	59,2	5,8	55,8
Çorum	53,4	7,5	49,4	56,1	6,3	52,5	51,4	6,5	48,1	55,2	4,7	52,6	49,9	5,1	47,4
Düzce	49,0	10,2	44,0	51,2	14,6	43,8	52,7	13,4	45,6	58,6	9,6	53,0	56,3	8,5	51,5
Erzincan	51,0	6,1	47,9	54,1	7,6	50,0	53,4	6,1	50,1	52,8	5,6	49,8	56,3	8,5	51,5
Giresun	57,9	6,3	54,2	59,3	6,5	55,4	58,0	6,0	54,5	58,4	6,1	54,8	55,9	6,1	52,5
Kastamonu	55,8	5,3	52,8	51,7	7,3	47,9	56,3	6,4	52,7	61,7	5,3	58,4	56,0	5,3	53,0
Kırşehir	36,9	11,1	32,8	41,5	15,6	35,0	43,5	10,8	38,8	42,9	8,5	39,3	43,4	7,4	40,2
Ordu	61,3	4,9	58,3	59,4	5,9	55,9	58,1	5,9	54,6	58,9	5,9	55,5	55,8	5,6	52,7
Rize	66,3	5,2	62,8	65,8	4,6	62,8	61,8	6,0	58,1	59,2	5,9	55,7	57,4	5,8	54,1
Tekirdağ	57,3	9,1	52,1	56,2	11,9	49,5	55,1	9,6	49,8	56,1	8,8	51,1	55,5	7,1	51,6
Uşak	45,2	9,2	41,0	45,4	12,0	39,9	48,5	7,8	44,7	53,4	4,7	50,9	55,8	4,2	53,4
Yozgat	39,4	12,2	34,6	41,7	11,0	37,2	46,9	12,7	40,9	53,5	8,5	48,9	53,2	6,1	50,0
Türkiye	46,9	11,0	41,7	47,9	14,0	41,2	48,8	11,9	43,0	49,9	9,8	45,0	50,0	9,2	45,4

* Oranlar %95 güven aralığı içinde verilmektedir.
** İllerin sıralaması alfabetik sıralamaya göre yapılmıştır.
*** TÜİK(Türkiye İstatistik Kurumu)'e göre işgücü istatistiklerinin il düzeyinde 2008 yılı itibari ile hesaplanmaya başlanması ve 2008 yılı öncesi verilerin derleme düzeyinde olması nedeniyle önceki yıllara ilişkin veriler alınmamıştır. 2013 yılı verileri de TÜİK tarafından henüz açıklanmadığı için tabloda yer almamaktadır.

Kaynak: www.tuik.gov.tr

Kastamonu İli işgücü göstergeleri yukarıdaki Tablo 17 yardımıyla değerlendirilecek olursa il için işgücüne katılma oranı, işsizlik oranı ve istihdam oranı değişimlerinde 2011 yılındaki artış dikkat çekmektedir. Aynı dönemlerde bu oranlarda Ordu ve Rize illerindeki artış da göze çarpmaktadır. Bununla birlikte il için bu oranlar 2008, 2009 ve 2010 yılları için birbirine benzer bir dağılım sergilemektedir. Kastamonu İli'nin 2011 ve 2012 yılları itibari ile 2006 yılında yeni üniversite kurulan iller arasında işgücüne katılma oranı, işsizlik oranı ve istihdam oranı açısından kendine önemli bir yer edindiği ifade edilebilir. Oranlardaki bu değişim üzerinde üniversitenin yıllar içinde yaşadığı değişim ve gelişim sürecinin ve üniversitenin yıllar içinde artan öğrenci ve personel sayısının tetikleyici bir unsur olduğu da belirtilebilir.

Tablo 17'de yer alan veriler değerlendirilecek olursa Türkiye'deki işgücüne katılma oranı, işsizlik oranı ve istihdam oranı ile Kastamonu'daki işgücüne katılma oranı, işsizlik oranı ve istihdam oranının karşılaştırmasını yapmak mümkündür. Kastamonu'nun bu karşılaştırma neticesinde Türkiye ortalamalarında işgücüne katılma oranı ve istihdam oranlarında Türkiye ortalamalarının üzerinde ve işsizlik oranında ise Türkiye ortalamalarının altında yer aldığı görülmektedir. Ayrıca Kastamonu ortalamalarına yönelik olarak 2009 ve 2010 yıllarındaki işsizlik oranı artışının 2011 ve 2012 yıllarında düşüğe geçtiği ifade edilebilir. Özellikle bu yıllarda yaşanan düşüşte üniversite mezunu öğrencilerin Kastamonu'da kalarak işgücüne katıldıkları söylenebilir. Öğrenciler eğitimleri süresince geçirdikleri zamanın ardından Kastamonu'da kendilerine yeni bir çevre ve bir iş imkânı oluşturmuş yaratmış olabilirler. Dolayısı ile Kastamonu'da kalmayı tercih etmiş olabilirler. Diğer yandan ise yıllar içerisinde artan üniversite nüfusu ihtiyaçlarına cevap vermek üzere Kastamonu İli'nde yeni iş olanakları ortaya çıkmış ve işsizliği azaltmış olabilir.

Üniversiteler şehirleşme yapısı üzerindeki etkileri ile de kuruldukları il için ekonomik katkı sağlayabilirler. Şehirleşme nüfustaki değişime özellikle nüfus artış hızındaki değişime ve göç hareketliliğine paralel olarak kendisini hissettirmektedir. Üniversitelerin kurulmasıyla birlikte çeşitli mal ve hizmetlere olan talep de değişmektedir. Örneğin, yeni konutlara olan talep artmakta buda yapılan yeni

konutlarla şehrin daha da gelişmesine sebep olmaktadır (Yılmaz ve Kaynak, 2011:57). Bu durum ildeki konut satışlarına da yansiyabilir. Tablo 18’de yeni kurulan üniversitelerin yer aldığı illerdeki konut satışları karşılaştırılmaktadır.

Tablo 18. 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kurulduğu İllerin Yıllara Göre Konut Satışları Dağılımı

İl	İllerin Yıllara Göre Konut Satışları Dağılımı					
	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Adıyaman	1090	1648	2561	3456	3052	4214
Amasya	1302	1486	1645	2050	1850	4055
Aksaray	2410	2901	3412	4048	3637	4576
Burdur	605	919	1006	1109	1159	1760
Çorum	4229	5688	6757	7772	6410	8337
Düzce	915	1302	1766	1933	1915	3527
Erzincan	828	1080	1258	1943	1848	2298
Giresun	1344	1732	1605	1901	1909	4945
Kastamonu	1119	1785	1686	2088	1904	3433
Kırşehir	1463	2282	2672	2758	2973	4035
Ordu	2428	3292	3280	3568	3419	8487
Rize	935	1218	1256	1282	1604	2967
Tekirdağ	2123	2967	3556	4532	5606	28959
Uşak	1443	1919	2104	2583	2256	2865
Yozgat	772	1100	1211	1226	1872	4302
Türkiye	427105	555184	607098	708275	701621	862154
*İllerin sıralaması alfabetik sıralamaya göre yapılmıştır.						
*TÜİK(Türkiye İstatistik Kurumu)’in konut satışlarını 2008 yılından itibaren illere göre belirtmesi nedeniyle veriler 2008 yılı itibari ile başlamaktadır.						
** İllerin sıralaması alfabetik sıralamaya göre yapılmıştır.						

Kaynak www.tuik.gov.tr

Tablo 18’deki verilere göre; yıllar itibari ile konut satışları açısından Tekirdağ ve Ordu dikkat çeken iller olarak belirtilebilir. Kastamonu ise konut satışları açısından yıllar içinde pek değişim yaşamamış gibi görünmekte olup 2013 yılında konut satışlarının aniden artması yönü ile dikkat çekmektedir. Kastamonu 2013 yılında konut satışlarındaki 3433’lük değer ile Türkiye genelindeki konut satışlarında %3,9’luk bir paya sahip olmuştur. Konut satışlarında en dikkat çeken il olan Tekirdağ ise 2013 yılında ülke genelindeki konut satışlarında %3,3’lük bir paya sahiptir. Bu durum daha önce açıklanan il nüfusu ve göç hareketliliği konusundaki veriler ile de paralellik göstermektedir. Artan nüfus ve net göç dağılımında olumlu

yönde artan eğilimler illerdeki konut satışlarını da etkileyecektir. Kastamonu Üniversitesi de son yıllarda artan öğrenci ve personel sayısı ile il için konut satışlarındaki artışı destekliyor olabilir. Gelecek dönemlerde nüfus artış hızındaki ilerleme ile birlikte bu rakamlar daha da artabilir. Bunun yanı sıra Kastamonu'nun tarihi ve kültüre dokusunun korunacağı bir büyüme planı hazırlanması da önem arz etmektedir. Toplumsal ve iktisadi gelişmeyi dikkate alarak şehirleşmenin Kastamonu için planlı bir biçimde yürütülmesinde üniversite bünyesindeki birimlerin desteği ile yürütülecek projelerin ise Kastamonu İli'nin marka değerine katkı sağlayacağı ifade edilebilir.

2.2.8. Kastamonu İli'nde Ulaşım

Ekonomik faaliyetlerin çeşitlendiği, toplumların zaman içinde niteliklerinin değiştiği bir dünyada daha ileriye gitmek ulaşımında gerçekleşecek yeni yaptırımlar ile mümkün olacaktır (Avcı, 2005). Kastamonu İli ise büyük iller ve bölge ülkelerinin kıyı şehirleri ile olan ulaşım bağlantılarının zayıflığı nedeniyle ulaşım sorunları yaşarken bu durumdan olumsuz olarak da etkilenmektedir. Oysaki Kastamonu güneyinde Ankara'ya, batısında İstanbul'a, doğusunda Samsun'a ve kuzeyde Karadeniz'e kıyısı olan ülkelere yakın stratejik bir konumda bulunmaktadır. Bu noktada özellikle Ilgaz Dağı Ankara ile bağlantısını zayıflatmaktadır. Bunun yanı sıra köy yollarının uzunluğu, kalitesinin düşük olması ve engebeli coğrafi yapısı sebebi ile kırsal alana erişimde yetersizdir. Ulaşım sorunları bugünkü şartlarda ön plana çıkarken, bölge ve erişilebilirliğini artıracak birçok ulaştırma yatırımı da yapılmaktadır. Yapımına başlanan Ilgaz Tüneli, 2013 yılı içerisinde açılan Kastamonu Havalimanı ve İnebolu Limanı'nın geliştirilmesi bu yatırımlar arasında yer almaktadır. Ulaşımındaki niceliksel ve niteliksel bu değişimler nüfus artışını tetikleyecek ve İnebolu– Kastamonu–Ilgaz–Çankırı karayolu hattındaki yerleşim yerlerindeki nüfus ve bu hat üzerindeki mal, hizmet ve insan akışını yoğunlaştıracaktır (Kuzka, 2013). Ulaşımında yaşanan bu gelişmeler Kastamonu Üniversitesi'ni öğrenciler için tercih edilme noktasında daha cazip kılabilir. Özellikle farklı illerden gelen öğrencilerin daha kısa sürelerde aileleri ile buluşabileceğini, yerleşim yerlerindeki nüfus artışı doğrultusunda öğrencilerin daha çok sosyal

imkânlardan faydalanabileceğini, mal ve hizmet akışındaki yoğunlaşma ile birlikte de öğrencilerin yarı zamanlı iş fırsatlarından yararlanabileceğini söylemek mümkündür.

2.2.9. Kastamonu İli'nde Kültür ve Turizm

Kastamonu İli kültürel yapısı açısından oldukça zengin kültürel varlıklarıyla ülkemizde önemli değer taşıyan bir ildir. El sanatları yönünden Dokuma El Sanatları, Ağaç El Sanatları, Bakırcılık, Çarşafbağı, Çakıcılık ve Bıçakçılık, Sofrabezi Baskıcılığı, Sepetçilik ve Fanilacılık sıralanabilir. Yöreye ait çok sayıda türkü olduğu bilinmektedir. Yörenin konakları; Sirkeli Konağı, 75 Yıl Cumhuriyet Evi, Sepetçioğlu Konağı, Konyalı Konağı, Tahirefendi (Osmanlı) Konağı, Mazlumcuoğlu Konağı, Livapaşa Konağı, Osmanlı Sarayı (Eski Belediye Sarayı), Eflani Konağı, Kırkodalı Konağı, Yücebıyıkların Konağı, Ellezler Konağı ve Toprakçılar Evi olarak sıralanabilir. İlin hamamları da oldukça fazladır. İzbeli Çiftliği, Daday At Çiftliği ve Şadıbey Çiftliği ilin adından söz ettiren çiftlikleridir. İl'de El Sanatları Teşhir Merkezi bulunmaktadır. Kent tarihi müzesi ve Nalbantoğlu Konağı Memleket Müzesi il için değer taşıyan müzelerdir.

Kastamonu'da binlerce yıllık bir kültür birikimi ve il sınırlarındaki coğrafi çeşitlilik yemek kültürünün zenginliğinde de kendisini göstermektedir. Yemek kültürü denildiğinde akla gelen servis ve saklama kapları ile pişirme araçları açısından da zengindir. Kastamonu özellikle Küre ilçesinde çıkarılan ve yaklaşık olarak 3500 yıldır işletilen bakır madenleri sayesinde yöreye özgü spesifik bir grup oluşturan bakır servis ve saklama kapları arasında sahan, ligenler, siniler gibi örnekler sergilerken, orman yoğunluğundan kaynaklanan pişirme araçlarındaki yaslağaç, bisleğaç, oklağaç gibi gereçlerde ahşap malzeme örneklerinin bir kısmını ortaya koymaktadır. Kastamonu tüm bu yönleri ile zengin kültürel yapısı ile dikkat çekmektedir.

Kastamonu'nun, 170 kilometre uzunluktaki Karadeniz sahilinde altı ilçesi bulunmaktadır. Deniz turizminde bu açıdan el değmemiş koyları, dağları ve büyük ormanlık alanları ile önemli bir potansiyele sahip olan Kastamonu'nun, Küre ve Ilgaz Dağ'ında iki tane milli parkı bulunmaktadır. Küre Dağı'ndaki milli parkın içerisinde bulunan 10 bin hektarlık alan 2012 yılında 'PanParks' olarak ilan edilmiştir. Kış turizminde de oldukça yüksek potansiyele sahip Kastamonu, Ilgaz Dağı'ndaki kayak merkezinin dışında Ilgaz'a çok yakın olan Yurdumtepe'de de büyük bir kayak merkezi için çalışmalar başlatılmıştır. Kastamonu'da, halen korunan eski yapılar restore edilmeye devam etmekte olup yeni bir görünüm kazanan hanlar, hamamlar, konaklar, cami ve medreseler turizmin hizmetine ve inanç turizmine açılırken, Kastamonu'nun yeni bir görünüme bürünmesini de sağlamaktadır. Bunun yanında eko, kanyon, yayla turizmi, atçılık-binicilik alanları, av turizmine ev sahipliği yapan il, gerçekten çok önemli bir varlığa sahiptir (Dünya E-Gazete, 2014).

Kastamonu İli kültür ve turizm yapısı üniversite açısından ele alınacak olursa, bu durum, hem üniversitede okuyan öğrencilerin bu kültür zenginliğini tanıyıp öğrenme fırsatı bulması hem de üniversite de bu kültürel zenginliği tanıtacak programların düzenlenmesi açısından oldukça önemlidir. Sanat galerileri ve müzeler, üniversitenin sunduğu akademik ve kültürel programlar şehir-üniversite arasında organik bir bağın oluşmasına yardımcı somut sosyo-kültürel göstergelerin örneklerindedir (Şerifoğlu vd., 2011:2146). Dolayısıyla Kastamonu Üniversitesi kültür ve turizm açısından düzenleyeceği proje ve programlarda zenginliğiyle kendisine ışık tutan bir ilin mirasına sahiptir ve buna en iyi şekilde sahip çıkmalıdır. Diğer yandan Özaslan ve arkadaşları (1989), üniversitelerin bireylerin eğlence ve tüketim algılarında değişikliğe neden olduğunu ileri sürmüş ve örneğin; kitap, tiyatro, sinema, spor, kültür, sanat gibi alanlara olan ilginin üniversite ailesinde yüksek düzeyde olduğunu belirtmiştir. O halde belki de Kastamonu'da gizli kalmış değerler üniversite ile farkındalık oluşturabilir. Ya da üniversite bünyesindeki topluluklar ile Kastamonu İli yöre halkının kültürel düzeydeki ilgi alanlarını etkileyebilir.

2.3. İlgili Araştırmalar ve Sonuçları

XXI. yy'ın bilgi toplumunda gelişmenin en önemli faktörünün, eğitim düzeyi yüksek beşeri sermaye olduğu kuşkusuzdur. Günümüzde gelişme kavramı, sadece üretimin ve kişi başına düşen gelirin artırılmasından ibaret olmayıp, fiziki, ekonomik ve sosyal/kültürel yapının da değiştirilmesi ve kalitesinin artırılması anlamına gelir. Bu noktada eğitim salt ekonomik anlamda değil, aynı zamanda gelişen bir toplumsal kimliğin, etik değerlerin ve daha güçlü demokrasinin en önemli unsuru olarak öne çıkmaktadır. Toplumda eğitimin söz konusu etkiyi doğurabilmesi, sadece orta öğretimdeki öğrenci sayısının yükselmesiyle olmamakta, aynı zamanda üniversite düzeyindeki eğitim kurumlarından yararlanan öğrenci sayılarının oranına ve bu kurumların ülke genelindeki yaygınlığına da bağlı olduğu görülmektedir. Üniversiteler, sözü edilen gelişmenin temel dinamiği ve bilgi toplumunda bilginin üretildiği merkezler olarak kabul edilmesinin yanı sıra, şehir ekonomisinin sosyal kurumlarından birisi olduğu için; tüzel kişiliği, idari/akademik personeli ve öğrencileri ile şehrin fiziki, ekonomik ve sosyal/kültürel gelişimine katkıda bulunur.

Cumhuriyet'in kuruluşundan, özellikle de üniversite sayısının çoğalmaya başladığı 1950'li yıllardan bu yana, yeni üniversitelerin kurulmasına ilişkin hedeflerden birisi, üniversitelerin ülkedeki bölgesel eşitsizlikleri gidermeyi amaçlayan yurt sathına eşit yayılmasının sağlanmasıdır. Buradaki temel yaklaşım her bölgeye eğitimin götürülebilmesi, ekonomik, sosyal ve kültürel açıdan bölgenin hareketlenmesi ve böylece ülkedeki bölgesel eşitsizlikleri gidermeye katkı sağlamaktır (Arap, 2010:11). Bu doğrultuda ülkemizdeki üniversite sayısı sürekli artmış ve her ile bir üniversite kurulmuştur. Oysa bölgesel gelişim teorilerinden birisi olan Kutuplaşma Teorisi'ne göre bölgelerin gelişmesi için öngörülen sürükleyici faktör sanayi sektörü olarak ortaya konulmuş ve üniversitelerin bölgelerindeki gelişime sadece destekleyici unsur olarak yer verilmiştir. Bu alanda yapılan ampirik çalışmalar da Kutuplaşma Teorisi'nin ortaya koyduğu yaklaşımlar doğrultusunda, Anadolu'da fiziki, ekonomik, sosyal/kültürel altyapıları yetersiz olan şehirlere kurulan üniversitelerin, illerin sosyo-ekonomik gelişmelerine katkılarının sınırlı kaldığını göstermiştir. Örneğin, Trabzon'da kurulan Karadeniz Teknik Üniversitesi

ve Erzurum'da kurulan Atatürk Üniversitesi kuruluşlarının üzerinden yarım asır geçmesine karşın, şehirlerin gelişimine yeterli katkıyı sağlayamadıkları ifade edilebilir (Aydemir, 1994). Oysa yeni kurulan üniversitelerin işlevlerini anlamaya ve buldukları bölgelerde yaşayan halkın beklentilerini ortaya koymaya yönelik yapılan bazı araştırmalarda ise üniversitenin işlevleri: (a) bölge sorunlarının çözümüne yönelik araştırmalar yapmak, (b) ekonomik kuruluşlarla projeler hazırlamak, (c) kültürel ve turistik faaliyetleri geliştirmeye yönelik faaliyetler yürütmek, (d) bölgenin ihtiyaç duyduğu insan gücünü yetiştirmek, (e) halka yönelik mesleki kurslar açmak, (f) piyasanın ihtiyacına yönelik bölümler açmak ve (g) sanayi kuruluşlarına yönelik danışmanlık hizmeti vermek olarak sıralanmaktadır (Özdem ve Sarı, 2008). Üniversitelere yönelik başka bir araştırmada ise, bir üniversitenin gelecekteki görevlerini bölge halkı; önem sırasına göre, hizmet sağlama (sağlık hizmetleri, sanayi işbirliği, çevre sorunlarına çözüm vb.), eğitim-öğretim, fiziki koşulları ve alt-yapıyı iyileştirme, araştırma ve toplumda öncülük yapmak olarak sıralanmıştır (Erdem ve Tanrıöğen, 2002).

Üniversite şehir etkileşimi günümüze kadar çok sayıda araştırmaya konu olmuştur. Bu araştırmalar genellikle üniversitelerin buldukları ile olan katkılarını ve yöre halkı tarafından nasıl algılandıklarını incelemeye çalışmıştır. Üniversitelerin buldukları bölgeye olan ekonomik ve sosyo-kültürel katkıları ele alınacak olursa üniversitelerin bölgesel gelir ve istihdam, sağlık, iletişim, taşımacılık ve refah seviyesinin artması, eğitime katılma oranı ve göçlerin azalması gibi değişkenlerde iyileşme sağlanmasına yardımcı olduğu belirtilebilir (Gültekin vd., 2008). Üniversiteler, genel olarak ülkenin, özel olarak ise bulunduğu şehrin sosyo-ekonomik gelişmesini sağlayan faktörlerin en önemlilerinden biridir. Üniversite denilince, ilk önce, üniversite nüfusunun şehre yaptığı harcamalar akla geliyor olsa da üniversitenin sosyo-ekonomik gelişmeye ve şehirlileşmeye olan katkıları da önemlidir. Bu alanda yapılan çalışmalar da, üniversitelerin kuruldukları illere özellikle ekonomik ve sosyal/kültürel açıdan çok önemli katkılarının olduğunu göstermektedir. Bu yapı itibarıyla üniversiteler, bir yandan yarattığı gelir akımı ile şehrin gelişmesinin maddi koşulunu oluştururken, diğer yandan da gelişmenin bilimsel ve sosyal/kültürel koşullarını hazırlamaktadır (Öztürk vd., 2011).

Literatürde genellikle üniversitelerin ekonomik etkileri üzerinde durulmaktadır (Atik, 1999; Bilginoğlu vd., 2002; Tutar, 2005). Yılmaz ve Kaynak (2011), “Sosyo-Ekonomik Dönüşüm Sürecinde Üniversitelerin Rolü ve Yöre Halkının Üniversite’den Beklentileri”ni değerlendirdikleri araştırmalarında üniversitelerin kuruldukları bölgede ekonomik kalkınmayı teşvik ettiğini ve bunun yanı sıra toplumun sosyo-kültürel yapısı üzerinde de değişime yol açtığını vurgulamakta ve bu noktadan hareketle Bayburt Üniversitesi’ne karşı halkın algı ve beklentilerini belirlemek amacıyla yürüttükleri araştırmalarında Bayburt Üniversitesi’nin şehrin ekonomik hayatına canlılık getirdiği ve yeni işyerlerinin açıldığı, Bayburt’a yapılan yeni yatırımlar için çekicilik unsuru olduğu, Üniversite’nin her geçen gün geliştiği ve şehrin yaşam kalitesini yükselttiği sonucunu ortaya koymaktadır.

Gaziosmanpaşa Üniversitesi’nin Tokat İli’ne katkısının incelendiği bir araştırmada üniversitede istihdam edilen akademik ve idari personel ile eğitim gören öğrencilerin ildeki harcamaları tespit edilerek Gaziosmanpaşa Üniversitesi’nin Tokat ekonomisine katkısı hesaplanmaya çalışılmış ve Gaziosmanpaşa Üniversitesi’nin Tokat ili ekonomisine önemli ölçüde katkı sağladığı sonucu üzerinde durularak ildeki sivil toplum kuruluşları, özel sektör sanayi kuruluşları ve diğer kamu kuruluşlarının birlikte hareket etmesi ve var olan sorunların en kısa sürede çözülmesiyle; sağlanan ekonomik, sosyal ve kültürel katkıların daha da artırılabilceği vurgulanmıştır (Yayar ve Demir, 2013). Benzer bir çalışma Süleyman Demirel Üniversitesi ve Isparta İli için de yürütülmüştür. Üniversite öğrencilerinin buldukları ile olan katkılarının incelendiği araştırmada üniversitelerin, hem kendi harcamaları, hem de çalışan-öğrenci-ziyaretçi harcamaları ile yöredeki pek çok sektörü etkilediği, bunun yanı sıra öğrenci ailelerinin kayıt, dönem içi ve mezuniyet dönemlerinde şehre yaptıkları ziyaretler, yaz okulu uygulaması, lisansüstü eğitim, düzenlenen bilimsel kongreler, sempozyumlar, paneller gibi daha pek çok harcama ile de üniversitelerin, bölge ekonomilerini yakından etkiledikleri dolayısıyla üniversitelerin bölge ekonomilerine etkilerinin aslında ölçülebilenin çok daha üzerinde olduğuna dikkat çekilmektedir. Süleyman Demirel Üniversitesi’nin şehir ekonomisine katkılarını öğrenci harcamaları bağlamında analiz eden araştırmanın sonuçları olarak üniversite

öğrencilerinin yapmış oldukları harcamaların şehir ekonomisi için çok önemli bir talep kaynağı olduğu ve öğrencilerin harcamalarının yarısından fazlasını barınma ve beslenme harcamalarının oluşturduğu ve bu harcamaları sırasıyla ulaşım, giyim, sosyal etkinlikler ve haberleşme harcamalarının takip ettiği vurgulanmaktadır (Akçakanat vd., 2010:176).

Burdur İli ve Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'nin bölgesel kalkınmadaki etkisinin incelendiği bir araştırmada ise Bucak İlçesi ölçeğinden yola çıkılarak Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'nin, Burdur İli'nin bölgesel kalkınmasına önemli ölçüde katkı sağladığı ifade edilebilir (Dalğar vd., 2009:40-48). Bingöl halkının Üniversiteyi nasıl algıladığına ilişkin bir araştırmada Bingöl Üniversitesi'nin kurulmasının şehrin ekonomisine, istihdama oldukça yüksek bir katkı sağladığı ve Üniversite bünyesinde gerçekleştirilen sosyal ve akademik etkinliklerin de Bingöl Halkı tarafından oldukça olumlu değerlendirildiği sonucu vurgulanmaktadır (Patır vd., 2012). Dolayısıyla üniversitelerin kurulmasıyla bölgedeki ekonomik gelişimin hız kazanmasıyla birlikte, sosyo-kültürel yapı üzerinde de çeşitli etkiler ortaya çıkmaktadır. Üniversitelerin çevre düzenlemesi, yeni ve farklı sportif ve eğlence mekânlarının açılması, farklı şehirlerden ve kültürlerden gelen personel ve öğrencilerin yöre halkıyla ilişkileri sonucunda yörenin sosyo-kültürel olarak da gelişmesine önemli katkıları olmaktadır (Gültekin vd., 2008:264). Sosyo-kültürel değişme, bir toplumun siyasi, idari ve hukuki yapısında, bilgi ve eğitim sisteminde, maddi aygıt ve araçlar ile bunların kullanılması ve tüketilmesi sonucu ortaya çıkan değişimleri kapsamaktadır (Türkkahraman ve Tutar, 2009:5). Sosyo-kültürel değişme bir toplumun maddi ve manevi yapısındaki değişme anlamına gelmektedir. Üniversitelerin, kurulmasıyla birlikte küçük çapta da olsa bir göç yaşanmaktadır ve böylece farklı kültürel özelliğe sahip olan öğrenciler bir araya gelmekte farklı yaşam tarzları, farklı kültürler şehre toplumsal çeşitlilik ve kaynaşmaya neden olmaktadır. Bu da üniversitelerin sosyal değişimin gerçekleşmesinde itici bir güce sahip olduğunu göstermektedir. Üniversiteler kongre, sempozyum, panel, konferans, seminer, kurslar, çeşitli görsel ve yazımsal faaliyetlerle toplumun büyük bir kesimini bilgilendirmekte ve sosyo-kültürel canlılığa katkı sağlamaktadır (Bilginoğlu vd., 2002:94).

Coğrafi konum ve üniversite tercihleri üzerine etkilerini inceleyen çalışmalardan da söz etmek mümkündür. Shank ve Beasley (1998) öğrencilerin üniversite tercih sürecini etkileyen tutumlar arasında üniversitenin konumunu önemli bir faktör olarak belirtmektedir. Moogan ve Baron (2003) ile Briggs ve Wilson (2007) de üniversitenin bulunduğu coğrafi konumun öğrencilerin üniversite tercihinde etkili olduğunu belirtmektedir. Bu doğrultuda Kastamonu İli'nin bulunduğu coğrafi konum, doğa turizmi, kış turizmi ve deniz turizmine imkân tanınması sebebi ile öğrenciler tarafından üniversite tercihlerinin yapılmasında cezbedici olarak nitelendirilecek özelliklere sahip olduğu görülebilir. Diğer yandan şehre ulaşımındaki engeller ise üniversitenin tercih edilmeme sebebi olarak görülebilir.

Erzurum İli ve Atatürk Üniversitesi'nin şehre katkısının incelendiği bir araştırmanın sonuçlarında ise Atatürk Üniversitesi'nin esnafın kazancının artması, yeni işyerlerinin açılması, şehrin ticaretinin canlanması ve ulaşımın kolaylaşmasını olumlu etkilediği; sosyo-kültürel yapının gelişmesinde, hoşgörü, katılım, kültürel ve sportif etkinlikler, insan ilişkilerinin artması ve insan kaynaklarının yönetimine olumlu etki yaptığı belirtilmekte; üniversiteden eğitim, kültürel-sportif etkinlik ve mekanların artırılması, tarım ve sanayi ile ilgili olarak halkın bilgilendirilmesine yönelik uygulamalar hazırlanmasına talep olduğu üzerinde durulmakta ve üniversite kurulduktan sonra refah, şehirleşme, ulaşım, haberleşme, endüstrileşme ve eğitim düzeyi ile kadının toplumsal konumunda olumlu yönde gelişmeler olduğu vurgulanmaktadır (Ada ve Bilgili, 2008:16).

Yeni kurulan üniversitelerin sorunları çözüm önerilerinin ele alındığı bir çalışmada ise üniversitelerin nitelikli hizmet veren öğretim elemanı, yeterli bina, teknolojik altyapı, araç-gereç ve kütüphane olanakları gibi girdilerin güçlü bir şekilde yapılandıran sağlam tedbirlerin alınması gerektiği vurgulanmaktadır (Doğan, 2013:115). Bu tedbirler alındıkça yeni kurulan üniversitelerin gelişim süreci içinde şehre sağlayacağı entelektüel birikimin etkinliği de artacak ve üniversite-şehir etkileşimi olumlu bir biçimde gelişim izleyecektir.

Eskişehir İli ve Anadolu Üniversitesi'nin şehre katkısının incelendiği bir araştırmanın sonuçlarında Anadolu Üniversitesi'nin ve öğrencilerinin şehirdeki sosyal yaşamı zenginleştirdiği ve kültür-sanat hayatının kalitesini yükselttiği vurgulanmakta, şehre çağdaş ve modern bir yaşam alanı oluşmasında üniversitenin çok önemli bir rol oynadığının katılımcıların neredeyse tamamının ortak görüşü olduğu üzerinde durulmakta, üniversitenin sunduğu entelektüel ve kültürel etkinliklerin şehir ile üniversite arasında etkileşimi zenginleştirdiği ve sonuç olarak Eskişehir halkının Anadolu Üniversitesi'nin hizmetlerini olumlu olarak algıladığı belirtilmektedir. Araştırmada Eskişehir'in bir üniversite şehri olarak tanınmasında şehir-üniversite etkileşimin şehrin üniversiteye dönük olumlu algısı ve bütünleşmenin etkisi olduğu vurgulanmaktadır (Taşcı vd., 2011:145-146).

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, evren ve örneklem, veri toplama yöntemi, veri toplama aracı ve verilerin toplanması ve analizi üzerinde durulmaktadır.

3.1. Araştırmanın Modeli

Araştırma, Kastamonu Üniversitesi'nin şehir halkı tarafından nasıl algılandığının belirlenmesinde, şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'nin şehre katkısına ilişkin düşüncelerinin halkın demografik özellikleri açısından farklılık gösterip göstermediğinin tespit edilmesi çerçevesinde betimsel bir çalışmadır. Bu noktada araştırmadaki bağımsız değişkenler şehir halkına ait bazı demografik özellikler olarak ifade edilebilir.

3.2. Evren ve Örneklem

Araştırmanın evreni Kastamonu İl Merkezi'nde yaşayan şehir halkını kapsamaktadır. TÜİK'e göre (www.tuik.gov.tr) açıklanan son Kastamonu merkez il/ilçe nüfusu 2013 yılı itibari ile 98.456'dır. Diğer yandan evrendeki birey sayısı 100.000 olduğunda basit tesadüfi örnekleme yöntemine göre 384 örneklem sayısı olarak yeterli kabul edilmektedir (Altunışık vd., 2008). Araştırmada verilerin toplanması sürecinde karşılaşılabilecek sorunlardan en az düzeyde etkilenmek amacıyla belirlenen sayıdan daha fazla kişiye veri toplama aracı uygulanmaya çalışılmıştır. Bu noktada şehir halkına araştırmaya katılmalarına yönelik dağıtılan anket sayısı 425 olup bunların hepsi katılımcılar tarafından doldurulmuştur. Ancak doldurulan anketlerden 28 tanesi yanlış veya eksik doldurulmasından dolayı çalışmadan çıkarılmış ve verilerin analizi 397 anket değerlendirmeye alınarak yapılmıştır. Araştırmanın yürütüldüğü örneklem grubunun istatistiksel açıdan Kastamonu halkını temsil yeteneğinin olduğu düşünülmektedir.

3.3. Verilerin Toplanması ve Veri Toplama Aracı

Araştırmada, araştırmanın amacı dikkate alınarak Kastamonu Üniversitesi'nin şehre yaygın etkilerinin ölçülmesi ve şehir halkının bu noktadaki bireysel algı düzeylerinin saptanması için anket uygulaması veri toplama yöntemi olarak kullanılmıştır. Anket tekniğinin tercih edilmesinin temel nedeni, bilgi toplanacak temaların ve katılımcıların geniş bir yelpazeye yayılmış olması ayrıca geriye dönüş oranlarının ve hızının yüksek olacağı beklenmesidir.

Araştırmanın temel problemi doğrultusunda şehir halkının üniversite algısını ölçmek amacıyla oluşturulan anket üç bölümden oluşmaktadır. Anketin birinci bölümü katılımcıların demografik özelliklerini belirlemeyi amaçlamaktadır. İkinci bölümü şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'nde düzenlenmesini istediği etkinlikler ile düzenlenen etkinliklerden haberdar olma düzeylerini, Kastamonu Üniversitesi'nin nitelikleri ve fiziksel özelliklerinin yeterliliğini ve şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'ne ilişkin algıladığı sorunlar ve üniversiteden beklentilerini tespit etmeyi amaçlamaktadır. Bu bölüm araştırmanın birinci alt problemi doğrultusunda “şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'nde düzenlenmesini istediği ve izleyici veya katılımcı olarak yer almak istediği eğitsel, sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlerin neler olduğunu ve şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'nde gerçekleştirilen faaliyetlerden haberdar olma düzeylerinin nasıl olduğunu”, araştırmanın ikinci alt problemi doğrultusunda “şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'nin nitelikleri ve fiziksel özelliklerinin yeterliliği ile ilgili algılarını” ve araştırmanın üçüncü alt problemi doğrultusunda “şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'ne ilişkin algıladığı sorunlar ve üniversiteden beklentilerinin neler olduğunu” belirlemeyi amaçlamaktadır. Anketin üçüncü ve son bölümü ise dördüncü alt problem doğrultusunda “şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'nin şehre katkısını nasıl algıladığını” ortaya koymaya çalışmaktadır. Bu bölüm Şehrin Üniversite Algısı Ölçeği olarak da adlandırılabilir.

Verilerin toplanması sürecinde öncelikle konu ile ilgili literatür taranmış, şehir halkı içinden farklı demografik özelliklerdeki bireyler ile ön görüşmeler yapılmış ve üniversite içindeki alanlarında uzman öğretim üyeleri ile de görüşülerek

taslak bir veri toplama aracı hazırlanmıştır. Bu aşamada özellikle Taşcı ve diğ. (2011) tarafından hazırlanmış olan “Kentin Üniversite Algısı: Anadolu Üniversitesi ve Eskişehir Örneği” başlıklı çalışmada kullanılan ölçme aracı araştırma anketinin son bölümü için uyarlanmıştır. Hazırlanan bu veri toplama aracı uzmanlar tarafından incelenmiştir. Daha sonra veri toplama aracı ile pilot bir çalışma yürütülmüştür. Pilot uygulama sonucu veri toplama aracı danışman öğretim üyesine sunulurak gerekli düzeltmeler yapılmıştır. Bu noktada ölçme aracı hazırlama konusunda uzman kişilerden de destek alınmıştır. Böylece veri toplama aracına araştırmanın yürütülmesi için son şekli verilmiş ve araştırmanın örneklem grubunu oluşturan 425 katılımcıdan araştırma verileri toplanmıştır. Elde edilen veriler doğrultusunda veri toplama aracında yer alan son bölüm diğer bir ifadeyle “Şehrin Üniversite Algısı Ölçeği”ne ilişkin faktör analizi bulguları aşağıdaki tablolar yardımıyla incelenebilir.

Tablo 19. Şehrin Üniversite Algısı Ölçeğine İlişkin KMO ve Barlett Testleri Bulguları

KMO İstatistiği		,929
Barlett Testi	Ki-kare (yaklaşık)	5100,273
	Serbestlik derecesi	351
	Anlamlılık	,000

Şehrin Üniversite Algısı Ölçeği'nin faktör analizine uygunluğunu test etmek amacıyla Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) katsayısı ve Barlett Testi sonuçlarına bakılmıştır. **0,929** olarak ortaya çıkan ve 0,60'tan oldukça yüksek olan KMO katsayısı verilerin faktör analizi için uygun olduğunu gösterirken; Barlett Testi sonucu ise ($x^2=5100,273$; $p=,000$) anlamlı olduğunu göstermektedir.

Tablo 20. Şehrin Üniversite Algısı Ölçeğine İlişkin Döndürülmüş Bileşenler Matrisi

Değişkenler	Faktörler (Bileşenler)				
	1	2	3	4	5
14	,697				
13	,692				
12	,664				
11	,631				
10	,613				
18	,606				
19	,546				
6	,542				
9	,524				
20	,502				
27		,819			
26		,810			
25		,755			
24		,665			
23		,635			
8			,727		
7			,712		
21			,690		
15			,625		
5			,475		
3				,559	
4				,540	
1				,512	
16					,688
17					,538
22					,478

Tahminleme Yöntemi: Temel Bileşenler Analizi
Döndürme İşlemi: KaiserNormalizasyonu ile Varimax

Şehrin Üniversite Algısı Ölçeği faktör analizi sonucunda beş faktörlü bir yapı göstermiş olup bu faktörlerde yer alan değişkenler ve bunlara ilişkin faktör yükleri Tablo 20’de yer almaktadır. Tablo 20’ye göre birinci faktörde yer alan değişkenlerin faktör yüklerinin 0,502 ile 0,697 arasında ikinci faktörde yer alan değişkenlerin faktör yüklerinin 0,635 ile 0,819 arasında, üçüncü faktörde yer alan değişkenlerin

faktör yüklerinin 0,475 ve 0,727 arasında, dördüncü faktörde yer alan değişkenlerin faktör yüklerinin 0,512 ve 0,559 arasında ve beşinci faktörde yer alan değişkenlerin faktör yüklerinin ise 0,478 ile 0,688 arasında değiştiği görülmektedir. Faktör analizinde ölçekte yer alan 2. değişkenin faktörlerin hiçbiri için bir anlam taşımadığı tespit edilerek ölçekten çıkarılmıştır. Faktörlerin her birinin açıkladığı varyans düzeyleri ise aşağıdaki tablodaki gibidir.

Tablo 21. Şehrin Üniversite Algısı Ölçeğine İlişkin Toplam Varyansı Açıklayan Bulgular

Faktör	Başlangıç Değerleri			Döndürülmüş Yüklerin Kareler Toplamı		
	Toplam	Açıklanan Varyans (%)	Kümülatif (%)	Toplam	Açıklanan Varyans (%)	Kümülatif (%)
1	9,941	36,818	36,818	4,795	17,758	17,758
2	2,418	8,957	45,775	4,051	15,002	32,760
3	1,364	5,051	50,825	3,057	11,322	44,083
4	1,244	4,606	55,432	2,314	8,572	52,654
5	1,032	3,821	59,253	1,782	6,599	59,253

Tahminleme Yöntemi: Temel Bileşenler Analizi
Döndürme İşlemi: KaiserNormalizasyonu ile Varimax

Şehrin Üniversite Algısı Ölçeği'ni oluşturan faktörlerden birincisi ölçeğe ilişkin toplam varyansın %17,758'ini, ikincisi ölçeğe ilişkin toplam varyansın %15,002'sini, üçüncüsü ölçeğe ilişkin toplam varyansın %11,322'sini, dördüncüsü ölçeğe ilişkin toplam varyansın %8,572'sini ve beşincisi ölçeğe ilişkin toplam varyansın %6,599'unu açıklamaktadır. Ölçeği oluşturan faktörler birlikte ele alındığında ise, ilk iki faktörün birlikte %32,760; ilk üç faktörün birlikte %44,083; ilk dört faktörün birlikte %52,654 ve ilk beş faktörün ise birlikte %59,253 olarak ölçeğe ilişkin toplam varyansı açıkladığı ortaya çıkmıştır. Tüm bu oranlar Şehrin Üniversite Algısı Ölçeği'nin iyi bir açıklama oranına sahip olduğunu göstermektedir.

Tablo 22. Şehrin Üniversite Algısı Ölçeğine İlişkin Faktörler ve Değişkenleri

Faktör Adı	Maddeler
1. Faktör Şehre sosyo-kültürel katkı	<p>14. Üniversite etkinlikleri ile milli ve kültürel değerlerin yaşatılma ve geliştirilmesine katkıda bulunur.</p> <p>13. Üniversite öğrencileri şehirdeki sanat ve kültür hayatının niteliğini arttırdı (yeme içme, sinema, tiyatro, kafe vb.).</p> <p>12. Üniversite öğrencileri şehirdeki sosyal hayatı zenginleştirdi.</p> <p>11. Üniversite şehir gençlerinin diğer illere gitmeden eğitim almalarına imkan sağladı.</p> <p>10. Üniversite öğrencileri dini değerlere saygı gösterir.</p> <p>18. Şehrin daha çağdaş ve modern bir yapıya kavuşmasında üniversitenin önemli bir katkısı oldu.</p> <p>19. Üniversitenin düzenlemiş olduğu etkinlikler dini değerlerin gelişmesine katkı sağlar.</p> <p>6. Üniversitenin kültürel etkinlikleri şehrin sosyal hayatını zenginleştirdi.</p> <p>9. Şehir üniversite sayesinde yeni iş alanlarına kavuştu.</p> <p>20. Üniversite şehre daha hoşgörülü ve özgürlükçü bir hava kazandırdı.</p>
2. Faktör Şehre yapısal katkı	<p>23. Üniversite şehrin sportif etkinliklerini zenginleştirdi.</p> <p>24. Üniversite şehrin kültürel düzeyini arttırdı.</p> <p>25. Üniversite şehrin yapılaşmasında öncü görevi üstlendi.</p> <p>26. Üniversitenin varlığı benim için bir gurur kaynağıdır.</p> <p>27. Üniversite şehrin ekonomik kalkınmasında önemli bir rol oynar.</p>
3. Faktör Şehre olumsuz etki	<p>8. Üniversitenin şehir halkına bir yararı olacağını düşünmüyorum.</p> <p>7. Üniversite şehrin güvenliğini olumsuz yönde etkiledi.</p> <p>21. Üniversite öğrencileri ile komşu olmaktan rahatsız olurum.</p> <p>15. Üniversite öğrencilerinin tutum ve davranışları şehirli gençlere kötü örnek oluyor.</p> <p>5. Üniversite öğrencileri toplumsal değerlere yeterince önem vermiyor.</p>
4. Faktör Şehre eğitsel katkı	<p>3. Çocuğumun ya da yakınlarımların bu üniversiteye gitmesini isterim.</p> <p>4. Şehrimizde üniversitenin kurulması eğitim kalitesini arttırdı.</p> <p>1. Üniversite şehrimizin gelişimine canlılık kazandırdı.</p>
5. Faktör Bölgesel fırsat eşitliği	<p>16. Üniversite özellikle düşük gelirli aile ve öğrenciler için üniversite eğitimi özendiriyor.</p> <p>17. Üniversite gençlerin büyük şehirlere gitmesine gerek kalmadan kaliteli bir üniversite eğitimi almalarını sağlıyor.</p> <p>22. Üniversite şehrin hayat kalitesini arttırdı.</p>

Tablo 22’de yer alan bilgiler faktör analizi sonucunda “Şehrin Üniversite Algısı Ölçeği” için ortaya çıkan faktörlere verilen adları göstermektedir. Birinci faktör “şehre sosyo-kültürel katkı” olarak, ikinci faktör “şehre yapısal katkı” olarak, üçüncü faktör “şehre olumsuz etki” olarak, dördüncü faktör “şehre eğitsel katkı” olarak ve beşinci faktör ise “bölgesel fırsat eşitliği” olarak adlandırılmıştır. Araştırmada bu noktadan sonra ortaya konulan bulgularda “Şehrin Üniversite Algısı Ölçeği” için bu faktörel boyutlar dikkate alınmaktadır. Şehrin Üniversite Algısı Ölçeği için Taşcı ve diğ. (2011) çalışmalarında üniversitenin yaygın sosyo-kültürel etkilerinin ölçülmesi ve üniversiteye ilişkin şehir halkının bireysel algı düzeylerinin belirlenmesi amacıyla geliştirdikleri ölçme aracının 19 önermeden oluştuğunu belirtmekte ve bu 19 önermenin üniversitenin bölgesel fırsat eşitliğine katkısı, üniversite öğrencilerinin şehre sosyo-kültürel etkisi ve üniversitenin bütüncül anlamda şehre sosyo-kültürel etkisi olarak adlandırdıkları üç faktörlü bir yapıyı ortaya koyduğunu belirtmektedir. Bu çalışmada ise orijinal ölçekten farklı olarak ölçeğin uyarlanma sürecinde eklenen yeni maddelerle birlikte beş faktörlü bir yapı sergilediği görülmektedir.

“Şehrin Üniversite Algısı Ölçeği”nin ve dolayısıyla araştırma anketinin son bölümünün her bir boyutu dikkate alınıp Cronbach Alfa Katsayıları incelenerek ölçeğin güvenilirlik analizi de yürütülmüştür. Ölçeğin şehre sosyo-kültürel katkı boyutu için 0,881 olarak; şehre yapısal katkı boyutu için 0,875 olarak; şehre olumsuz etki boyutu için 0,766 olarak; şehre eğitsel katkı boyutu için 0,748 olarak ve bölgesel fırsat eşitliği boyutu için 0,693 olarak ortaya çıkan ve ölçeğin tüm değişkenleri birlikte değerlendirildiğinde ise 0,841 olarak ortaya çıkan Cronbach Alfa Güvenilirlik Katsayıları ölçeğin istatistiksel açıdan anlamlı güvenilirlik düzeyini ortaya koymaktadır.

Araştırmada verilerin toplanmasında yararlanılan araştırma anketinin ikinci bölümünde katılımcıların Üniversite’nin nitelikleri ve fiziksel özelliklerinin yeterliliği ile ilgili algılarını ve şehir halkının Üniversite’de gerçekleştirilen faaliyetlerden haberdar olma düzeylerini ölçmeyi amaçlayan boyutlar için de güvenilirlik analizi yapılmıştır. Üniversite’nin nitelikleri ve fiziksel özelliklerinin

yeterliliği ile ilgili boyut için 0,958 ve katılımcıların Üniversite’de gerçekleştirilen faaliyetlerden haberdar olma boyutu için 0,875 olarak ortaya çıkan Cronbach Alfa Güvenilirlik Katsayısı anketin ikinci bölümünün de istatistiksel açıdan anlamlı güvenilirlik düzeyini ortaya koymaktadır.

3.4. Verilerin Analizi

Verilerin analizi araştırmanın amacına uygun olarak ve araştırmanın problemi doğrultusunda cevap aranan sorular dikkate alınarak yapılmıştır. Öncelikle katılımcılara ilişkin demografik özellikler frekans ve yüzdeleri hesaplanarak özetlenmiş ve katılımcılar demografik özellikleri ile betimlenmeye çalışılmıştır.

Daha sonra benzer bir yol izlenerek şehir halkının Kastamonu Üniversitesi’nde düzenlenmesini istediği ve izleyici veya katılımcı olarak yer almak istediği eğitsel, kültürel, sosyal ve sportif faaliyetlerin neler olduğu, şehir halkının Kastamonu Üniversitesi’nin nitelikleri ve fiziksel özelliklerinin yeterliliği ile ilgili görüşleri; şehir halkının Kastamonu Üniversitesi’nde gerçekleştirilen faaliyetlerden haberdar olma ve bunlardan yararlanma düzeyleri frekans ve yüzde değerleri hesaplanarak özetlenmiştir. Bunu takiben araştırmada yararlanılan “Şehrin Üniversite Algısı Ölçeği”nde yer alan boyutlara ve bu boyutlardaki değişkenlere ilişkin frekans ve yüzdeler hesaplanarak özetlenmiş olup şehir halkının Kastamonu Üniversite’nin şehre katkısını nasıl değerlendirdiği betimlenmeye çalışılmıştır. Ayrıca araştırma anketinde yer alan açık uçlu sorulara verilen yanıtlar da değerlendirilerek şehir halkının Kastamonu Üniversitesi’nde yaşayan öğrenciler ile yaşadığı sorunlar ve üniversiteden beklentileri ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Araştırmada verilerin analizinde son olarak ise şehir halkının Kastamonu Üniversitesi’nin şehre katkısına ilişkin düşüncelerinin halkın demografik özellikleri açısından farklılık gösterip göstermediği varyans analizinden yararlanılarak tespit edilmeye çalışılmıştır. Verilerin analiz edilmesinde SPSS istatistik paket programı kullanılmış olup, elde edilen bulgular öncelikle frekans ve yüzde değerleri sonra da varyans analizi bulguları olmak üzere özetlenmiştir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BULGULAR

Bu bölümde araştırmanın bulguları ortaya konulmakta ve yorumlanmaktadır.

4.1. Katılımcıların Demografik Özelliklerine İlişkin Bulgular

Katılımcıların cinsiyet, yaş, öğrenim durumu, gelir durumu, meslek durumu ve Kastamonu'da ikamet ettikleri süreyi belirlemeye yönelik demografik özelliklerine ilişkin tanımlayıcı bulgular Tablo 23'de gösterilmektedir.

Tablo 23. Katılımcıların Demografik Özelliklerine Göre Dağılımı

Demografik Özellik		Sayı	Yüzde
Cinsiyet	Kadın	248	%62,5
	Erkek	149	%37,5
Yaş	18-25 yaş arası	169	%42,6
	26-33 yaş arası	78	%19,6
	34-41 yaş arası	70	%17,6
	42-49 yaş arası	48	%12,1
	50 yaş ve üzeri	32	%8,1
Öğrenim Durumu	İlkokul-ortaokul	105	%26,4
	Lise	111	%28,4
	Yükseköğretim	181	%45,6
Gelir Durumu (Aylık net gelir olarak)	1000 TL ve altı	233	%58,7
	1001-1500 TL arası	65	%16,4
	1501-2000 TL arası	37	%9,3
	2001-2500 TL arası	36	%9,1
	2501 TL ve üzeri	26	%6,5
Meslek Durumu	Evhanımı	98	%24,7
	Emekli	20	%5,0
	Memur	52	%13,1
	Öğrenci	78	%19,6
	İşçi	66	%16,6
	Diğer	83	%20,9
Kastamonu'da İkamet Edilen Süre	3 yıldan az	78	%19,6
	3-5 yıl arası	28	%7,1
	6-10 yıl arası	23	%5,8
	11-15 yıl arası	49	%12,3
	16-20 yıl arası	118	%29,7
	20 yıldan fazla	101	%25,4
Toplam		397	%100

Katılımcıların demografik özellikleri incelendiğinde %62,5 ile yarıdan fazlasının kadın; %42,6'sının 18-25 yaş arasında, %37,2'sinin 26-41 yaş arasında, %20,2'sinin 42 yaş ve üzerinde olduğu; %54,8'inin öğrenim durumunun ilkökul-ortaokul-lise ve %45,6'sının öğrenim durumunun yükseköğretim olduğu görülmektedir. Katılımcıların yer aldığı genç olarak nitelendirilebilecek yaş aralığı ve iyi öğrenim durumları araştırmaya daha bilinçli olarak katılmalarını sağlamış olabilir. Katılımcıların %58,7'sinin 1000 TL ve altı %41,3'ünün 1000 TL üzerinde gelir durumuna sahip olduğu ve meslek dağılımında birbirine yakın oranlarla araştırmaya katıldıkları ancak %5 ile en az emeklilerin ve daha sonra da %13,1 ile yine düşük olarak nitelendirilebilecek oranda memurun araştırmada yer aldığı belirtilebilir. Meslek dağılımındaki çeşitlilik araştırmaya üniversiteye yönelik farklı bakış açılarına sahip bireylerin katılmasını sağlamış olabilir. Katılımcıların Kastamonu'da ikamet ettikleri süre açısından ise araştırmada %55,1 oranı ile daha çok Kastamonu'da 16 yıldan uzun süredir ikamet edenlerin yer aldıkları görülmektedir. Katılımcıların %19,6'sı 3 yıldan az, %12,9'u 3-10 yıl arası Kastamonu'da ikamet ederken %12,3'ü de 11-15 yıl arası Kastamonu'da ikamet ettiklerini belirtmiştir. Dolayısıyla %67,4'ünün 10 yıldan daha uzun süredir Kastamonu'da ikamet ediyor olması dikkat çekmektedir. Bu durumdan hareketle katılımcıların Kastamonu'yu gerek şehrin gerekse üniversitenin özellikleri açısından tanıyan bireyler olduğu ve üniversitenin şehre katkısına ilişkin farkındalık düzeyi daha yüksek bireyler olabileceği düşünülmektedir.

4.2. Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın birinci alt problemi doğrultusunda “şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'nde düzenlenmesini istediği ve izleyici veya katılımcı olarak yer almak istediği eğitsel, sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlerin neler olduğu ve şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'nde gerçekleştirilen faaliyetlerden haberdar olma düzeyleri” frekans analizinden yararlanılarak tespit edilmeye çalışılmıştır. Frekans analizine ilişkin bulguların yer aldığı Tablo 24 ve Tablo 25 aşağıda sunulmaktadır.

Tablo 24. Katılımcıların Kastamonu Üniversitesi'nde Düzenlenecek Eğitsel, Kültürel, Sosyal ve Sportif Faaliyetlerde İzleyici veya Katılımcı Olarak Yer Alma İsteklerinin Dağılımı

FAALİYETLER		İZLEYİCİ		KATILIMCI		İLGİLENMEYENLER	
		Sayı	Yüzde	Sayı	Yüzde	Sayı	Yüzde
Sportif	Futbol	81	%20,4	74	%18,6	242	%61,0
	Yüzme	49	%12,3	46	%11,6	302	%76,1
	Hentbol	52	%13,1	19	%13,1	326	%82,1
	Basketbol	48	%12,1	39	%9,8	310	%78,1
	Masa Tenisi	31	%7,8	30	%7,6	336	%84,6
	Toplam	261	%65,7	208	%59,7	1516	%381,9
Sosyal ve Kültürel	Sergi	150	%37,8	36	%9,1	211	%53,1
	Konser	200	%50,4	32	%8,1	165	%41,6
	Tiyatro	109	%27,5	25	%6,3	263	%66,2
	Kongre	48	%12,1	24	%6,0	325	%81,9
	Seminer	69	%17,4	29	%7,3	299	%75,3
	Sempozyum	29	%7,3	20	%5,0	348	%87,7
	Hat Sanatı Kursu	18	%4,5	51	%12,8	328	%82,6
	Ebru Sanatı Kursu	23	%5,8	58	%14,6	316	%79,6
	El Sanatları Kursu	84	%21,2	50	%12,6	263	%66,2
	Toplam	730	%242,8	325	%81,8	2508	%634,2
Diğer	Fotoğraf	61	%15,4	43	%10,8	293	%73,8
	Festival	53	%13,4	37	%9,3	307	%77,3
	Söyleşi	90	%22,7	15	%3,8	292	%73,6
	Hobi Çalışmaları	53	%13,4	69	%17,4	275	%69,3
	Halka Yönelik Eğitimler	35	%8,8	31	%7,8	331	%83,4

Yabancı Dil Kursu	35	%8,8	63	%15,9	299	%75,3
KPSS Kursu	18	%4,5	83	%20,9	296	%74,6
Toplam	345	%87,0	341	%79,9	2103	%577,5

Tablo 24’te yer alan bulgular incelendiğinde; araştırmaya katılanların daha çok sergilere (%37,8) ve konserlere (%50,4) izleyici olarak katılmayı istediği görülmektedir. Yine izleyici olarak katılım açısından tiyatro (%27,5) ve söyleşiler (%22,7) de dikkat çekmektedir. Katılımcı olarak yer almak istenen etkinlikler açısından ise KPSS Kursu (%20,9), hobi çalışmaları (%17,4), futbol, yüzme, hentbol ve masa tenisi gibi çeşitli sportif faaliyetler ve hat sanatı (%12,8) ve ebru sanatı (%14,6) kursları dikkat çekmektedir. Tablo 24’deki veriler ışığında katılımcıların Kastamonu Üniversitesi’nde düzenlenecek eğitsel, kültürel, sosyal ve sportif faaliyetlerde gerek izleyici ve gerekse katılımcı olarak yer almaya hazır oldukları, üniversitenin şehre sosyo-kültürel desteğinin şehir halkı tarafından kabul gördüğü ve Kastamonu’da şehir-üniversite etkileşiminin başladığı ifade edilebilir.

Tablo 25. Katılımcıların Kastamonu Üniversitesi’ndeki Faaliyetlerden Haberdar Olma Durumları ve Hangi Yollarla Haberdar Oldukları ile İlgili Görüşlerinin Dağılımı

Kastamonu Üniversitesi’ndeki Faaliyetlerden Haberdar Olma Durumu ve Haberdar Olma Yolları ile İlgili İfadeler		Hiç	Kısmen	Oldukça	Tamamen	Ortalama
Üniversitedeki faaliyetlerden haberdar olabiliyor musunuz?	Sayı	191	160	32	14	1,67
	%	48,3	40,3	8,1	3,5	
Üniversitenin internet sayfasından haberdar oluyorum.	Sayı	193	139	51	14	1,71
	%	48,6	35,0	12,8	3,5	
Kitapçıklar/Afişlerden haberdar oluyorum.	Sayı	190	130	57	20	1,77
	%	47,9	32,7	14,4	5,0	
Basından haberdar oluyorum.	Sayı	226	116	44	11	1,60
	%	56,9	29,2	11,1	2,8	
Etkinlik davetiyelerinden haberdar oluyorum.	Sayı	205	119	52	21	1,72
	%	51,6	30,0	13,1	5,3	

Tablo 25’te yer alan bulgular incelendiğinde; katılımcıların %48,3’ünün Kastamonu Üniversitesi’nde düzenlenen faaliyetlerden haberdar olmadıklarını,

%40'nin kısmen, %11,6'sının ise oldukça veya tamamen haberdar olduklarını belirttiği görülmektedir. Dolayısıyla Kastamonu Üniversitesi'nin düzenlediği faaliyetlerine ilişkin tanıtım etkinliklerinin daha sistemli bir biçimde planlanması katılımcıların hem faaliyetlerden haberdar olmalarını sağlayacak hem de şehir-üniversite etkileşiminin gelişimine destek olacaktır. Katılımcılar faaliyetlerden haberdar olma yollarına ilişkin olarak ise araştırmada üniversitenin internet sayfası, kitapçıklar, afişler, basın haberleri ve etkinlik davetiyeleri olarak belirtilen tüm tanıtım yollarından yaklaşık aynı oranlarda yararlandıklarını ifade etmişlerdir.

4.3. İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın ikinci alt problemi doğrultusunda “şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'nin nitelikleri ve fiziksel özelliklerinin yeterliliği ile ilgili algılarının neler olduğu frekans analizinden yararlanılarak belirlenmeye çalışılmıştır. Frekans analizine ilişkin bulguların yer aldığı tablolar aşağıda sunulmaktadır.

Tablo 26. Katılımcıların Kastamonu Üniversitesi'nin Nitelikleri ve Fiziksel Özellikleri ile İlgili Görüşlerinin Dağılımı

ÖZELLİKLER		Çok Yetersiz	Yetersiz	Az Yeterli	Yeterli	Çok Yeterli	Bilgim Yok	Ortalama	
Üniversitenin Nitelikleri	Bilimsellik	Sayı	34	72	109	71	9	102	3,64
		%	8,6	18,1	27,5	17,9	2,3	25,7	
	Dinamiklik	Sayı	26	67	88	103	13	100	3,78
		%	6,5	16,9	22,2	25,9	3,3	25,2	
	Gerçekçilik	Sayı	18	43	87	124	23	102	4,00
		%	4,5	10,8	21,9	31,2	5,8	25,7	
	Sosyal sorumluluk	Sayı	19	50	75	124	33	96	3,98
		%	4,8	12,6	18,9	31,2	8,3	24,2	
	Eğitici	Sayı	21	36	45	129	36	97	4,04
		%	5,3	9,1	19,6	32,5	9,1	24,4	
	Şeffaflık	Sayı	30	37	70	113	29	118	4,08
		%	7,6	9,3	17,6	28,5	7,3	29,7	
	Güvenirlilik	Sayı	27	37	67	111	42	113	4,12
		%	6,8	9,3	16,9	28,0	10,6	28,5	
Üniversitenin Fiziksel Özellikleri	Kampüs büyüklüğü	Sayı	33	40	71	119	27	107	3,98
		%	8,3	10,1	17,9	30,0	6,8	27,0	
	Kampus temizliği	Sayı	22	36	65	109	35	130	4,23
		%	5,5	9,1	16,4	27,5	8,8	32,7	
	Kampüse ulaşım	Sayı	29	37	68	120	33	110	4,06
		%	7,3	9,3	17,1	30,2	8,3	27,7	

Bahçe düzenlemesi	Sayı	29	36	73	103	26	130	4,14
	%	7,3	9,1	18,4	25,9	6,5	32,7	
Bina yerleşimi	Sayı	35	44	72	96	31	119	4,01
	%	8,8	11,1	18,1	24,2	7,8	30,0	
Spor alanları	Sayı	52	65	64	66	22	128	3,82
	%	13,1	16,4	16,1	16,6	5,5	32,2	
Öğrenci mekanları	Sayı	92	58	62	51	25	109	3,47
	%	23,2	14,6	15,6	12,8	6,3	27,5	

Tablo 26’da yer alan bulgular incelendiğinde; üniversitenin nitelikleri ve fiziksel özellikleri ile ilgili farklı özelliklere yaklaşık olarak %20 ile %30 arasında değişen oranlarla katılımcıların bilgisi olmadığını belirttikleri görülmektedir. Katılımcıların üniversiteye ilişkin yetersiz görme eğiliminde bulunduğu özellikler olarak ise öğrenci mekanları (%37,8), spor alanları (%29,5), bilimsellik (%26,7) ve bina yerleşimi (%29,9) dikkat çekmektedir. Üniversitenin yerleşkedeki bina yerleşimleri tamamlandıkça öğrenci mekanları ve spor alanlarına ve nitelik ve nicelik açısından gelişen akademisyen sayısı ile da bilimselliğe ilişkin konumunu geliştireceği ifade edilebilir.

Diğer yandan katılımcıların üniversiteye ilişkin yeterli görme eğiliminde bulunduğu özellikler olarak ise eğiticilik (%41,6), sosyal sorumluluk (%39,5), güvenilirlik (%38,6), kampüse ulaşım (%38,5) ve kampüs büyüklüğü (%36,8) dikkat çekmektedir. Bu veriler doğrultusunda katılımcıların üniversitenin fiziksel boyuttaki özelliklerini yeterli kabul ettiği ve şehirlerinde, üniversiteyi şehre eğitsel düzeyde katkı sağlayacak, güvenilir ve sosyal sorumluluğunun bilincinde bir kurum olarak benimsedikleri belirtilebilir.

4.4. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın üçüncü alt problemi doğrultusunda “şehir halkının Kastamonu Üniversitesi ile ilgili algıladığı sorunlar ve üniversiteden beklentileri” katılımcılara açık uçlu iki soru yöneltilerek incelenmeye çalışılmıştır. Bu noktada katılımcıların “üniversiteye ilişkin algıladığı sorunların” genel olarak hem öğrencilerin olumsuz davranışlarına hem de üniversitenin olumsuz görülen yönlerine odaklandığı belirtilebilir. Katılımcılar; öğrencilerin, kiraladıkları evleri temiz kullanmadıklarını,

ahlaki değerleri zedeleyici kötü örnek olabildiklerini, oturdukları evlerde fazla gürültü yaptıklarını ve öğrencilerin siyasete karışmaması gerektiğini belirtmişlerdir. Katılımcılar üniversitenin olumsuz görülen yönlerini ise üniversite yerleşkesinde canlılığın olmaması, sosyal etkinliklerin az olması, üniversiteden içeri girerken otobüslerde kimlik sorulmaması, üniversite çalışanları ve güvenlik görevlilerinin saygısızlığı, tıp fakültesi olmaması ve şehirde güvenlik konusunda problem oluşturması olarak ifade etmişlerdir. Katılımcıların “*üniversiteden beklentilerinin*” ise genel olarak üniversitede yapılması ve hızlandırılması istenilen faaliyetler üzerine odaklandığı belirtilebilir. Bu noktada katılımcılar üniversiteden beklentilerini iyi bir gelecek, kaliteli bir eğitim-öğretim, yeni ve sosyal mekanlar, iyi bir eğitim, yapılan faaliyetlerin tanıtımının daha çok yapılması, sosyal ve sportif faaliyetlerin arttırılması, Türk sanat musikisi kursu açılması, daha çok bölüm ve tıp fakültesi açılması, mesleğe yönelik bölümler açılması, binaların ve yatırımların daha seri şekilde yapılması ve üniversitenin sportif alanlarda zenginleşmesi olarak ifade etmişlerdir.

Kastamonu Üniversitesi yeni kurulmuş ve gelişimini sürdürmekte olan bir üniversite olarak zaman içinde fiziki yeterliliklerini tamamladıkça şehrin üniversiteden bu yöndeki beklentileri de karşılanmış olacaktır. Bunun yanı sıra “mezunu ve mensubu olmaktan gurur duyulan üniversite” sloganı ile değerlerine sahip çıkmaya çalışan Kastamonu Üniversitesi, öğrencilerinin okudukları şehir ile gönül bağını kurmaya yönelik çabalarını sürdürdükçe şehrin öğrencilere bakış açısını daha da olumlu hale getirmeyi başaracaktır. Bu gelişim sürecinde şehir halkı da üniversiteye alışacak ve geleceğin Türkiye’sini oluşturacak gençlere daha da sahip çıkarak öğrencilerin zihinlerinde Kastamonu’nun izlerini yaşatacaktır.

4.5. Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın dördüncü alt problemi doğrultusunda “şehir halkının Kastamonu Üniversitesi’nin şehre katkısını nasıl algıladığı” frekans analizinden yararlanılarak tespit edilmeye çalışılmıştır. Frekans analizine ilişkin bulguların yer aldığı tablolar aşağıda sunulmaktadır.

Tablo 27. Katılımcıların Kastamonu Üniversitesi'ni Nasıl Algıladıklarının Şehre Sosyo-Kültürel Katkı Boyutuna Katılım Düzeyleri Açısından Dağılımı

Değişken		Şehre Sosyo-Kültürel Katkı							
		Olumsuz Algı		Orta Düzeyde Olumlu Algı		Çok Olumlu Algı		Toplam	
		n	%	n	%	n	%	n	%
Cinsiyet	Kadın	70	17,6	81	20,4	97	24,4	248	62,5
	Erkek	48	12,1	59	14,9	42	10,6	149	37,5
	Toplam	118	29,8	140	35,3	139	35,0	397	100,0
Yaş	18-25 yaş arası	56	14,1	69	17,4	44	11,1	169	42,6
	26-33 yaş arası	21	5,3	27	6,8	30	7,6	78	19,6
	34-41 yaş arası	16	4,0	17	4,3	37	9,3	70	17,6
	42-49 yaş arası	15	3,8	17	4,3	16	4,0	48	12,1
	50 yaş ve üzeri	10	2,5	10	2,5	12	3,0	32	8,1
	Toplam	118	29,7	140	35,3	139	35,0	397	100,0
Öğrenim Durumu	İlkokul-ortaokul	32	8,1	32	8,1	41	10,3	105	26,4
	Lise	41	10,3	40	10,1	30	7,6	111	28,0
	Yükseköğretim	45	11,3	68	17,1	68	17,1	181	45,6
	Toplam	118	29,7	140	35,3	139	35,0	397	100,0
Gelir Durumu (Aylık net gelir olarak)	1000 TL ve altı	66	16,6	87	21,9	80	20,2	233	58,7
	1001-1500 TL arası	24	6,0	17	4,3	24	6,0	65	16,4
	1501-2000 TL arası	6	1,5	16	4,0	15	3,8	37	9,3
	2001-2500 TL arası	13	3,3	10	2,5	13	3,3	36	9,1
	2501 TL ve üzeri	9	2,3	10	2,5	7	1,8	26	6,5
	Toplam	118	29,7	140	36,2	139	34,1	397	100,0
Meslek Durumu	Evhanımı	25	6,3	31	7,8	42	10,6	98	24,7
	Emekli	4	1,0	10	2,5	6	1,5	20	5,0
	Memur	13	3,3	14	3,5	25	6,3	52	13,1
	Öğrenci	28	7,1	28	7,1	22	5,5	78	19,6
	İşçi	23	5,8	24	6,0	19	4,8	66	16,6
	Diğer	25	6,3	33	8,3	25	6,3	83	20,9
	Toplam	118	29,8	140	35,2	139	35,0	397	149,9
Kastamonu'da İkamet Edilen Süre	3 yıldan az	17	4,3	37	9,3	24	6,0	78	19,6
	3-5 yıl arası	12	3,0	5	1,3	11	2,8	28	7,1
	6-10 yıl arası	10	2,5	8	2,0	5	1,3	23	5,8
	11-15 yıl arası	12	3,0	15	3,8	22	5,5	49	12,3
	16-20 yıl arası	37	9,3	40	10,1	41	10,3	118	29,7
	20 yıldan fazla	30	7,6	35	8,8	36	9,1	101	25,4
Toplam	118	27,7	103	26,3	139	35,0	397	89,9	
Genel Toplam		118	29,7	140	35,3	139	35,0	397	100

Tablo 27’de yer alan bulgular incelendiğinde; katılımcıların Kastamonu Üniversite’ni nasıl algıladıkları “*şehre sosyo-kültürel katkı*” boyutu açısından irdelenebilir. Tablodaki değişkenlere katılım düzeyleri karşılaştırıldığında, 397 katılımcıdan 118’inin şehre sosyo-kültürel katkıyı olumsuz algıladığı, 140’ının orta düzeyde olumlu algıladığı, 139’unun ise çok olumlu algıladığı görülmektedir. Yaş değişkenine göre şehre sosyo-kültürel katkının nasıl algılandığına bakıldığında ise şu bulgular elde edilmiştir. 18-25 yaş arasında olan 169 katılımcının 56’sı olumsuz algıladığını, 69’u orta düzeyde olumlu algıladığını, 44’ü ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 26-33 yaş arasında olan 78 katılımcının 21’i olumsuz algıladığını, 27’si orta düzeyde olumlu algıladığını, 30’u ise çok olumlu algıladığını belirtmektedir. 34-41 yaş arası 70 katılımcının 16’sı olumsuz algıladığını, 17’si orta düzeyde olumlu algıladığını, 37’si ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 42-49 yaş arası 48 katılımcının 15’i olumsuz algıladığını, 17’si orta düzeyde olumlu algıladığını, 16’sı ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 50 yaş ve üzeri 32 katılımcının 10’u olumsuz algıladığını, 10’u orta düzeyde olumlu algıladığını, 12’si ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Bu bulgular doğrultusunda 18-25 yaş aralığında olan katılımcıların en çok olumlu algıyı, 50 yaş ve üzeri aralığında olan katılımcıların ise en az olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir. Öğrenim durumuna göre katılımcıların şehre sosyo-kültürel katkıyı nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. İlkokul- ortaokul mezunu 105 katılımcının, 32’si olumsuz algıladığını, 32’si orta düzeyde olumlu algıladığını, 41’i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Lise mezunu 111 katılımcının 41’i olumsuz algıladığını, 40’ı orta düzeyde olumlu algıladığını, 30’u ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Yükseköğretim mezunu 181 katılımcının 45’i olumsuz algıladığını, 68’i orta düzeyde olumlu algıladığını, 68’i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda yükseköğretim mezunlarının en çok olumlu algıyı, ilkokul-ortaokul mezunlarının ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Gelir durumuna göre katılımcıların şehre sosyo-kültürel katkıyı nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. 1000 TL ve altı geliri olan 233 katılımcının 66’sı olumsuz algıladığını, 87’si orta düzeyde olumlu algıladığını, 80’i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 1001-1500 TL arası geliri olan 65

katılımcının 24'ü olumsuz algıladığını, 17'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 24'ü ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 1501-2000 TL arası geliri olan 37 katılımcının 6'sı olumsuz algıladığını, 16'sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 15'i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 2001-2500 TL arası geliri olan 36 katılımcının 13'ü olumsuz algıladığını, 10'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 13'ü ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 2501 TL ve üzeri geliri olan 26 katılımcının, 9'u olumsuz algıladığını, 10'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 7'si ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda 1000 TL ve altı geliri olanların en çok olumlu algıyı, 1501-2000 TL arası geliri olanların ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Meslek durumuna göre katılımcıların şehre sosyo-kültürel katkıyı nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. Ev hanımı olan 98 katılımcının, 25'i olumsuz algıladığını, 31'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 42'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Emekli olan 20 katılımcının 4'ü olumsuz algıladığını, 10'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 6'sı ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Memur olan 52 katılımcının 13'ü olumsuz algıladığını, 14'ü orta düzeyde olumlu algıladığını, 25'i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Öğrenci olan 78 katılımcının 28'i olumsuz algıladığını, 28'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 22'si çok olumlu algıladığını belirtmiştir. İşçi olan 66 katılımcının 23'ü olumsuz algıladığını, 24'ü orta düzeyde olumlu algıladığını, 19'u ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Diğer meslek gruplarından olan 83 katılımcının 25'i olumsuz algıladığını, 33'ü orta düzeyde olumlu algıladığını, 25'i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda ev hanımlarının en çok olumlu algıyı, emeklilerin ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir. Kastamonu'da ikamet edilen süreye göre katılımcıların şehri sosyo-kültürel nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir; 3 yıldan az ikamet eden 78 katılımcının 17'si olumsuz algıladığını, 37'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 24'ü ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 3-5 yıl arasında ikamet eden 28 katılımcının 12'si olumsuz algıladığını, 5'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 11'i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 6-10 yıl arası ikamet eden 23 katılımcının 10'u olumsuz algıladığını, 8'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 5'i ise çok olumlu algıladığını

belirtmiştir. 11-15 yıl arası ikamet eden 49 katılımcının 12'si olumsuz algıladığını, 15'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 22'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 16-20 yıl arası ikamet eden 118 katılımcının 37'si olumsuz algıladığını, 40'ı orta düzeyde olumlu algıladığını, 41'i ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 20 yıldan fazla ikamet eden 101 katılımcının 30'u olumsuz algıladığını, 35'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 36'sı ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda 16-20 yıl arası ikamet edenlerin en çok olumlu algıyı, 6-10 yıl arası ikamet edenlerin ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir. Tüm bu bulgular ışığında katılımcıların üniversitenin şehre sosyo-kültürel katkı sağladığına inandıkları belirtilebilir.

Tablo 28. Katılımcıların Kastamonu Üniversite'ni Nasıl Algıladıklarının Şehre Yapısal Katkı Boyutuna Katılım Düzeyleri Açısından Dağılımı

Değişken		Şehre Yapısal Katkı							
		Olumsuz Algı		Orta Düzeyde Olumlu Algı		Çok Olumlu Algı		Toplam	
		n	%	n	%	n	%	n	%
Cinsiyet	Kadın	61	15,4	96	24,2	91	22,9	248	62,5
	Erkek	42	10,6	63	15,9	44	11,1	149	37,5
Yaş	18-25 yaş arası	46	11,6	82	20,7	41	10,3	169	42,6
	26-33 yaş arası	22	5,5	26	6,5	30	7,6	78	19,6
	34-41 yaş arası	16	4,0	23	5,8	31	7,8	70	17,6
	42-49 yaş arası	12	3,0	16	4,0	20	5,0	48	12,1
	50 yaş ve üzeri	7	1,8	12	3,0	13	3,3	32	8,1
Öğrenim Durumu	İlkokul-ortaokul	31	7,8	40	10,1	34	8,6	105	26,4
	Lise	37	9,3	42	10,6	32	8,1	111	28,0
	Yükseköğretim	35	8,8	77	19,4	69	17,4	181	45,6
Gelir Durumu (Aylık net gelir olarak)	1000 TL ve altı	57	14,4	102	25,7	74	18,6	233	58,7
	1001-1500 TL arası	21	5,3	21	5,3	23	5,8	65	16,4
	1501-2000 TL arası	9	2,3	11	2,8	17	4,3	37	9,3
	2001-2500 TL arası	10	2,5	16	4,0	10	2,5	36	9,1
	2501 TL ve üzeri	6	1,5	9	2,3	11	2,8	26	6,5
Meslek Durumu	Evhanımı	22	5,5	39	9,8	37	9,3	98	24,7
	Emekli	4	1,0	6	1,5	10	2,5	20	5,0
	Memur	12	3,0	19	4,8	21	5,3	52	13,1
	Öğrenci	22	5,5	33	8,3	23	5,8	78	19,6
	İşçi	24	6,0	25	6,3	17	4,3	66	16,6
	Diğer	19	4,8	37	9,3	27	6,8	83	20,9

Kastamonu’da İkamet Edilen Süre	3 yıldan az	19	4,8	37	9,3	22	5,5	78	19,6
	3-5 yıl arası	7	1,8	11	2,8	10	2,5	28	7,1
	6-10 yıl arası	9	2,3	10	2,5	4	1,0	23	5,8
	11-15 yıl arası	10	2,5	20	5,0	19	4,8	49	12,3
	16-20 yıl arası	35	8,8	39	9,8	44	11,1	118	29,7
	20 yıldan fazla	23	5,8	42	10,6	36	9,1	101	25,4
Toplam	103	25,9	159	40,1	135	34,0	397	100	

Tablo 28’de yer alan bulgular incelendiğinde; katılımcıların Kastamonu Üniversitesi’ni nasıl algıladıkları “*şehre yapısal katkı*” boyutu açısından ele alınabilir. Tablodaki değişkenlere katılım düzeyleri karşılaştırıldığında, 397 katılımcıdan 103’ünün şehre yapısal katkıyı olumsuz algıladığı, 159’unun orta düzeyde olumlu algıladığı, 135’inin ise çok olumlu algıladığı görülmektedir. Yaş değişkenine göre şehre yapısal katkının nasıl algılandığına bakıldığında ise şu bulgular elde edilmiştir. 18-25 yaş arasında olan 169 katılımcının 46’sı olumsuz algıladığını, 82’si orta düzeyde olumlu algıladığını, 41’i ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 26-33 yaş arasında olan 78 katılımcının 22’si olumsuz algıladığını, 26’sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 30’u ise çok olumlu algıladığını belirtmektedir. 34-41 yaş arası 70 katılımcının 16’si olumsuz algıladığını, 23’ü orta düzeyde olumlu algıladığını, 31’i ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 42-49 yaş arası 48 katılımcının 12’si olumsuz algıladığını, 16’sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 20’si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 50 yaş ve üzeri 32 katılımcının 7’si olumsuz algıladığını, 12’si orta düzeyde olumlu algıladığını, 13’si ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda 18-25 yaş aralığında olan katılımcıların en çok olumlu algıyı, 50 yaş ve üzeri aralığında olan katılımcıların ise en az olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Öğrenim durumuna göre katılımcıların şehre yapısal katkıyı nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. İlkokul- ortaokul mezunu 105 katılımcının, 31’i olumsuz algıladığını, 40’ı orta düzeyde olumlu algıladığını, 34’ü ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Lise mezunu 111 katılımcının 37’si olumsuz algıladığını, 42’si orta düzeyde olumlu algıladığını, 32’si ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Yükseköğretim mezunu 181 katılımcının 35’i olumsuz algıladığını, 77’si orta düzeyde olumlu algıladığını, 69’u ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda yükseköğretim mezunlarının en çok olumlu

algıyı, ilkokul-ortaokul mezunlarının ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Gelir durumuna göre katılımcıların şehre yapısal katkısı nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. 1000 TL ve altı geliri olan 233 katılımcının 57'si olumsuz algıladığını, 102'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 74'ü ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 1001-1500 TL arası geliri olan 65 katılımcının 21'i olumsuz algıladığını, 21'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 23'ü ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 1501-2000 TL arası geliri olan 37 katılımcının 9'u olumsuz algıladığını, 11'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 17'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 2001-2500 TL arası geliri olan 36 katılımcının 10'u olumsuz algıladığını, 16'sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 10'u ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 2501 TL ve üzeri geliri olan 26 katılımcının, 6'sı olumsuz algıladığını, 9'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 11'i ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda 1000 TL ve altı geliri olanların en çok olumlu algıyı, 2501 TL ve üzeri geliri olanların ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Meslek durumuna göre katılımcıların şehre yapısal katkısı nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. Ev hanımı olan 98 katılımcının, 22'si olumsuz algıladığını, 39'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 37'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Emekli olan 20 katılımcının 4'ü olumsuz algıladığını, 6'sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 10'u ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Memur olan 52 katılımcının 12'si olumsuz algıladığını, 19'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 21'i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Öğrenci olan 78 katılımcının 22'si olumsuz algıladığını, 33'ü orta düzeyde olumlu algıladığını, 23'ü çok olumlu algıladığını belirtmiştir. İşçi olan 66 katılımcının 24'ü olumsuz algıladığını, 25'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 17'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Diğer meslek gruplarından olan 83 katılımcının 19'u olumsuz algıladığını,, 37'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 27'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda ev hanımlarının en çok olumlu algıyı, emeklilerin ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Kastamonu'da ikamet edilen süreye göre katılımcıların şehre yapısal katkıyı nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. 3 yıldan az ikamet eden 78 katılımcının 19'u olumsuz algıladığını, 37'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 22'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 3-5 yıl arasında ikamet eden 28 katılımcının 7'si olumsuz algıladığını, 11'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 10'u ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 6-10 yıl arası ikamet eden 23 katılımcının 9'u olumsuz algıladığını, 10'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 4'ü ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 11-15 yıl arası ikamet eden 49 katılımcının 10'u olumsuz algıladığını, 20'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 19'u ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 16-20 yıl arası ikamet eden 118 katılımcının 35'i olumsuz algıladığını, 39'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 44'ü ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 20 yıldan fazla ikamet eden 101 katılımcının 23'ü olumsuz algıladığını, 42'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 36'sı ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda 16-20 yıl arası ikamet edenlerin en çok olumlu algıyı, 3-5 yıl arası ikamet edenlerin ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda şehrin, üniversitenin şehre yapısal katkı sağladığı algısı içinde bulunduğu da ifade edilebilir.

Tablo 29. Katılımcıların Kastamonu Üniversitesi'ni Nasıl Algıladıklarının Şehre Olumsuz Etki Boyutuna Katılım Düzeyleri Açısından Dağılımı

Değişken		Şehre Olumsuz Etki							
		Olumsuz Algı		Orta Düzeyde Olumlu Algı		Çok Olumlu Algı		Toplam	
		n	%	n	%	n	%	n	%
Cinsiyet	Kadın	87	21,9	81	20,4	80	20,2	248	62,5
	Erkek	39	9,8	49	12,3	61	15,4	149	37,5
Yaş	18-25 yaş arası	36	9,1	57	14,4	76	19,1	169	42,6
	26-33 yaş arası	30	7,6	26	6,5	2	5,5	78	19,6
	34-41 yaş arası	27	6,8	19	4,8	24	6,0	70	17,6
	42-49 yaş arası	22	5,5	19	4,8	7	1,8	48	12,1
	50 yaş ve üzeri	11	2,8	9	2,3	12	3,0	32	8,1
Öğrenim Durumu	İlkokul-ortaokul	50	12,6	29	7,3	26	6,5	105	26,4
	Lise	32	8,1	35	8,8	44	11,1	111	28,0
	Yükseköğretim	44	11,1	66	16,6	71	17,9	181	45,6
Gelir Durumu (Aylık net gelir olarak)	1000 TL ve altı	73	18,4	75	18,9	85	21,4	233	58,7
	1001-1500 TL arası	18	4,5	26	6,5	21	5,3	65	16,4
	1501-2000 TL arası	21	5,3	6	1,5	10	2,5	37	9,3
	2001-2500 TL arası	8	2,0	13	3,3	15	3,8	36	9,1
	2501 TL ve üzeri	6	1,5	10	2,5	10	2,5	26	6,5
Meslek Durumu	Evhanımı	44	11,1	29	7,3	25	6,3	98	24,7
	Emekli	8	2,0	5	1,3	7	1,8	20	5,0
	Memur	15	3,8	17	4,3	20	5,0	52	13,1
	Öğrenci	16	4,0	27	6,8	35	8,8	78	19,6
	İşçi	27	6,8	17	4,3	22	5,5	66	16,6
	Diğer	16	4,0	35	8,8	32	8,1	83	20,9
Kastamonu'da İkamet Edilen Süre	3 yıldan az	15	3,8	31	7,8	32	8,1	78	19,6
	3-5 yıl arası	9	2,3	9	2,3	10	2,5	28	7,1
	6-10 yıl arası	6	1,5	9	2,3	8	2,0	23	5,8
	11-15 yıl arası	21	5,3	9	2,3	19	4,8	49	12,3
	16-20 yıl arası	40	10,1	38	9,6	40	10,1	118	29,7
	20 yıldan fazla	35	8,8	34	8,6	32	8,1	101	25,4
Toplam		126	31,7	130	32,7	141	35,5	397	100

Tablo 29'da yer alan bulgular incelendiğinde; katılımcıların Kastamonu Üniversitesi'ni nasıl algıladıkları “şehre olumsuz etki” boyutu açısından değerlendirilebilir. Tablo 29'da yer alan bulgular incelendiğinde; katılımcıların Kastamonu Üniversitesi'ni nasıl algıladıkları “şehre olumsuz etki” boyutu açısından

ele alınabilir. Tablodaki değişkenlere katılım düzeyleri karşılaştırıldığında, 397 katılımcıdan 126'sunun şehre olumsuz etkiyi olumsuz algıladığı, 130'unun orta düzeyde olumlu algıladığı, 141'inin ise çok olumlu algıladığı görülmektedir. Yaş değişkenine göre şehre olumsuz etkinin nasıl algılandığına bakıldığında ise şu bulgular elde edilmiştir. 18-25 yaş arasında olan 169 katılımcının 36'sı olumsuz algıladığını, 57'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 76'sı ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 26-33 yaş arasında olan 78 katılımcının 30'u olumsuz algıladığını, 26'sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 22'si ise çok olumlu algıladığını belirtmektedir. 34-41 yaş arası 70 katılımcının 27'si olumsuz algıladığını, 19'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 24'ü ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 42-49 yaş arası 48 katılımcının 22'si olumsuz algıladığını, 19'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 7'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 50 yaş ve üzeri 32 katılımcının 11'i olumsuz algıladığını, 9'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 12'si ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda 18-25 yaş aralığında olan katılımcıların en çok olumlu algıyı, 50 yaş ve üzeri aralığında olan katılımcıların ise en az olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Öğrenim durumuna göre katılımcıların şehre olumsuz etkiyi nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. İlkokul- ortaokul mezunu 105 katılımcının, 50'si olumsuz algıladığını, 29'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 26'sı ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Lise mezunu 111 katılımcının 32'si olumsuz algıladığını, 35'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 44'ü ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Yükseköğretim mezunu 181 katılımcının 44'ü olumsuz algıladığını, 66'sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 71'i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda yükseköğretim mezunlarının en çok olumlu algıyı, lise mezunlarının ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Gelir durumuna göre katılımcıların şehre olumsuz etkiyi nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. 1000 TL ve altı geliri olan 233 katılımcının 73'ü olumsuz algıladığını, 75'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 85'i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 1001-1500 TL arası geliri olan 65 katılımcının 18'i olumsuz algıladığını, 26'sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 21'i ise çok olumlu

algıladığını ifade etmiştir. 1501-2000 TL arası geliri olan 37 katılımcının 21'i olumsuz algıladığını, 6'sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 10'u ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 2001-2500 TL arası geliri olan 36 katılımcının 8'i olumsuz algıladığını, 13'ü orta düzeyde olumlu algıladığını, 15'i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 2501 TL ve üzeri geliri olan 26 katılımcının, 6'sı olumsuz algıladığını, 10'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 10'u ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda 1000 TL ve altı geliri olanların en çok olumlu algıyı, 2501 TL ve üzeri geliri olanların ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Meslek durumuna göre katılımcıların şehre olumsuz etkiyi nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. Evhanımı olan 98 katılımcının, 44'ü olumsuz algıladığını, 29'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 25'i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Emekli olan 20 katılımcının 8'i olumsuz algıladığını, 5'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 7'si ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Memur olan 52 katılımcının 15'i olumsuz algıladığını, 17'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 20'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Öğrenci olan 78 katılımcının 16'sı olumsuz algıladığını, 27'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 35'i çok olumlu algıladığını belirtmiştir. İşçi olan 66 katılımcının 27'si olumsuz algıladığını, 17'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 22'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Diğer meslek gruplarından olan 83 katılımcının 16'sı olumsuz algıladığını, 35'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 22'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda öğrenci en çok olumlu algıyı, emeklilerin ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Kastamonu'da ikamet edilen süreye göre katılımcıların şehre olumsuz etkiyi nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. 3 yıldan az ikamet eden 78 katılımcının 15'i olumsuz algıladığını, 31'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 32'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 3-5 yıl arasında ikamet eden 28 katılımcının 9'u olumsuz algıladığını, 9'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 10'u ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 6-10 yıl arası ikamet eden 23 katılımcının 6'sı olumsuz algıladığını, 9'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 8'i ise çok olumlu

algıladığı belirtmiştir. 11-15 yıl arası ikamet eden 49 katılımcının 21'i olumsuz algıladığını, 9'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 19'u ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 16-20 yıl arası ikamet eden 118 katılımcının 40'ı olumsuz algıladığını, 38'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 40'ı ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 20 yıldan fazla ikamet eden 101 katılımcının 35'i olumsuz algıladığını, 34'ü orta düzeyde olumlu algıladığını, 32'si ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda 16-20 yıl arası ikamet edenlerin en çok olumlu algıyı, 6-10 yıl arası ikamet edenlerin ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Bu noktada dikkat çeken şudur ki katılımcılar sosyo-kültürel ve yapısal katkı boyutlarında üniversitenin olumlu yönlerine inandıkları kadar bu boyutta da üniversitenin şehre getirdiği olumsuz etkileri ortaya koymuşlardır. Bu olumsuz etkilerin azaltılması ve şehrin üniversitenin olumsuz etkilerine yönelik algısının da olumluya dönüştürülmesinde şüphesiz yine en büyük rolü üniversite üstlenmelidir. Üniversite düzenlediği etkinliklerle şehri üniversiteye yaklaştırdıkça, projeleri ile şehre bilimsel destek sundukça, sanayi ile işbirliği çabalarıyla şehre destek oldukça ve öğrencilerini de okudukları şehre sahip çıkma yönünde bilinçlendirmeye yönelik girişimlerde bulunduğça şehrin üniversiteye dönük olumsuz algısı da ortadan kalkmaya başlayacaktır. Üniversitenin yeni kurulan ve gelişim sürecinde olan bir kurum olduğu da düşünülecek olursa katılımcıların bu boyutla ilgili ifadelere katılım düzeyleri üniversitenin bundan sonraki girişimlerinde de yol gösterici olacaktır. Diğer yandan üniversitenin bu olumsuz etkiyi azaltma çabalarında en büyük destekçisi de Kastamonu'daki diğer idari kurumlar ve yine yöre halkının kendisi olacaktır.

Tablo 30. Katılımcıların Kastamonu Üniversitesi’ni Nasıl Algıladıklarının Şehre Eğitsel Katkı Boyutuna Katılım Düzeyleri Açısından Dağılımı

Değişken		Şehre Eğitsel Katkı							
		Olumsuz Algı		Orta Düzeyde Olumlu Algı		Çok Olumlu Algı		Toplam	
		n	%	n	%	n	%	n	%
Cinsiyet	Kadın	57	14,4	115	29,0	76	19,1	248	62,5
	Erkek	42	10,6	61	15,4	46	11,6	149	37,5
Yaş	18-25 yaş arası	48	12,1	83	20,9	38	9,6	169	42,6
	26-33 yaş arası	18	4,5	36	9,1	24	6,0	78	19,6
	34-41 yaş arası	15	3,8	23	5,8	32	8,1	70	17,6
	42-49 yaş arası	12	3,0	21	5,3	15	3,8	48	12,1
	50 yaş ve üzeri	6	1,5	13	3,3	13	3,3	32	8,1
Öğrenim Durumu	İlkokul-ortaokul	28	7,1	41	10,3	36	9,1	105	26,4
	Lise	33	8,3	48	12,1	30	7,6	111	28,0
	Yükseköğretim	38	9,6	87	21,9	56	14,1	181	45,6
Gelir Durumu (Aylık net gelir olarak)	1000 TL ve altı	57	14,4	109	27,5	67	16,9	233	58,7
	1001-1500 TL arası	18	4,5	25	6,3	22	5,5	65	16,4
	1501-2000 TL arası	9	2,3	14	3,5	14	3,5	37	9,3
	2001-2500 TL arası	11	2,8	16	4,0	9	2,3	36	9,1
	2501 TL ve üzeri	4	1,0	12	3,0	10	2,5	26	6,5
Meslek Durumu	Evhanımı	18	4,5	46	11,6	34	8,6	98	24,7
	Emekli	1	0,3	10	2,5	9	2,3	20	5,0
	Memur	15	3,8	22	5,5	15	3,8	52	13,1
	Öğrenci	25	6,3	32	8,1	21	5,3	78	19,6
	İşçi	22	5,5	24	6,0	20	5,0	66	16,6
	Diğer	18	4,5	42	10,6	23	5,8	83	20,9
Kastamonu’da İkamet Edilen Süre	3 yıldan az	17	4,3	37	9,3	24	6,0	78	19,6
	3-5 yıl arası	7	1,8	12	3,0	9	2,3	28	7,1
	6-10 yıl arası	7	1,8	13	3,3	3	0,8	23	5,8
	11-15 yıl arası	14	3,5	19	4,8	16	4,0	49	12,3
	16-20 yıl arası	28	7,1	54	13,6	36	9,1	118	29,7
	20 yıldan fazla	26	6,5	41	10,3	34	8,6	101	25,4
Toplam		99	24,9	176	44,3	122	30,7	397	100

Tablo 30’da yer alan bulgular incelendiğinde; katılımcıların Kastamonu Üniversitesi’ni nasıl algıladıkları “şehre eğitsel katkı” boyutu açısından gözden geçirilebilir. Tablo 30’da yer alan bulgular incelendiğinde; katılımcıların Kastamonu

Üniversite'ni nasıl algıladıkları “*şehre eğitsel katkı*” boyutu açısından ele alınabilir. Tablodaki değişkenlere katılım düzeyleri karşılaştırıldığında, 397 katılımcıdan 99'unun şehre olumsuz etkiyi olumsuz algıladığı, 176'sının orta düzeyde olumlu algıladığı, 122'sinin ise çok olumlu algıladığı görülmektedir. Yaş değişkenine göre şehre eğitsel katkının nasıl algılandığına bakıldığında ise şu bulgular elde edilmiştir. 18-25 yaş arasında olan 169 katılımcının 48'i olumsuz algıladığını, 83'ü orta düzeyde olumlu algıladığını, 38'i ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 26-33 yaş arasında olan 78 katılımcının 18'i olumsuz algıladığını, 36'sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 24'ü ise çok olumlu algıladığını belirtmektedir. 34-41 yaş arası 70 katılımcının 15'i olumsuz algıladığını, 23'ü orta düzeyde olumlu algıladığını, 32'si ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 42-49 yaş arası 48 katılımcının 12'si olumsuz algıladığını, 21'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 15'i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 50 yaş ve üzeri 32 katılımcının 6'sı olumsuz algıladığını, 13'ü orta düzeyde olumlu algıladığını, 13'ü ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda 18-25 yaş aralığında olan katılımcıların en çok olumlu algıyı, 50 yaş ve üzeri aralığında olan katılımcıların ise en az olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Öğrenim durumuna göre katılımcıların şehre eğitsel katkıyı nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. İlkokul- ortaokul mezunu 105 katılımcının, 28'i olumsuz algıladığını, 41'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 36'sı ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Lise mezunu 111 katılımcının 33'ü olumsuz algıladığını, 48'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 30'u ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Yükseköğretim mezunu 181 katılımcının 38'i olumsuz algıladığını, 87'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 56'sı ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda yükseköğretim mezunlarının en çok olumlu algıyı, ilköğretim-ortaokul mezunlarının ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Gelir durumuna göre katılımcıların şehre eğitsel katkıyı nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. 1000 TL ve altı geliri olan 233 katılımcının 57'si olumsuz algıladığını, 109'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 67'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 1001-1500 TL arası geliri olan 65 katılımcının 18'i olumsuz algıladığını, 25'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 22'si ise çok olumlu

algıladığını ifade etmiştir. 1501-2000 TL arası geliri olan 37 katılımcının 9'u olumsuz algıladığını, 14'ü orta düzeyde olumlu algıladığını, 14'ü ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 2001-2500 TL arası geliri olan 36 katılımcının 11'i olumsuz algıladığını, 16'sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 9'u ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 2501 TL ve üzeri geliri olan 26 katılımcının, 4'ü olumsuz algıladığını, 12'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 10'u ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda 1000 TL ve altı geliri olanların en çok olumlu algıyı, 2501 TL ve üzeri geliri olanların ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Meslek durumuna göre katılımcıların şehre eğitsel katkıyı nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. Ev hanımı olan 98 katılımcının, 18'i olumsuz algıladığını, 46'sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 34'ü ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Emekli olan 20 katılımcının 1'i olumsuz algıladığını, 10'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 9'u ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Memur olan 52 katılımcının 15'i olumsuz algıladığını, 22'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 15'i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Öğrenci olan 78 katılımcının 25'i olumsuz algıladığını, 32'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 21'i çok olumlu algıladığını belirtmiştir. İşçi olan 66 katılımcının 22'si olumsuz algıladığını, 24'ü orta düzeyde olumlu algıladığını, 20'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Diğer meslek gruplarından olan 83 katılımcının 18'i olumsuz algıladığını, 42'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 23'ü ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda ev hanımlarının en çok olumlu algıyı, emeklilerin ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Kastamonu'da ikamet edilen süreye göre katılımcıların şehre eğitsel katkıyı nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. 3 yıldan az ikamet eden 78 katılımcının 17'si olumsuz algıladığını, 37'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 24'ü ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 3-5 yıl arasında ikamet eden 28 katılımcının 7'si olumsuz algıladığını, 12'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 9'u ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 6-10 yıl arası ikamet eden 23 katılımcının 7'si olumsuz algıladığını, 13'ü orta düzeyde olumlu algıladığını, 3'ü ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 11-15 yıl arası ikamet eden 49 katılımcının 14'ü olumsuz

algıladığını, 19'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 16'sı ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 16-20 yıl arası ikamet eden 118 katılımcının 28'i olumsuz algıladığını, 54'ü orta düzeyde olumlu algıladığını, 36'sı ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 20 yıldan fazla ikamet eden 101 katılımcının 26'sı olumsuz algıladığını, 41'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 34'ü ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda 16-20 yıl arası ikamet edenlerin en çok olumlu algıyı, 3-5 yıl arası ve 6-10 yıl arası ikamet edenlerin ise benzer sayıda en düşük olumsuz algıya sahip oldukları söylenebilir.

Bir eğitim kurumundan beklenecek en temel katkılardan birinin de eğitime yapacağı katkı olacağı düşünülebilir ki aslında bu üniversitenin temel görevlerinden ve varlık nedenlerinden biridir. Katılımcıların üniversitenin şehre eğitsel katkı sağladığını düşünme eğiliminde olmaları üniversitenin varlığını sürdürme çabalarına daha da heyecanla sahip çıkmasını sağlayacaktır.

Tablo 31. Katılımcıların Kastamonu Üniversitesi'ni Nasıl Algıladıklarının Bölgesel Fırsat Eşitliği Boyutuna Katılım Düzeyleri Açısından Dağılımı

Değişken		Bölgesel Fırsat Eşitliği							
		Olumsuz Algı		Orta Düzeyde Olumlu Algı		Çok Olumlu Algı		Toplam	
		n	%	n	%	n	%	n	%
Cinsiyet	Kadın	90	22,7	77	19,4	81	20,4	248	62,5
	Erkek	48	12,1	60	15,1	41	10,3	149	37,5
	Toplam	138	34,8	137	34,5	122	30,7	397	100
Yaş	18-25 yaş arası	76	19,1	64	16,1	29	7,3	169	42,6
	26-33 yaş arası	17	4,3	32	8,1	29	7,3	78	19,6
	34-41 yaş arası	21	5,3	18	4,5	31	7,8	70	17,6
	42-49 yaş arası	12	3,0	15	3,8	21	5,3	48	12,1
	50 yaş ve üzeri	12	3,0	8	2,0	12	3,0	32	8,1
	Toplam	128	34,7	137	34,5	122	30,7	397	100
Öğrenim Durumu	İlkokul-ortaokul	30	7,6	32	8,1	43	10,8	105	26,4
	Lise	38	9,6	46	11,6	27	6,8	111	28,0
	Yükseköğretim	70	17,6	59	14,9	52	13,1	181	45,6
	Toplam	138	34,8	137	34,6	122	30,7	397	100
Gelir Durumu (Aylık net gelir olarak)	1000 TL ve altı	86	21,7	77	19,4	70	17,6	233	58,7
	1001-1500 TL arası	21	5,3	25	6,3	19	4,8	65	16,4
	1501-2000 TL arası	7	1,8	16	4,0	14	3,5	37	9,3
	2001-2500 TL arası	16	4,0	11	2,8	9	2,3	36	9,1
	2501 TL ve üzeri	8	2,0	8	2,0	10	2,5	26	6,5
	Toplam	138	34,8	137	34,5	112	30,7	397	100
Meslek Durumu	Evhanımı	26	6,5	30	7,6	42	10,6	98	24,7
	Emekli	7	1,8	7	1,8	6	1,5	20	5,0
	Memur	18	4,5	16	4,0	18	4,5	52	13,1
	Öğrenci	35	8,8	28	7,1	15	3,8	78	19,6
	İşçi	19	4,8	30	7,6	17	4,3	66	16,6
	Diğer	33	8,3	26	6,5	24	6,0	83	20,9
	Toplam	138	34,7	137	34,6	122	30,7	387	100
Kastamonu'da İkamet Edilen Süre	3 yıldan az	34	8,6	28	7,1	16	4,0	78	19,6
	3-5 yıl arası	9	2,3	10	2,5	9	2,3	28	7,1
	6-10 yıl arası	8	2,0	7	1,8	8	2,0	23	5,8
	11-15 yıl arası	13	3,3	19	4,8	17	4,3	49	12,3
	16-20 yıl arası	39	9,8	36	9,1	43	10,8	118	29,7
	20 yıldan fazla	35	8,8	37	9,3	29	7,3	101	25,4
	Toplam	138	34,8	137	34,6	122	30,7	397	100

Tablo 31’de yer alan bulgular incelendiğinde; katılımcıların Kastamonu Üniversite’ni nasıl algıladıkları “*bölgesel fırsat eşitliği*” boyutu açısından ele alınabilir. Tablodaki değişkenlere katılım düzeyleri karşılaştırıldığında, 397 katılımcıdan 138’inin şehre olumsuz etkiyi olumsuz algıladığı, 137’sinin orta düzeyde olumlu algıladığı, 122’sinin ise çok olumlu algıladığı görülmektedir. Yaş değişkenine göre bölgesel fırsat eşitliğinin nasıl algılandığına bakıldığında ise şu bulgular elde edilmiştir. 18-25 yaş arasında olan katılımcıların %19,1’i olumsuz algıladığını, %16,1’i orta düzeyde olumlu algıladığını, %7,3’ü ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 26-33 yaş arasında olan katılımcıların %4,3’ü olumsuz algıladığını, %8,1’i orta düzeyde olumlu algıladığını, %7,3’ü ise çok olumlu algıladığını belirtmektedir. 34-41 yaş arası 70 katılımcının %7,3’ü olumsuz algıladığını, %4,5’i orta düzeyde olumlu algıladığını, 31’ü ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 42-49 yaş arası 48 katılımcının %3,0’i olumsuz algıladığını, %3,8’i orta düzeyde olumlu algıladığını, 21’i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 50 yaş ve üzeri 32 katılımcının 12’si olumsuz algıladığını, 8’i orta düzeyde olumlu algıladığını, 12’si ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda 34-41 yaş aralığında olan katılımcıların en çok olumlu algıyı, 42-49 yaş arası ve 50 yaş ve üzeri aralığında olan katılımcıların ise aynı sayıda en az olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Öğrenim durumuna göre katılımcıların bölgesel fırsat eşitliğini nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. İlkokul- ortaokul mezunu 105 katılımcının, 30’u olumsuz algıladığını, 32’si orta düzeyde olumlu algıladığını, 43’ü ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Lise mezunu 111 katılımcının 38’i olumsuz algıladığını, 46’si orta düzeyde olumlu algıladığını, 27’si ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Yükseköğretim mezunu 181 katılımcının 70’i olumsuz algıladığını, 59’u orta düzeyde olumlu algıladığını, 52’si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda yükseköğretim mezunlarının en çok olumlu algıyı, ilkokul-ortaokul mezunlarının ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Gelir durumuna göre katılımcıların bölgesel fırsat eşitliğini nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. 1000 TL ve altı geliri olan 233 katılımcının 86'sı olumsuz algıladığını, 77'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 70'i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 1001-1500 TL arası geliri olan 65 katılımcının 21'i olumsuz algıladığını, 25'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 19'u ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 1501-2000 TL arası geliri olan 37 katılımcının 7'si olumsuz algıladığını, 16'sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 14'ü ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 2001-2500 TL arası geliri olan 36 katılımcının 16'sı olumsuz algıladığını, 11'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 9'u ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 2501 TL ve üzeri geliri olan 26 katılımcının, 8'i olumsuz algıladığını, 8'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 10'u ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda 1000 TL ve altı geliri olanların en çok olumlu algıyı, 1501-2000 TL ve arası geliri olanların ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Meslek durumuna göre katılımcıların bölgesel fırsat eşitliğini nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. Ev hanımı olan 98 katılımcının, 26'sı olumsuz algıladığını, 30'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 42'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Emekli olan 20 katılımcının 7'si olumsuz algıladığını, 7'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 6'sı ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Memur olan 52 katılımcının 18'i olumsuz algıladığını, 16'sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 18'i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Öğrenci olan 78 katılımcının 35'i olumsuz algıladığını, 28'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 15'i çok olumlu algıladığını belirtmiştir. İşçi olan 66 katılımcının 19'u olumsuz algıladığını, 30'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 17'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Diğer meslek gruplarından olan 83 katılımcının 33'ü olumsuz algıladığını, 26'sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 24'ü ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda ev hanımlarının en çok olumlu algıyı, emeklilerin ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Kastamonu'da ikamet edilen süreye göre katılımcıların bölgesel fırsat eşitliğini nasıl algıladıklarına bakıldığında şu bulgular elde edilmiştir. 3 yıldan az

ikamet eden 78 katılımcının 34'ü olumsuz algıladığını, 28'i orta düzeyde olumlu algıladığını, 16'sı ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 3-5 yıl arasında ikamet eden 28 katılımcının 9'u olumsuz algıladığını, 10'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 9'u ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 6-10 yıl arası ikamet eden 23 katılımcının 8'i olumsuz algıladığını, 7'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 8'i ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 11-15 yıl arası ikamet eden 49 katılımcının 13'ü olumsuz algıladığını, 19'u orta düzeyde olumlu algıladığını, 17'si ise çok olumlu algıladığını belirtmiştir. 16-20 yıl arası ikamet eden 118 katılımcının 39'u olumsuz algıladığını, 36'sı orta düzeyde olumlu algıladığını, 43'ü ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. 20 yıldan fazla ikamet eden 101 katılımcının 35'i olumsuz algıladığını, 37'si orta düzeyde olumlu algıladığını, 29'u ise çok olumlu algıladığını ifade etmiştir. Elde edilen bu bulgular doğrultusunda 16-20 yıl arası ikamet edenlerin en çok olumlu algıyı, 6-10 yıl arası ikamet edenlerin ise en düşük olumsuz algıyı gösterdikleri söylenebilir.

Kastamonu Üniversitesi'nin ülkemizde izlenen üniversiteleşme politikası sonucunda kurulması ve bu doğrultuda sunduğu eğitim hizmeti katılımcıların üniversite algısıyla üniversitenin yer aldığı bölgedekiler için yükseköğretime katılma olanağı oluşturması açısından değer taşımaktadır.

4.6. Beşinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmada şehir halkının üniversite algısının “*şehir sosyo-kültürel katkı alt boyutu*”na ilişkin algılarının cinsiyetlerine, yaşlarına göre, öğrenim durumlarına, gelir durumlarına, meslek durumlarına ve şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğinin tespit edilmesi amacıyla varyans analizinden yararlanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki Tablo 32’de yer almaktadır.

Tablo 32. Katılımcıların Şehrin Üniversite Algısının “Şehre Sosyo-Kültürel Katkı Alt Boyutu”na İlişkin Görüşlerinin Demografik Özelliklerine Göre Farklılık Gösterip Göstermediğine İlişkin Bulgular

Demografik Özellik		Şehre Sosyo-Kültürel Katkı Boyutu				
		n	Ort.	Std. Sapma	F	Sig.
Cinsiyet	Kadın	248	32,38	8,291	3,124	,078
	Erkek	149	30,85	8,346		
Yaş	18-25 yaş arası	169	30,85	7,299	1,427	,224
	26-33 yaş arası	78	32,53	8,128		
	34-41 yaş arası	70	33,49	10,389		
	42-49 yaş arası	48	31,56	8,053		
	50 yaş ve üzeri	32	31,75	9,116		
Öğrenim Durumu	İlkokul-ortaokul	105	31,78	8,053	2,570	,078
	Lise	111	30,41	8,212		
	Yükseköğretim	181	32,67	7,317		
Gelir Durumu (Aylık net gelir olarak)	1000 TL ve altı	233	31,87	8,354	,295	,881
	1001-1500 TL arası	65	31,46	8,766		
	1501-2000 TL arası	37	33,05	7,575		
	2001-2500 TL arası	36	31,58	7,673		
	2501 TL ve üzeri	26	31,04	9,344		
Meslek Durumu	Evhanımı	98	32,99	8,539	1,544	,175
	Emekli	20	31,25	6,973		
	Memur	52	33,67	8,929		
	Öğrenci	78	30,95	8,082		
	İşçi	66	30,42	9,497		
	Diğer	83	31,27	7,373		
Kastamonu’da İkamet Edilen Süre	3 yıldan az	78	32,18	7,314	,962	,441
	3-5 yıl arası	28	31,82	10,325		
	6-10 yıl arası	23	28,30	7,672		
	11-15 yıl arası	49	32,59	9,039		
	16-20 yıl arası	113	32,06	7,772		
	20 yıldan fazla	101	31,62	8,896		

*p<0.05 düzeyinde anlamlıdır. **p<0.01 düzeyinde anlamlıdır.

Şehre sosyo-kültürel katkı boyutunun bağımlı değişken olarak alındığı varyans analizi bulgularına göre (Tablo 32); cinsiyet, yaş, öğrenim durumu, gelir durumu, meslek durumu ve şehirde ikamet edilen sürenin gruplar arasında anlamlı bir farklılaşmaya neden olmadığı ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla H₁ hipotezi ile alt boyutlarının reddedildiği ve “katılımcıların şehrin üniversite algısının şehre sosyo-kültürel katkı alt boyutuna ilişkin görüşlerinin demografik özellikler açısından farklılık göstermediği” bulunmuştur. Tablo 30 sayısal veriler açısından

incelendiğinde cinsiyet özelliği 0.078, yaş özelliği 0.224, öğrenim durumu özelliği 0.078, gelir durumu özelliği 0.881, meslek durumu özelliği 0.175 ve Kastamonu’da ikamet edilen süre özelliği ise 0.441 değerleri ortaya çıktığı gözlemlenmiştir.

Elde edilen bu bulgular ışığında ve frekans analizleri ile ortaya konulmuş olan katılımcıların üniversitenin şehre sosyo-kültürel katkı sağladığına yönelik olumlu algıları da dikkate alındığında, katılımcıların cinsiyetleri, yaşları, öğrenim durumları, gelir durumları, meslek durumları ve şehirde ikamet ettikleri süre ne olursa olsun üniversitenin şehre sosyo-kültürel katkısı olduğuna inandıkları ve bu algı düzeyinin katılımcıların farklı özelliklerine göre değişmeyeceği ifade edilebilir.

4.7. Altıncı Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmada şehir halkının üniversite algısının “*şehre yapısal katkı alt boyutu*”na ilişkin algılarının cinsiyetlerine, yaşlarına göre, öğrenim durumlarına, gelir durumlarına, meslek durumlarına ve şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğinin tespit edilmesi amacıyla varyans analizinden yararlanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki Tablo 33’de yer almaktadır.

Tablo 33. Katılımcıların Şehrin Üniversite Algısının “*Şehre Yapısal Katkı Alt Boyutu*”na İlişkin Görüşlerinin Demografik Özelliklerine Göre Farklılık Gösterip Göstermediğine İlişkin Bulgular

Demografik Özellik		Şehre Yapısal Katkı				
		n	Ort.	Std. Sapma	F	Sig.
Cinsiyet	Kadın	248	16,74	4,498	2,176	,141
	Erkek	149	16,01	5,287		
Yaş	18-25 yaş arası	169	15,96	4,331	,979	,419
	26-33 yaş arası	78	16,53	4,407		
	34-41 yaş arası	70	16,87	5,942		
	42-49 yaş arası	48	17,21	4,802		
	50 yaş ve üzeri	32	17,00	5,471		
Öğrenim Durumu	İlkokul-ortaokul	105	15,96	5,171	5,803	,003**
	Lise	111	15,52	4,839		
	Yükseköğretim	181	17,34	4,312		
Gelir Durumu (Aylık net gelir olarak)	1000 TL ve altı	233	16,39	4,684	,436	,783
	1001-1500 TL arası	65	16,26	5,137		
	1501-2000 TL arası	37	16,49	5,135		
	2001-2500 TL arası	36	16,42	4,717		
	2501 TL ve üzeri	26	17,65	5,051		

Meslek Durumu	Evhanımı	98	16,83	4,456	2,186	,055
	Emekli	20	17,35	4,782		
	Memur	52	17,27	4,790		
	Öğrenci	78	16,19	4,735		
	İşçi	66	14,86	5,692		
	Diğer	83	16,86	4,379		
Kastamonu'da İkamet Edilen Süre	3 yıldan az	78	16,73	4,426	1,326	,252
	3-5 yıl arası	28	16,25	5,508		
	6-10 yıl arası	23	14,17	5,323		
	11-15 yıl arası	49	17,14	4,481		
	16-20 yıl arası	118	16,48	4,507		
	20 yıldan fazla	101	16,40	5,107		
*p<0.05 düzeyinde anlamlıdır. **p<0.01 düzeyinde anlamlıdır.						

Tablo 33'deki şehre yapısal katkı boyutunun bağımlı değişken olarak alındığı varyans analizi bulgularına göre; cinsiyet, yaş, gelir durumu, meslek durumu ve şehirde ikamet edilen sürenin gruplar arasında anlamlı bir farklılaşmaya neden olmadığı bulunmuştur. Dolayısıyla H₂ hipotezi alt boyutlarından H_{2A}, H_{2B}, H_{2C}, H_{2D} ile H_{2E}'nin reddedildiği ve "katılımcıların şehrin üniversite algısının şehre yapısal katkı alt boyutuna ilişkin görüşlerinin cinsiyet, yaş, gelir durumu, meslek durumu ve şehirde ikamet edilen süre açısından farklılık göstermediği" söylenebilir.

Öğrenim durumu açısından ise öğrenim durumunun gruplar arasında anlamlı bir farklılaşmaya neden olduğu ortaya çıkmıştır. O halde H₂ hipotezi alt boyutu H_{2C} kabul edilecektir ve "katılımcıların şehrin üniversite algısının şehre yapısal katkı alt boyutuna ilişkin görüşlerinin öğrenim durumu açısından farklılık gösterdiği" belirtilebilir. Katılımcıların şehre yapısal katkı alt boyutuna ilişkin algılarının öğrenim durumuna göre farklılaşmasına verilerin homojen dağılmaması nedeniyle Tamhane testiyle bakılmış olup; öğrenim durumu yükseköğretim ve lise olanların şehre yapısal katkı boyutu puan ortalamaları öğrenim durumu ilköğretim-ortaokul olanlara göre farklılaşmadığı ancak öğrenim durumu yükseköğretim olan katılımcıların şehre yapısal katkı boyutu puan ortalamalarının ($\bar{X}_{\text{yükseköğretim}}=17,34$) öğrenim durumu lise ($\bar{X}_{\text{lise}}=15,52$) olanların puan ortalamalarından fazla olduğu ve istatistiksel olarak da anlamlı şekilde daha fazla üniversitenin şehre yapısal katkısını algıladıkları bulunmuştur.

Katılımcıların şehrin üniversite algısının şehre yapısal katkı alt boyutuna ilişkin görüşlerinin demografik özellikler arasından sadece öğrenim durumu açısından farklılık göstermesi dikkat çekmektedir. Bu bulgular ışığında katılımcıların öğrenim durumları yükseldikçe şehrin yapısal durumuna yönelik olarak daha farkındalık sahibi oldukları ve bunun da bulgulara yansıdığı söylenebilir. Diğer demografik özellikleri değişmeksizin katılımcıların üniversitenin şehre yapısal katkısı olduğunu algıladığı bulunmuştur.

4.8. Yedinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmada şehir halkının üniversite algısının “*şehre olumsuz etki boyutu*”na ilişkin algılarının cinsiyetlerine, yaşlarına göre, öğrenim durumlarına, gelir durumlarına, meslek durumlarına ve şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğinin tespit edilmesi amacıyla varyans analizi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki sayfa 108’de yer almaktadır.

Tablo 34. Katılımcıların Şehrin Üniversite Algısının “*Şehre Olumsuz Etki Alt Boyutu*”na İlişkin Görüşlerinin Demografik Özelliklerine Göre Farklılık Gösterip Göstermediğine İlişkin Bulgular

Demografik Özellik		Şehre Olumsuz Etki				
		n	Ort.	Std. Sapma	F	Sig.
Cinsiyet	Kadın	248	16,55	5,003	4,936	,027*
	Erkek	149	17,68	4,817		
Yaş	18-25 yaş arası	169	18,19	4,417	5,919	,000**
	26-33 yaş arası	78	16,14	4,954		
	34-41 yaş arası	70	16,54	5,750		
	42-49 yaş arası	48	14,75	4,200		
	50 yaş ve üzeri	32	16,88	5,399		
Öğrenim Durumu	İlkokul-ortaokul	105	15,77	5,325	4,288	,014*
	Lise	111	17,47	4,865		
	Yükseköğretim	181	17,37	4,700		
Gelir Durumu (Aylık net gelir olarak)	1000 TL ve altı	233	17,20	4,942	1,723	,144
	1001-1500 TL arası	65	16,69	4,972		
	1501-2000 TL arası	37	15,11	5,269		
	2001-2500 TL arası	36	17,39	4,562		
	2501 TL ve üzeri	26	17,77	4,861		
Meslek Durumu	Evhanımı	98	15,77	5,101	2,915	,013*
	Emekli	20	16,75	4,541		

	Memur	52	16,63	5,584		
	Öğrenci	78	17,97	4,637		
	İşçi	66	16,50	5,272		
	Diğer	83	18,11	4,158		
Kastamonu'da İkamet Edilen Süre	3 yıldan az	78	17,81	4,334	,798	,551
	3-5 yıl arası	28	17,04	4,842		
	6-10 yıl arası	23	17,30	5,004		
	11-15 yıl arası	49	16,14	5,715		
	16-20 yıl arası	118	16,92	5,071		
	20 yıldan fazla	101	16,70	4,931		
*p<0.05 düzeyinde anlamlıdır. **p<0.01 düzeyinde anlamlıdır.						

Tablo 34'deki şehre olumsuz etki boyutunun bağımlı değişken olarak alındığı varyans analizi bulgularına göre; cinsiyet, yaş, öğrenim durumu ve meslek durumunun gruplar arasında anlamlı bir farklılaşmaya neden olduğu ortaya çıkmıştır. Böylece H_3 hipotezi alt boyutu H_{3A} , H_{3B} , H_{3C} ile H_{3D} kabul edilmiştir. "Katılımcıların şehrin üniversite algısının şehre olumsuz etki alt boyutuna ilişkin görüşlerinin cinsiyet, yaş, öğrenim durumu ve meslek durumu açısından farklılık gösterdiği" bulunmuştur.

Bulgulara göre, araştırmaya katılan erkeklerin şehre olumsuz etki boyutu puan ortalamaları ($\bar{X}_{\text{erkek}}=17,68$) kadınların puan ortalamalarından ($\bar{X}_{\text{kadın}}=16,55$) daha fazladır ve erkeklerin kadınlara oranla daha fazla üniversitenin şehre olumsuz etkisini algıladıkları ifade edilebilir. Yaş açısından, katılımcıların şehre olumsuz etki alt boyutuna ilişkin algılarının yaşa göre farklılaşmasına verilerin homojen dağılmaması nedeniyle Tamhane testiyle bakılmış olup; 18-25 yaş arası katılımcıların şehre olumsuz etki boyutu puan ortalamalarının ($\bar{X}_{18-25 \text{ yaş arası}}=18,19$) diğer yaş gruplarındaki katılımcıların puan ortalamalarından daha yüksek olduğu görülmektedir ve Tamhane testine göre 18-25 yaş arası katılımcıların şehre olumsuz etki boyutu puan ortalamalarının ($\bar{X}_{18-25 \text{ yaş arası}}=18,19$) 26-33 yaş arası katılımcıların puan ortalamalarına ($\bar{X}_{26-33 \text{ yaş arası}}=16,14$) ve 42-49 yaş arası katılımcıların puan ortalamalarına ($\bar{X}_{42-49 \text{ yaş arası}}=14,75$) göre farklılaştığı ortaya çıkmıştır. Öğrenim durumu açısından, katılımcıların şehre olumsuz etki alt boyutuna ilişkin algılarının yaşa göre farklılaşmasına verilerin homojen dağılmaması nedeniyle Tamhane testiyle bakılmış olup; öğrenim durumu ilkökul-ortaokul olanların en düşük puan

ortalamasına sahip olduğu ($\bar{X}_{\text{ilkokul-ortaokul}}=15,77$) ve bununla birlikte öğrenim durumu ilkokul-ortaokul olanların şehre olumsuz etki boyutu puan ortalamalarının öğrenim durumu lise ($\bar{X}_{\text{lise}}=17,47$) ve yükseköğretim ($\bar{X}_{\text{yükseköğretim}}=17,37$) olanlara göre farklılık gösterdiği görülmektedir.

Meslek durumu açısından bakıldığında araştırmada dikkate alınan meslek gruplarındaki katılımcıların şehre olumsuz etki boyutu puan ortalamalarının birbirlerinden farklı olduğu ortaya çıkmıştır. Belirtilen meslek gruplarında yer almayıp diğer meslek grubunda bulunduğunu ifade eden katılımcıların puan ortalamalarının ($\bar{X}_{\text{Diğer}}=18,11$) ise araştırmada dikkate alınan meslek gruplarından daha fazla olduğu görülmekte olup diğer meslek grubunda bulunduğunu ifade edenlerin daha fazla üniversitenin şehre olumsuz etkisini algıladıkları söylenebilir. Meslek açısından gruplar arasındaki farklılaşma daverilerin homojen dağılmaması nedeniyle Tamhane testiyle incelenmiştir. Buna göre; araştırmada belirtilen meslek gruplarında ev hanımlarının şehre olumsuz etki boyutu puan ortalamalarının ($\bar{X}_{\text{Evhanımı}}=15,77$), öğrencilerin puan ortalamalarına ($\bar{X}_{\text{Öğrenci}}=17,97$) ve diğer meslek grubunda olduğunu belirtenlerin puan ortalamalarına ($\bar{X}_{\text{Diğer}}=18,11$) göre farklılık gösterdiği ortaya çıkmıştır.

Tüm bu bulgular ışığında katılımcıların üniversitenin şehre olumsuz etkisine yönelik algılarının çeşitli demografik özellikleri açısından farklılık gösterdiği belirtilebilir. Bulguların böyle ortaya çıkmasında farklı demografik özelliklerdeki katılımcıların üniversite veya öğrenciler ile yaşamış olduğu olumsuz deneyimler etkili olmuş olabilir. Bunun yanı sıra 18-25 yaş arasındaki şehirdeki alışkanlıkları nedeniyle üniversiteye gelen farklı kültürlerdeki öğrencileri benimseyemedikleri için üniversitenin şehre olumsuz etkisi olduğunu algılıyor olabilir. Erkekler aile yapısını ve gelişime açık bir ildeki ataerkil ve erkek egemen toplum yapısını koruma gereği inancıyla ve üniversitenin şehrin ahlaki dokusunu zedeleyebileceği düşüncesi ile üniversitenin şehre olumsuz etkisi olduğunu algılayabilir. Yükseköğretim mezunları üniversiteyi bitirdikleri halde istihdam sorunu yaşıyorlarsa üniversitenin yararlı olamayacağını düşünerek ve lise mezunları ise belki yükseköğretimde kendilerine yer bulamadıysa veya buldukları şehir dışında başka illerde ve ailelerinden

uzakta öğrenimlerine devam etmek istiyorlarsa üniversitenin şehre olumsuz etkisi olduğunu algılıyor olabilir. Diğer meslek grubunda yer aldığını belirten katılımcılar ise üniversitenin kendilerine rakip iş alanları oluşturabileceği endişesi ile üniversitenin şehre olumsuz etkisi olduğunu algılayabilir.

Diğer yandan Tablo 32'deki bulgulara göre; gelir durumu ve şehirde ikamet edilen sürenin ise gruplar arasında anlamlı bir farklılaşmaya neden olmadığı ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla H_3 hipotezi alt boyutlarından H_{3C} ile H_{3E} 'nin reddedildiği ve “katılımcıların şehrin üniversite algısının şehre olumsuz etki alt boyutuna ilişkin görüşlerinin gelir durumu ve şehirde ikamet edilen süre açısından farklılık göstermediği” söylenebilir. Katılımcıların gelir durumu açısından üniversitenin şehre ekonomik katkı sağlayacağı, genç üniversite nüfusunun şehirdeki tüketim kalıplarını değiştireceği ve gelir düzeyini olumlu etkileyeceği inancı içinde olabilir ve bu nedenle gelir durumu açısından katılımcılar üniversitenin şehre olumsuz etkisi olmayacağını algılamış olabilir. Bunun yanı sıra frekans analizindeki bulgularda katılımcıların büyük bir bölümünün on yıldan uzun süredir Kastamonu'da ikamet ettiklerinin ortaya çıktığı ve uzun bir süredir Kastamonu'da yaşayan katılımcıların şehirde farklı bir yapılaşma görmek istemeleri ve şehirde canlılık arzu etmeleri gibi nedenlerle şehirde ikamet edilen sürenin üniversitenin şehre olumsuz etki açısından farklılık oluşturmayacağı belirtilebilir.

4.9. Sekizinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmada şehir halkının üniversite algısının “*şehirde eğitsel katkı boyutu*”na ilişkin algılarının cinsiyetlerine, yaşlarına göre, öğrenim durumlarına, gelir durumlarına, meslek durumlarına ve şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğinin tespit edilmesi amacıyla varyans analizinden yararlanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki Tablo 35'te yer almaktadır.

Tablo 35.Katılımcıların Şehrin Üniversite Algısının “Şehre Eğitsel Katkı Alt Boyutu”na İlişkin Görüşlerinin Demografik Özelliklerine Göre Farklılık Gösterip Göstermediğine İlişkin Bulgular

Demografik Özellik		Şehre Eğitsel Katkı				
		n	Ort.	Std. Sapma	F	Sig.
Cinsiyet	Kadın	248	10,00	2,700	,179	,672
	Erkek	149	9,87	2,998		
Yaş	18-25 yaş arası	169	9,47	2,440	2,435	,047*
	26-33 yaş arası	78	10,08	2,715		
	34-41 yaş arası	70	10,57	3,420		
	42-49 yaş arası	48	10,25	2,921		
	50 yaş ve üzeri	37	10,34	3,012		
Öğrenim Durumu	İlkokul-ortaokul	105	9,93	3,268	1,006	,367
	Lise	111	9,66	2,833		
	Yükseköğretim	181	10,14	2,489		
Gelir Durumu (Aylık net gelir olarak)	1000 TL ve altı	233	9,76	2,781	1,088	,362
	1001-1500 TL arası	65	10,22	3,018		
	1501-2000 TL arası	37	10,24	2,597		
	2001-2500 TL arası	36	9,81	2,955		
	2501 TL ve üzeri	26	10,77	2,628		
Meslek Durumu	Evhanımı	98	10,24	2,814	1,120	,349
	Emekli	20	10,75	2,826		
	Memur	52	10,21	3,114		
	Öğrenci	78	9,51	2,627		
	İşçi	66	9,73	3,256		
	Diğer	83	9,83	2,352		
Kastamonu’da İkamet Edilen Süre	3 yıldan az	78	10,12	2,523	,609	,693
	3-5 yıl arası	28	9,68	3,367		
	6-10 yıl arası	23	9,04	2,495		
	11-15 yıl arası	49	9,96	2,784		
	16-20 yıl arası	118	10,00	2,727		
	20 yıldan fazla	101	10,04	3,056		

*p<0.05 düzeyinde anlamlıdır. **p<0.01 düzeyinde anlamlıdır.

Tablo 35’deki şehre eğitsel katkı boyutunun bağımlı değişken olarak alındığı varyans analizi bulgularına göre; cinsiyet, öğrenim durumu, gelir durumu, meslek durumu ve şehirde ikamet edilen sürenin gruplar arasında anlamlı bir farklılaşmaya neden olmadığı ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla H₄ hipotezi alt boyutlarından H_{4A}, H_{4C}, H_{4Ç}, H_{2D} ile H_{2E}’nin reddedildiği ve “katılımcıların şehrin üniversite algısının şehre eğitsel katkı alt boyutuna ilişkin görüşlerinin cinsiyet, öğrenim durumu, gelir durumu, meslek durumu ve şehirde ikamet edilen süre açısından farklılık göstermediği” bulunmuştur. Elde edilen bu bulgular ışığında ve frekans analizleri ile

ortaya konulmuş olan katılımcıların üniversitenin şehre eğitsel katkı sağladığına yönelik olumlu algıları da dikkate alındığında, katılımcıların cinsiyetleri, öğrenim durumları, gelir durumları, meslek durumları ve şehirde ikamet ettikleri süre ne olursa olsun üniversitenin şehre eğitsel katkısı olduğuna inandıkları ve bu algı düzeyinin katılımcıların bu demografik özelliklerdeki farklı gruplarda yer almalarına göre değişmeyeceği bulunmuştur.

Yaş açısından ise yaşın gruplar arasında anlamlı bir farklılaşmaya neden olduğu ortaya çıkmıştır. H_4 hipotezi alt boyutu H_{4B} kabul edilecektir ve “katılımcıların şehrin üniversite algısının şehre eğitsel katkı alt boyutuna ilişkin görüşlerinin yaş açısından farklılık gösterdiği” belirtilebilir. Bulgulara göre, araştırmaya katılanlardan 26-33 yaş arası ($\bar{X}_{26-33 \text{ yaş arası}}=10,08$), 34-41 yaş arası ($\bar{X}_{34-41 \text{ yaş arası}}=10,57$), 42-49 yaş arası ($\bar{X}_{42-49 \text{ yaş arası}}=10,25$) ve 50 yaş üzerinde olanların ($\bar{X}_{50 \text{ yaş ve üzeri}}=10,34$) daha fazla puan ortalamaları ile 18-25 yaş arası ($\bar{X}_{18-25 \text{ yaş arası}}=9,47$), olanlardan daha fazla üniversitenin şehre eğitsel katkısını algıladıkları belirtilebilir. Dolayısıyla yaş aralığı arttıkça bireylerin eğitimin önemine ilişkin farkındalıklarının da artıyor olması ve belki de kendileri yer alamadıkları eğitim süreçlerinde gençlerin yer alması yönündeki istekleri bu bulgular üzerinde etkili olmuş olabilir.

4.10. Dokuzuncu Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmada şehir halkının üniversite algısının “*bölgesel fırsat eşitliği boyutu*”na ilişkin algılarının cinsiyetlerine, yaşlarına göre, öğrenim durumlarına, gelir durumlarına, meslek durumlarına ve şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğinin tespit edilmesi amacıyla varyans analizinden yararlanılmıştır. Elde edilen bulgular aşağıdaki Tablo 36’da yer almaktadır.

Tablo 36. Katılımcıların Şehrin Üniversite Algısının “Bölgesel Fırsat Eşitliği Alt Boyutu”na İlişkin Görüşlerinin Demografik Özelliklerine Göre Farklılık Gösterip Göstermediğine İlişkin Bulgular

Demografik Özellik		Bölgesel Fırsat Eşitliği				
		n	Ort.	Std. Sapma	F	Sig.
Cinsiyet	Kadın	248	8,85	3,153	,057	,811
	Erkek	149	8,78	2,954		
Yaş	18-25 yaş arası	169	7,93	2,755	6,864	,000**
	26-33 yaş arası	78	9,28	2,800		
	34-41 yaş arası	70	9,61	3,597		
	42-49 yaş arası	48	9,75	2,810		
	50 yaş ve üzeri	32	9,34	3,404		
Öğrenim Durumu	İlkokul-ortaokul	105	9,51	3,451	3,650	,027*
	Lise	111	8,52	2,805		
	Yükseköğretim	181	8,31	2,958		
Gelir Durumu (Aylık net gelir olarak)	1000 TL ve altı	233	8,73	3,182	1,483	,207
	1001-1500 TL arası	65	8,77	3,171		
	1501-2000 TL arası	37	9,76	2,488		
	2001-2500 TL arası	36	8,22	2,684		
	2501 TL ve üzeri	26	9,38	2,994		
Meslek Durumu	Evhanımı	98	9,58	3,139	2,473	,032*
	Emekli	20	8,60	2,981		
	Memur	52	8,90	3,114		
	Öğrenci	78	7,99	2,925		
	İşçi	66	8,91	3,052		
	Diğer	83	8,66	3,021		
Kastamonu’da İkamet Edilen Süre	3 yıldan az	78	8,22	2,886	1,012	,410
	3-5 yıl arası	28	8,71	3,463		
	6-10 yıl arası	23	8,83	3,380		
	11-15 yıl arası	49	9,22	3,429		
	16-20 yıl arası	118	9,13	2,946		
	20 yıldan fazla	101	8,78	3,005		

*p<0.05 düzeyinde anlamlıdır. **p<0.01 düzeyinde anlamlıdır.

Tablo 36’deki bölgesel fırsat eşitliği boyutunun bağımlı değişken olarak alındığı varyans analizi bulgularına göre; yaş, öğrenim durumu ve meslek durumunun gruplar arasında anlamlı bir farklılaşmaya neden olduğu ortaya çıkmıştır. Böylece H_5 hipotezi alt boyutu H_{5B} , H_{5C} ile H_{5D} kabul edilecektir ve “katılımcıların şehrin üniversite algısının bölgesel fırsat eşitliği alt boyutuna ilişkin görüşlerinin yaş, öğrenim durumu ve meslek durumu açısından farklılık gösterdiği” belirtilebilir.

Bulgulara göre, katılımcıların bölgesel fırsat eşitliği alt boyutuna ilişkin algılarının yaşa göre farklılaşmasına verilerin homojen dağılmaması nedeniyle Tamhane testiyle bakılmış olup; araştırmaya katılanlardan 26-33 yaş arası (\bar{X}_{26-33} yaş arası=9,28), 34-41 yaş arası (\bar{X}_{34-41} yaş arası=9,61) ve 42-49 yaş arası (\bar{X}_{42-49} yaş arası=9,75) olanların daha fazla puan ortalamaları ile 18-25 yaş arası (\bar{X}_{18-25} yaş arası=7,93) olanlara göre bölgesel fırsat eşitliği algılarının farklılık gösterdiği ve onlardan daha fazla üniversitenin bölgesel fırsat eşitliğine sahip olduğunu algıladıkları bulunmuştur. Yaş aralığı arttıkça bireylerin yeni kurulan bir üniversiteyi bölgedeki öğrenciler için bir fırsat olarak algılama eğiliminde oldukları oysa diğer taraftan 18-25 yaş aralığındaki daha çok genç nüfusun ise buldukları yerden ayrılarak yeni yerlerde yaşama isteklerinin olması, kitle iletişim araçlarına daha yoğun maruz kalarak görsel boyutta etkilendikleri diğer iller ve diğer üniversiteleri tercih etmek eğilimleri ve yaşama ilişkin farklı beklentileri bulgular üzerinde etkili olmuş olabilir. Öğrenim durumu açısından da öğrenim durumu ilkökul-ortaokul ($\bar{X}_{\text{ilkokul-ortaokul}}$ =9,51) olanların puan ortalamalarının öğrenim durumu lise (\bar{X}_{lise} =8,52) ve yükseköğretim ($\bar{X}_{\text{yükseköğretim}}$ =8,31) olanların puan ortalamalarından fazla olması dikkat çekmektedir. Katılımcıların bölgesel fırsat eşitliği alt boyutuna ilişkin algılarının öğrenim durumları açısından karşılaştırılması ve farklılık gösterip göstermediği verilerin homojen dağılmaması nedeniyle Tamhane testiyle de incelenmiş ve Tamhane testine göre, katılımcıların öğrenim durumları açısından farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Meslek durumu açısından ise araştırmaya katılan ev hanımlarının bölgesel fırsat eşitliği boyutu puan ortalamalarının ($\bar{X}_{\text{evhanımı}}$ =17,34) diğer meslek gruplarında yer alan katılımcıların puan ortalamalarından fazla olduğu görülmektedir. Meslek açısından gruplar arasındaki farklılaşma da verilerin homojen dağılmaması nedeniyle Tam hane testiyle incelenmiştir. Buna göre; araştırmada belirtilen meslek gruplarında ev hanımlarının bölgesel fırsat eşitliği alt boyutu puan ortalamalarının ($\bar{X}_{\text{Evhanımı}}$ =15,77), öğrencilerin puan ortalamalarına ($\bar{X}_{\text{Öğrenci}}$ =17,97) göre farklılık gösterdiği ortaya çıkmıştır. Ev hanımlarının öğrencilere göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha fazla üniversitenin bölgesel fırsat eşitliği oluşturduğunu algıladıkları ifade edilebilir. Ayrıca araştırmaya katılan öğrencilerin bölgesel fırsat eşitliği boyutu puan ortalamalarının ise ($\bar{X}_{\text{öğrenci}}$ =7,99)

diğer meslek grupları arasında en düşük ortalamaya sahip olduğu da belirtilebilir. Evhanımlarının üniversitenin şehirlerine kurulması ile çocuklarının başka illere gitmelerine gerek kalmadan yükseköğretime kendi bölgelerinde devam edecekleri yönündeki algısı buna karşın gençlerin ise farklı yaşam beklentileri ve kendi şehirleri dışındaki üniversitelerdeki eğitim-öğretim faaliyetlerini daha avantajlı algılama eğilimleri ve farklı yerlerde de yaşama istekleri gerek evhanımı ve öğrenciler gerekse bu iki grup ile diğer meslek grupları arasında üniversitenin bölgesel fırsat eşitliği oluşturduğuna ilişkin farklı algılamalar ortaya çıkması üzerinde etkili olmuş olabilir.

Tablo 36'daki bulgulara göre; cinsiyet, gelir durumu ve şehirde ikamet edilen sürenin ise gruplar arasında anlamlı bir farklılaşmaya neden olmadığı ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla H_5 hipotezi alt boyutlarından H_{5A} , H_{5C} ile H_{5E} 'nin reddedildiği ve “katılımcıların şehrin üniversite algısının bölgesel fırsat eşitliği alt boyutuna ilişkin görüşlerinin cinsiyet, gelir durumu ve şehirde ikamet edilen süre açısından farklılık göstermediği” söylenebilir. O halde katılımcıların üniversitenin bölgesel fırsat eşitliği oluşturmasına ilişkin görüşlerinin cinsiyet, gelir durumu ve şehirde ikamet edilen süre açısından bu demografik özelliklere ilişkin hangi gruplarda yer alırlarsa alsınlar farklılık sergilemediği bulunmuştur.

BEŞİNCİ BÖLÜM

TARTIŞMA, SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu bölümde araştırmaya ilişkin bulgu ve öneriler üzerinde durulmaktadır.

5.1. TARTIŞMA ve SONUÇ

Eğitim insanoğlu için tarihin her sahnesinde değerini korumuş bir olgudur. İnsanoğlunun bazen hep olumlu ivme ile yükselen, bazen gerileyen, bazen de yıkımlara uğrayıp kendi küllerinden yeniden doğduğu gelişim süreci devinimsel olarak ilerlemeye devam ederken eğitim de bu süreçte kendine hep bir yer bulmuş ve kendi gelişim sürecini yaşamıştır. Eğitimin bir parçası olarak yükseköğretim de bu gelişim sürecinde kendi varlığı ve sistemi içerisinde bazen duraklayan bazen ilerleyen paralel bir gelişim süreci yaşamıştır. Günümüz dünyası ise rekabetin yoğunluğu ve küreselleşmenin etkilerini eğitimin tüm aşamalarına olduğu gibi yükseköğretime de hissettirmektedir. Bu noktada ülkemizde bir yandan yeni üniversitelerin açılıp açılmaması gereği yükseköğretime ilişkin tartışmaları sürdürürken bir yandan da devlet politikası olarak benimsenen üniversiteleşme ilkesi neticesinde yeni üniversitelerin açılmaya devam ettiği görülmektedir. Özellikle 2006 ve 2008 yılları arasında 41 yeni devlet üniversitesi açılarak her ile bir üniversite kazandırılmaya çalışılmıştır. Bu yeni açılan üniversitelerin kuruldukları şehir halkı tarafından nasıl algılandıkları ve gelişim süreçlerinin şehir ile etkileşim boyutunda nasıl bir seyir izlediği ise merak konusudur. İşte bu noktada bu araştırma 2006 yılında yeni kurulan üniversiteler arasında yer alan Kastamonu Üniversitesi'nin bulunduğu şehrin sosyo-kültürel yapısına katkılarının şehir halkı tarafından nasıl algılandığını tespit etmeyi amaçlamıştır. Araştırma boyunca “şehrin üniversiteyi nasıl algıladığı” sorusu çerçevesinde şehir-üniversite etkileşimi incelenmeye çalışılmıştır.

Araştırmada elde edilen veriler değerlendirilecek olursa öncelikle katılımcıların genel bir profili ortaya konulabilir. Katılımcıların yarıdan çoğunun kadın (%62,5), önemli bir bölümünün öğrenim durumunun yükseköğretim (%45,6), yine yarıdan fazlasının 18-33 yaş aralığında (%62,2), önemli bir bölümünün gelir

durumunun 1000 TL ve altı (%58,7), araştırmada evhanımı, emekli, memur, öğrenci, işçi ve diğer olarak sınıflandırılan meslek gruplarının hepsinde yaklaşık oranlarla yer aldıkları ve çoğunun 10 yıldan daha uzun bir süredir (%67,4) Kastamonu’da ikamet ettikleri ortaya çıkmıştır.

Araştırma verilerinin değerlendirilmesi sürecinde katılımcıların genel profili belirlendikten sonra araştırmada cevap aranan alt problemler doğrultusunda veriler incelenmeye başlanmıştır.

“Şehir halkının Kastamonu Üniversitesi’nde düzenlenmesini istediği ve izleyici veya katılımcı olarak yer almak istediği eğitsel, sosyal, kültürel ve sportif faaliyetler nelerdir?” ve *“Şehir halkının Kastamonu Üniversitesi’nde gerçekleştirilen faaliyetlerden haberdar olma düzeyleri nasıldır?”* sorusuna yönelik olarak katılımcıların araştırma anketindeki izleyici veya katılımcı olarak yer almak istediklerini belirttikleri değerışkenlere ilişkin frekans analizleri bulguları değerlendirilmiştir. Bu noktada katılımcıların izleyici olarak sergilere, konserlere, tiyatro ve söyleşilere; katılımcı olarak ise KPSS kursu, halka yönelik eğitimler, sportif faaliyetler ve hat sanatı, ebru sanatı gibi kurslara katılmak istediklerini belirttikleri görülmektedir. Dolayısıyla şehrin Kastamonu Üniversitesi’nden gerek toplumsal gerekse bireysel anlamda kendisini geliştirme fırsatı taşıyan etkinlikler düzenlenmesini beklediği ifade edilebilir. Kastamonu Üniversitesi şehrin bu yöndeki taleplerini doğru duyabildikçe ve doğru biçimde bu taleplere cevap verebildikçe üniversite-şehir etkileşiminin olumlu yönde ilerleyeceği de açıktır. Diğer yandan katılımcıların araştırma anketindeki faaliyetlerden haberdar olma ve haberdar olma yolları da frekans analizleri bulguları ile değerlendirilmiştir. Bu noktada katılımcıların daha çok faaliyetlerden haberdar olamadıklarını (%48,3) haberdar olma yolları olarak ise araştırma anketinde internet sayfası, kitapçıklar/afişler, basın haberleri ve etkinlik davetiyeleri olarak belirtilen yolları birbirine yakın düzeylerde kullandıklarını belirtmişlerdir. Üniversitenin düzenlediği etkinliklerin tanıtım faaliyetlerini daha etkin planlama girişimleri şehrin üniversitede ne yapıldığından haberdar olma düzeyini arttıracaktır. Üniversite kendi varlığını ve şehrin yapısı içindeki yerini şehir halkına hissettirdikçe ve kapılarını şehir halkına açtığı sürece

şehir halkı da üniversitenin kendisinden beklentilerini karşılamaya hazır olacaktır. Böylece üniversite-şehir etkileşiminin çift yönlü olumlu bir diyalog içinde geliştirilebileceği belirtilebilir. Üniversitenin şehre hizmet etmesi gerektiği kadar şehrin de üniversiteye destek olması gerektiği unutulmamalıdır.

“Şehir halkının Kastamonu Üniversitesi'nin nitelikleri ve fiziksel özelliklerinin yeterliliği ile ilgili algıları nelerdir?” sorusuna cevap aranırken katılımcıların araştırma anketindeki üniversitenin nitelikleri ve fiziksel özelliklerine yönelik belirttikleri görüşlere ilişkin frekans analizleri bulguları değerlendirilmiştir. Katılımcılar üniversite açısından öğrenci mekanları, spor alanları ve bilimselliği yetersiz görme eğiliminde iken eğitimcilik, sosyal sorumluluk, güvenilirlik, kampüse ulaşım ve kampüs büyüklüğünü ise yeterli görme eğilimi içinde olduklarını belirtmişlerdir. O halde üniversite şehir halkının bu soruya ilişkin cevapları ile kendi güçlü ve zayıf yönlerini halkın gözü ile görme imkânını da elde etmiştir. Güçlü yönlerini koruyup geliştirdikçe ve zayıf yönlerini de güçlü konuma getirme yönünde çabaladıkça üniversitenin nitelikleri ve fiziksel özelliklerinin şehir halkı tarafından daha da olumlu yönde algılanmaya başlanacağı ifade edilebilir.

“Şehir halkının Kastamonu Üniversitesi ile ilgili algıladığı sorunlar ve üniversiteden beklentileri nelerdir?” sorusuna cevap aranırken ise katılımcıların araştırma anketinde sorun ve beklentilerini dile getirdikleri iki açık uçlu soru değerlendirilmiştir. Bu noktada katılımcıların sorun olarak algıladığı konular olarak öğrencilerin oturdukları evleri temiz kullanmamaları ve komşularını rahatsız etmeleri, üniversitenin sosyal etkinliklerinin az olması ve şehirde güvenlik sorunu oluşması gibi konular dikkat çekmektedir. Katılımcıların beklentilerinin ise iyi bir gelecek, kaliteli eğitim-öğretim, üniversitenin daha hızlı yapılanması, sosyal ve sportif faaliyetlerin artması ile tıp fakültesi ve mesleğe yönelik bölümlerin açılması yönünde odaklandığı dikkat çekmektedir. Katılımcıların kendi istekleri ile yazdığı bu sorunlar ve beklentilerin üniversite için şehir halkının içten duygularını yansıtan önemli bulgular olduğu söylenebilir.

“Şehir halkı Kastamonu Üniversitesi'nin şehre katkısını nasıl algılamaktadır?” sorusuna cevap aranırken de katılımcıların araştırma anketindeki üniversiteyi nasıl algıladıklarına ilişkin değişkenlerin frekans analizleri bulguları değerlendirilmiştir. Bu noktada katılımcılar üniversitenin şehre sosyo-kültürel, yapısal, eğitsel ve bölgesel fırsat eşitliği boyutlarında katkı sağladığını algıladıklarını ve bunun yanı sıra üniversitenin şehre olumsuz etkisi olduğunu algıladıklarını da belirtmişlerdir. Dolayısıyla üniversite şehrin olumlu algıladığı güçlü yönlerini ve şehir için oluşturabileceği fırsatları daha bilinçli bir farkındalık içinde şehre hizmet vermek üzere kullandıkça şehrin üniversiteyi algılayışı daha da olumlu değerlerle anlam kazanacaktır. Elbette yeni kurulan bir üniversite için her şeyin tam olarak elde edilmiş olması düşünülemez. O halde olumsuzluklar da üniversitenin hem kendi içinde yerleşen kültürü ile hem de kurulduğu bölge ile birlikte bölge için yeniden şekillendireceği toplumsal kültür ile birlikte yavaş yavaş ortadan kalkacaktır.

“Şehir halkının üniversite algısının “şehre sosyo-kültürel katkı alt boyutu”na ilişkin alguları; cinsiyetlerine, yaşlarına, öğrenim durumlarına, gelir durumlarına, meslek durumlarına ve şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?” sorusuna cevap verilirken varyans analizlerinden yararlanılarak araştırmanın birinci hipotezi ve alt hipotezleri test edilmeye çalışılmıştır. H₁ hipotezine ilişkin yürütülen varyans analizi bulgularında H_{1A}, H_{1B}, H_{1C}, H_{1Ç}, H_{1D} ve H_{1E}'nin reddedildiği dolayısıyla katılımcıların şehrin üniversite algısının “şehre sosyo-kültürel katkı alt boyutu”na ilişkin görüşlerinin cinsiyetlerine, yaşlarına, öğrenim durumlarına, gelir durumlarına, meslek durumlarına ve şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermediği ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla katılımcıların demografik özellikleri ne olursa olsun üniversitenin şehre sosyo-kültürel katkısına ilişkin görüşlerinin değişmediği söylenebilir.

“Şehir halkının üniversite algısının “şehre yapısal katkı alt boyutu”na ilişkin alguları; cinsiyetlerine, yaşlarına, öğrenim durumlarına, gelir durumlarına, meslek durumlarına ve şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?” sorusuna cevap verilirken varyans analizlerinden yararlanılarak araştırmanın ikinci hipotezi ve alt hipotezleri test edilmeye çalışılmıştır. H₂ hipotezine ilişkin

yürütülen varyans analizi bulgularında H_{2A} , H_{2B} , H_{2C} , H_{2D} ve H_{2E} 'nin reddedildiği ve H_{2C} 'nin kabul edildiği dolayısıyla katılımcıların şehrin üniversite algısının “*şehre yapısal katkı alt boyutu*”na ilişkin görüşlerinin cinsiyetlerine, yaşlarına, gelir durumlarına, meslek durumlarına ve şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermediği ancak öğrenim durumlarına göre anlamlı bir farklılık gösterdiği ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla katılımcıların cinsiyetleri, yaşları, gelir durumları, meslek durumları ve şehirde ikamet ettikleri süre ne olursa olsun üniversitenin şehre yapısal katkısına ilişkin görüşlerinin farklılaşmadığı söylenebilir. Ancak öğrenim durumu açısından öğrenim durumu yükseldikçe katılımcıların üniversitenin şehre yapısal katkısını daha fazla algıladıkları belirtilebilir.

“*Şehir halkının üniversite algısının “şehre olumsuz etki alt boyutu”na ilişkin algıları; cinsiyetlerine, yaşlarına, öğrenim durumlarına, gelir durumlarına, meslek durumlarına ve şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?*” sorusuna cevap verilirken varyans analizlerinden yararlanılarak araştırmanın üçüncü hipotezi ve alt hipotezleri test edilmeye çalışılmıştır. H_3 hipotezine ilişkin yürütülen varyans analizi bulgularında H_{3C} ile H_{3E} 'nin reddedildiği ve H_{3A} , H_{3B} , H_{3C} ve H_{3D} 'nin kabul edildiği dolayısıyla katılımcıların şehrin üniversite algısının “*şehre olumsuz etki alt boyutu*”na ilişkin görüşlerinin gelir durumlarına ve şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermediği ancak cinsiyetlerine, yaşlarına, öğrenim durumlarına ve meslek durumlarına göre anlamlı bir farklılık gösterdiği ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla katılımcıların üniversitenin şehre olumsuz etkisine ilişkin algılarının demografik özelliklerine daha çok farklılaşma eğiliminde olduğu belirtilebilir. Farklı özelliklerdeki bireylerin üniversiteye yönelik farklı bakış açıları ile bu olumsuz etkileri farklı algılayabileceği ifade edilebilir.

“*Şehir halkının üniversite algısının “şehre eğitsel katkı alt boyutu”na ilişkin algıları; cinsiyetlerine, yaşlarına, öğrenim durumlarına, gelir durumlarına, meslek durumlarına ve şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?*” sorusuna cevap verilirken varyans analizlerinden yararlanılarak araştırmanın dördüncü hipotezi ve alt hipotezleri test edilmeye çalışılmıştır. H_4 hipotezine ilişkin yürütülen varyans analizi bulgularında H_{4A} , H_{4C} , H_{4D} ve H_{4E} 'nin reddedildiği ve

H_{4B}'nin kabul edildiği dolayısıyla katılımcıların şehrin üniversite algısının “*şehre eğitsel katkı alt boyutu*”na ilişkin görüşlerinin cinsiyetlerine, öğrenim durumlarına, gelir durumlarına, meslek durumlarına ve şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermediği ancak yaşlarına göre anlamlı bir farklılık gösterdiği ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla katılımcıların demografik özellikleri ne olursa olsun üniversitenin şehre eğitsel katkısına inandıkları ancak yaş durumları söz konusu olduğunda yaş aralığı arttıkça bireylerin eğitimin önemini daha da kavramanın bilinci ile üniversitenin eğitsel katkısını daha fazla algılama eğiliminde oldukları ifade edilebilir.

“*Şehir halkının üniversite algısının “bölgesel fırsat eşitliği alt boyutu”na ilişkin algıları; cinsiyetlerine, yaşlarına, öğrenim durumlarına, gelir durumlarına, meslek durumlarına ve şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?*” sorusuna cevap verilirken varyans analizlerinden yararlanılarak araştırmanın beşinci hipotezi ve alt hipotezleri test edilmeye çalışılmıştır. H₅ hipotezine ilişkin yürütülen varyans analizi bulgularında H_{5A}, H_{5C} ile H_{5E}'nin reddedildiği ve H_{5B}, H_{5C} ve H_{3D}'nin kabul edildiği dolayısıyla katılımcıların şehrin üniversite algısının “*bölgesel fırsat eşitliği alt boyutu*”na ilişkin görüşlerinin cinsiyetlerine, gelir durumlarına ve şehirde ikamet edilen süreye göre anlamlı bir farklılık göstermediği ancak yaşlarına, öğrenim durumlarına ve meslek durumlarına göre anlamlı bir farklılık gösterdiği ortaya çıkmıştır. Katılımcıların yaş aralığı düştükçe üniversitenin bölgesel fırsat eşitliği sağladığını algılama eğilimlerinin azalacağı, genç yaş aralığındaki bireylerin farklı illerde yaşama ve eğitim alma beklentilerinin bu durumu etkileyeceği düşünülebilir. Öğrenim durumu arttıkça da benzer biçimde bireyler değişen ihtiyaçların etkisi ile üniversitenin bölgesel fırsat eşitliğini gözardı ediyor olabilir. Diğer yandan meslek açısından ise ev hanımları çocuklarının kendi yanlarında daha rahat okuyacağı düşüncesinden hareketle bölgesel fırsat eşitliğini en olumlu düzeyde algılayan meslek grubu olmuş olabilir. Tam tersi biçimde yaşa aralığında olduğu gibi öğrenciler ise bulunduğu ilden uzaklaşma veya diğer üniversitelerin daha avantajlı olduğuna inanma gibi düşüncelerle bölgesel fırsat eşitliğini algılamaktan uzaklaşmış olabilir.

Araştırmanın sonuçları üniversite-şehir etkileşimini inceleyen önceki araştırmalar ile de karşılaştırılabilir. Üniversite şehir etkileşimi günümüze kadar çok sayıda araştırmaya konu olmasına karşın bu araştırmaların genellikle üniversitelerin buldukları şehre olan ekonomik boyuttaki katkılarını incelemeye dönük olduğu görülmektedir (Aydemir, 1994; Atik, 1999; Tutar, 2005; Ada ve Bilgili, 2008; Dalğar vd., 2009; Akçakanat vd.; 2010; Yayar ve Demir, 2013). Oysa üniversiteler kuruldukları şehirlere ekonomik canlılığı getirirken şehirlerin sosyo-kültürel yapısı üzerinde de etkili olacaktır. Ekonomik gelişmenin sosyo-kültürel yapıdaki gelişme ile ilişki içerisinde olduğu da ifade edilebilir. Literatürdeki bazı araştırmalar bu doğrultuda üniversitenin şehre ekonomik katkısını incelerken ekonomik gelişmeden ayrı düşünülmemeyeceğinden hareket ederek üniversitenin şehre sosyo-kültürel etkisini de ele almıştır (Gültekin vd., 2008; Öztürk vd., 2011). Üniversitelerin şehirlerin sosyo-kültürel yapısına katkılarını vurgulayan araştırmalar ise oldukça azdır (Bilginoğlu vd., 2002; Ada ve Bilgili, 2008; Yılmaz ve Kaynak, 2011; Taşcı, 2011; Patır vd., 2012). Bu araştırma da üniversitenin şehre sosyo-kültürel katkısını inceleyerek literatüre katkı sağlamayı amaçlamıştır.

Yılmaz ve Kaynak (2011), araştırmalarında Bayburt Üniversitesi'nin şehrin yaşam kalitesini yükselttiğini vurgulamaktadır. Bu araştırmadan elde edilen sonuçlar da Kastamonu halkının üniversiteyi benzer biçimde algıladığını ortaya koyar niteliktedir. Patır vd. (2012), araştırmalarında Bingöl halkının üniversite bünyesinde gerçekleştirilen sosyal ve akademik etkinlikleri olumlu değerlendirdiğini belirtmektedir. Bu araştırmaya göre Kastamonu halkı üniversite tarafından düzenlenen etkinliklerden haberdar olmadığını ifade etmiştir. Ada ve Bilgili (2008), araştırmalarında Erzurum İli'nde Atatürk Üniversitesi'nden eğitim, kültürel-sportif etkinlik ve mekanların artırılması, tarım ve sanayi ile ilgili olarak halkın bilgilendirilmesine yönelik uygulamalar hazırlanmasına yönelik talep olduğunu vurgulamaktadır. Kastamonu halkı da benzer biçimde Kastamonu Üniversitesi'nde düzenlenecek eğitsel, kültürel, sosyal ve sportif faaliyetlerde yer almak istediğini belirtmiştir. Taşcı vd. (2011), Eskişehir halkının Anadolu Üniversitesi'nin hizmetlerini olumlu olarak algıladığını, üniversitenin şehirde çağdaş ve modern bir yaşam alanı oluşmasında önemli rol oynadığını, şehirdeki sosyal yaşamı zenginleştirdiğini ve

kültür-sanat hayatının kalitesini yükselttiğini belirtmektedir. Kastamonu halkının da üniversiteye ilişkin olumlu bir algı geliştirme eğiliminde olduğu ancak halkın üniversitenin bu algıyı güçlendirecek girişimlerine ihtiyaç duyduğu ifade edilebilir.

Araştırmada elde edilen ve yukarıda ayrıntılı olarak ele alınan tüm bulgular bir bütünlük içerisinde değerlendirilecek olursa Kastamonu’da üniversiteye ilişkin bir algının var olduğu ve bu algının olumlu düzeyi daha ağırlıklı olan yönleriyle dikkat çektiği, bunun yanı sıra şehrin üniversiteyi tanıma ve benimseme süreci içinde olduğu da ifade edilebilir. Böyle bir süreçte daha olumlu getiriler kazanmak için ise gerek şehir halkının gerekse üniversitenin birbirleri için özveride bulunarak çalışmaya sonuçta bu çalışmalardan hem kendilerinin hem de ülkenin ve gelecek nesillerin kazançlı çıkacağına inanmaları gerekmektedir ki araştırmadan elde edilen bulgular ışığında şuna inanılmalıdır ki Kastamonu’da, “Üniversite”, şehir ile bütünlük içerisinde çok başarılarla ilerleyecektir.

5.2. ÖNERİLER

Kastamonu Üniversitesi’nin bulunduğu şehirde nasıl algılandığının ortaya konulmaya çalışıldığı bu araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda şehir ve üniversite için “daha iyi bir geleceğe” ulaşma yolundaki öneriler şöyle sunulabilir:

- Üniversite şehrin katılımının olacağı *eğitsel, kültürel, sosyal ve sportif* içerikli etkinlikleri daha çok düzenlemelidir.
- Üniversite düzenleyeceği programlarda şehrin taleplerini daha çok dikkate almalıdır.
- Üniversite stratejik boyutta bir durum analizi yaparak mevcut konumunu ve geleceğe ilişkin stratejilerinin neler olabileceğini belirlemeli ve yürüyeceği yolu çizmelidir.
- Üniversite düzenlediği etkinliklere ilişkin tanıtım faaliyetlerini daha sistemli biçimde yürütmeli ve şehrin kendisinden daha fazla haberdar olmasını sağlamalıdır.

- Üniversite-sanayi ile işbirliği faaliyetlerini arttırmalı ve bu noktada şehirdeki diğer kurumlar da üniversiteye destek olmalıdır.
- Üniversite yapılanma sürecini en hızlı biçimde yürütme gayretini devam ettirmelidir.
- Üniversite değişen çevresel koşullara uygun bölümler açarak eğitim verme politikasını sürdürmelidir.
- Üniversite şehrin öğrenciler ile bütünleşebileceği etkinlikler ve projeler yürütmelidir.
- Üniversite personelinin şehre sosyo-kültürel bakımından katkı yapabileceği konularda aktif olmalıdır.
- Üniversite şehrin ekonomik yapısına uygun olarak gelişim göstermelidir.
- Üniversite araştırma merkezleri ile şehrin bilimsel anlamda gelişmesine katkı sağlamalıdır.
- Üniversite halkın bilinçlenme seviyesini artırmak için halkla bütünleşik projeleri hayata geçirmelidir.
- Üniversite gençlere model olarak onların eğitim seviyelerini artırmada etkin rol oynamalıdır.

KAYNAKÇA

- Ada, Ş., ve Bilgili, S.A. (2008). *Üniversitenin Sosyo-Ekonomik Değişime Etkisi*. 2.Ulusal İktisat Kongresi, İzmir.
- Adıgüzel, O., ve Sönmez, Ö.D.(2013). Üniversite-Sanayi-Kent Etkileşimi ve Bir Markalaşma Stratejisi Olarak: Bilim Kent Uygulamaları ve Isparta Örneği. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 2(18), 279-307.
- Akalın, K. H. (2010). Reform Sürecindeki İngiltere’de Rasyonel Bilimin Yükselişi. *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 28, 217-238.
- Akçakanat, T., Çarıkcı, İ., ve Dulupçu, M.A. (2010). Üniversite Öğrencilerinin Buldukları İl Merkezine Ekonomik Katkıları ve Harcama Eğilimleri: Isparta 2003–2009 Yılları Örneği. *SDÜ Fen Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*. 22, 165-178.
- Akengin, H., ve Kaygı, A. (2013). Şehirleşme Üniversite İlişkisine Bir Örnek: Gazimagosa. *Marmara Coğrafya Dergisi*. 28, 501-525.
- Akyüz, Y. (2004). *Türk Eğitim Tarihi M.Ö 1000-M.S 2004*. Pegem A Yayıncılık: Ankara.
- Akyüz, Y. (2013). *Türk Eğitim Tarihi M.Ö. 1000-M.S. 2013*. Pegem A Yayıncılık: Ankara.
- Alada, A. B. (2003). Türkiye’de Üniversite Üzerine: Tartışmalar, Arayışlar. *Eğitim Bilim Toplum*. 1(4), 24-33.
- Altınsoy, S. (2011). Yeni Devlet Üniversitelerinin Gelişimi: Sorunlar ve Politika Önerileri. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*. 1(2), 98-104.
- Altunışık, R., Coşkun, R., Bayraktaroğlu, S. ve Yıldırım, E. (2008). *Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri, SPSS Uygulamalı*. Sakarya Kitabevi: İstanbul.
- Arap, S. K. (2010). Türkiye Yeni Üniversitelerine Kavuşurken: Türkiye’de Yeni Üniversiteler ve Kuruluş Gerekçeleri. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi. 65(1), 1-29.
- Arslanoğlu, İ. (2000). *Kastamonu Darülmaallimin ve Darülmuallimatı*. Birinci Kastamonu Kültür Sempozyumu, Kastamonu.
- Aslan, S. ve Yılmaz, A. (2001). Modernizme Bir Başkaldırı Projesi Olarak Postmodernizm. *C.U. İİBF Dergisi*. 2(2), 93-108.

- Atik,H.(1999). Üniversitelerin Yerel Ekonomiye Katkıları: Teori ve Erciyes Üniversitesi Üzerinde Bir Uygulama, *Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*. 15, 99-110.
- Atila, S. (2009). Entelektüeller, Üniversiteler ve Bilimsel Bilginin Üretilmesi Kapsamında Eleştirel Bir Deneme. *Akademik İncelemeler*. 4(2), 81-94.
- Avcı, S. (2005). Ulaşım Coğrafyası Açısından Türkiye'nin Ulaşım Politikaları ve Coğrafi Sonuçları. Ulusal Coğrafya Kongresi Bildiriler Kitabı, 87-96.
- Ayçiçek, B. (2012). Gazali ve Felsefe. *İstikamet Dergisi*. 4, 13-25.
- Aydemir, S. (1994). Karadeniz Teknik Üniversitesi'nin Kent ve Bölge Ekonomisine Doğrudan ve Dolaylı Ekonomik Etkileri. Bölgesel Kalkınma Sempozyumu Bildiriler Kitabı, 195-210.
- Baskan, G. A. (2001). Türkiye'de Yükseköğretimin Gelişimi. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 21(1), 21-32.
- Baydil, E. ve İbret, B.Ü. (1999). Kastamonu Şehrinin Tarihi Gelişimi ve 1924/1925 Şehir Planı Üzerine Bir Değerlendirme. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 7(1), 3-19.
- Bayram, Y. (2007). Postmodernizm Üzerine. *Baykara*. 5, 37-39.
- Berkay, F. (2002). Kentleşme Sürecine Üniversite Etkisi: Bursa Örneği. *KETAM*. 63.
- Bilgin, V. (2009). *Türkiye'de Üniversite Sorunu ve Üniversite Çalışanları Üzerine Bir Araştırma*. Ankara: Türk Eğitim Sen Yayını.
- Bilginoğlu, M. A., Atik, H., Türker, O., Pamuk, Y. ve Düzgün R. (2002). *Erciyes Üniversitesi'nin Kayseri İli'nin Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Yapısına Etkileri*. Kayseri: Erciyes Üniversitesi Yayını.
- Bolay, S. H. (2009). Felsefe Doktrinleri ve Terimleri Sözlüğü. Ankara: Nobel Yayınevi.
- Brayn, M. (1993). *Karl Popper'in Bilim felsefesi ve Siyaset Kuramı*. (Çeviren: Mete Tunçay). Remzi Kitabevi: İstanbul.
- Briggs, S.and Wilson, A. (2007). Which University? A Study of The Influence of Costand Information Factors on Scottish Undergraduate Choice. *Journal of Higher Education Policyand Management*. 29(1), 57-72.
- Charle, C. ve Verger, J. (2005). *Üniversitelerin Tarihi*. Ankara: Dost Yayını.
- Çağlar,A.(1992).*Çağdaş Yükseköğretim ve Türk Üniversitelerinin Yeniden Yapılanması, Çağdaş Eğitim Çağdaş Üniversite*. Ankara: Başbakanlık Yayını.

- Çalık, D. ve Çınar, P. Ö. (2009). *Geçmişten Günümüze Bilgi Yaklaşımları Bilgi Toplumu ve İnternet*. XIV. Türkiye'de İnternet Konferansı, İstanbul.
- Çalışkan, Ş. (2010). Üniversite Öğrencilerinin Harcamalarının Kent Ekonomisine Katkısı: Uşak Üniversitesi örneği. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*. 9(31), 169-179.
- Çelik, V. (1995). Küreselleşme Sürecinde Avrupa'da Eğitim Yönetimi. *Eğitim Yönetimi Dergisi*, 1(4).
- Çetin, M. (2007). Bölgesel Kalkınma ve Girişimci Üniversiteler. *Ege Akademik Bakış*. 7(1), 217-238.
- Çiçek, R. (2010). Kastamonu: Birinci Dünya Savaşında Bir Dünya Kenti. http://books.google.com.tr/books?id=rXozTgKsAdMC&pg=PA127&lpg=PA127&dq=kastamonu+1869+%C4%B1slahane&source=bl&ots=y6VWvtDrx&sig=UOnUIQbL_9Os21aBtbZ5jZgydk8&hl=tr&sa=X&ei=BcczU_XJFtDG7Ab4p4DICg&ved=0CDcQ6AEwAg#v=onepage&q&f=false, Erişim Tarihi: 25.02.2014.
- Dalğar, H., Tunç, H. ve Kaya, M. (2009). Bölgesel Kalkınmada Yükseköğretim Kurumlarının Rolü ve Bucak Örneği. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*.1(1), 39-50.
- Demir, E.T. (2008). *Göç ve Sosyo-Kültürel Değişim*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Demir, Ö. (2009). *Bilim Felsefesi*. Ankara: Vadi Yayınları.
- Doğan, M. (2003). Yükseköğretim Yasası ve Yükseköğretim Sorunlarına Bazı Yaklaşımlar.
- Doğan, M. (2012). P. Feyerabend ve Çoğulculuk. *İlim Dünyası*, 4, 16-26.
- Doğan, D. (2013). Yeni Kurulan Üniversitelerin Sorunları ve Çözüm Önerileri. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*. 3(2), 108-116.
- Dünya E-Gazete (2014). Kastamonu'da Ulaşım Sorunu Çözülüyor. <http://www.dunya.com/kastamonuda-ulasim-sorunu-cozuluyor-217775h.htm> 02.02.2014, Erişim Tarihi: 25.02.2014.
- Dölen, E. (1985). *Tanzimat'tan Cumhuriyet'e Bilim*, Tanzimat'tan Cumhuriyet'e Türkiye Ansiklopedisi. İletişim Yayınları: İstanbul.
- Emeklier, B. (2011). Uluslararası İlişkiler Disiplininde Epistemolojik Paradigma Tartışmaları: Postpozitivist Kuramlar. *Bilge Strateji*, 3(4),143-192.

- Erdem, A. R. ve Tanrıöğen, A. (2002). Üniversitelerin Başarısında Önemli Bir Anahtar; Üniversite Vizyonu: Pamukkale Üniversitesi Örneği. *Eğitim Araştırmaları Dergisi*, (9), 194-203.
- Ergün, M. (2007). Eğitim Bilimine Giriş. Pegem A Yayıncılık. Ankara.
- Erton, İ. (2011). Bilim, Araştırma ve Biz. *Atılım Üniversitesi, İz Dergisi*. 12, 42-43.
- Eser, G. (2012). Kastamonu Göl Eğitim Kursunun 1940 Yılı Faaliyetleri. *Yakın Dönem Türkiye Araştırmaları*. 11(21), 91-117.
- Gök, T., Levent, T., ve Ünlü, T.S. (2009). Kent Araştırmaları Alanında Bir Model: Mersin Üniversitesi Akdeniz Kent Araştırmaları Merkezi. *TMMOB Şehir Planlayıcıları Odası Yayını*. 3(4), 181-185.
- Gölpek, F. (2012). Eğitim Getirilerinin Özel ve Sosyal Açısından İncelenmesi. *Afyon Kocatepe Üniversitesi, İİBF Dergisi*. XIV(I), 43-53.
- Gültekin, N., Çelik, A., ve Nas, Z. (2008). Üniversitelerin Kuruldukları Kente Katkıları. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*. 7(24), 266-279.
- Günay, D. (2004). Üniversitenin Neliği, Akademik Özgürlük ve Üniversite Özerkliği. *FirstInternationalCongress on HigherEducation*. 1, 1-15.
- Gündüz, M. (1978). Matbaanın Tarihiçesi ve İlk Kur'an-ı Kerim Basmaları. *Vakıflar Dergisi*. 12, 335-350.
- Gürbüz, A. (2005). Kastamonu'ya Gelen Yerli Turist Profilini Belirlemeye Yönelik Bir Uygulama. *Ticaret ve Turizm Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2, 75-92.
- Gürüz, K. (2001). *Dünyada ve Türkiye'de Yükseköğretim (Tarihçe ve Bugünkü Sevk ve İdare Sistemleri)*. Ankara: ÖSYM Yayınları.
- Hatiboğlu, M.T. (1998). *Türkiye Üniversite Tarihi, 1845-1997*. Ankara: Selvi Yayınevi.
- Hume, D. (1986). *İnsan Zihni Üzerine Bir Araştırma*, (Çeviren: Selim Evrim). MEB Yayınları: İstanbul.
- Hülür, 2006. Bilimde Yöntemciliğin Reddi ve Çoğulculuk: Feyerabend'in Epistemolojik Dadaizmi. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, VIII(2), 199-218.
- İbret, B.Ü. (2005). *Kastamonu'da İç Göç Hareketleri*. II. Kastamonu Kültür Sempozyumu. Ankara: Gazi Üniversitesi İletişim Basımevi.
- İskender, P. (2005). Bir Yerel Tarih Araştırması: 17. Yüzyıl Şer'iyye Siciline Göre Kastamonu. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 13(2), 565-582.

- Işık, Ş. (2008). Türkiye’de Üniversitelerin Kentleşme Üzerine Etkileri. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 10(3), 159-181.
- Kamer,S.T (2008). *Kastamonu Eğitim Fakültesi Tarihi (1956-1992)*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Koç,B.(2007). Osmanlı Islahhanelerinin İşlevlerine İlişkin Bazı Görüşler. *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*. 6(2), 113-127.
- Kuhn, T.S. (1996). *The Structure of Scientific Revolutions*. Third Edition. The University of Chicago Press: London.
- Kuzka. (2013). Bölge Planı 2014-2023 (Kastamonu, Çankırı ve Sinop İlleri). Kuzka Yayını.
- Küçükcan T. ve Gür. B. S. (2009). Türkiye’de Yükseköğretim Karşılaştırmalı Bir Analiz. Seta Yayınlar 5: Ankara.
- Losee, J. (2012). *Bilim Felsefesine Tarihsel Bir Giriş*, (Çeviren: Elif Derviş), Dost Yayınları: Ankara.
- Lowry, R.C. (1999). The Effects of State Political Interests and Campus Outputs on Public University Revenues.*Economics of Education Review*, 20.
- Moogan,Y.J.,and Baron,S.(2003).An Analysis of Students Characteristics within The Student Decision Making Process. *Journal of Furtherand Higher Education*. 27(3), 271-287.
- Neuman, W. L. (2010). *Toplumsal Araştırma Yöntemleri*. Yayınodası Yayıncılık: İstanbul.
- Oktay, D. (2007). Üniversite -Kent İlişkisi ve Değişen Boyutlar. *Yapı*. 302, 42-47.
- Ögel, B. (1971) *Türk Kültürünün Gelişme Çağları 1, 2*. İstanbul: M.E.B. Yayını.
- Özalp, İ. (2010). *İşletme Yönetimi*. Eskişehir: Nisan Kitabevi.
- Özalp, İ. (2012).*Yönetim Bilimine Giriş*. (Editör: Celil Koparal, Yönetim ve Organizasyon D). Eskişehir: Anadolu Üniversitesi, Açıköğretim Fakültesi Yayını.
- Özarslan, İ., Korkmaz, E., Batirel, Ö. F., Erkal, M. E. (1998). Yükseköğretim Kurumlarının Bölgelerarası Gelişme Farklılıkları Açısından Önemi ve İşlevleri, İstanbul: İstanbul Ticaret Odası Yayını.

- Şerifoğlu, S.F, Çakar, D.N., ve Bekar, İ. (2011). *2006 Yılında Kurulan 15 Yeni Üniversitenin Akademik, Ekonomik ve Sosyo-Kültürel Katkıları*. Uluslararası Yükseköğretim Kongresi: Yeni Yönelimler ve Sorunlar, İstanbul.
- Şişman, A. (2008). Osmanlı Devleti'nde Batılı Anlamda Mesleki ve Teknik Eğitimin Doğuşu. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*. 1(1), 27-43.
- Tarhan, B.A. (2012). Türkiye'de Postmodernizm ve Siyasal Değişim. *Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi*. 4(2), 11-20.
- Taşdemirci, E. (1989). Medreselerin Doğuş Kaynakları ve İlk Zamanları. *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 2.
- Taşcı, D., Gökalp, E., Kumtepe, G.E., Kumtepe, T.A., ve Toprak, E. (2011). Kentin Üniversite Algısı: Anadolu Üniversitesi ve Eskişehir Örneği. *Amme İdaresi Dergisi*. 44(2), 131-146.
- TDK (2013). Bilim Nedir?
http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&arama=gts&guid=TDK.GT.S.5341aa690401e1.13962824, Erişim Tarihi: 25.02.2014.
- Tekeli, S. (2011). *Bilim Tarihine Giriş*, Nobel Yayınları: Ankara.
- Tekin, F.Ö. (2011). *Bilim Felsefesinde İlgi Kayması: Sonuçtan Sürece Geçiş*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.
- Topdemir, H. G. (2012).Ortaçağ Uygarlıklarında Bilgi ve Bilim. *Bilim ve Teknik Dergisi*. (1).
- Turan, O. (2008). *Selçuklular Tarihi ve Türk İslam Medeniyeti*. İstanbul:Ötüken Yayınları.
- Tutar, E. (2005). Üniversitenin Yerel Ekonomiye Katkıları (Niğde Örneği). Ankara: Detay Yayınları.
- Türkkahraman, M. ve Tutar, H. (2009). Sosyal Değişme ve Çözülme Bağlamında Toplumda Farklı Kültür ve Anlayışların Yeri ve Önemi. *Alanya İşletme Fakültesi Dergisi*. 1(1), 1-16.
- Uçal, H. (2013). *Sosyo-Kültürel ve Politik Faktörlerin Seçilmiş Makroekonomik Değişkenler Üzerine Etkisi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
- Unat, F.R. (1964). *Türkiye Eğitim Sisteminin Gelişmesine Tarihi Bir Bakış*. Ankara: M.E.B. Yayını.

- Uraz, A. (2010). Bilim ve Bağınazlık. *Bilim ve Gelecek*, 72.
- Uslu, F. (2011). Bilimselliğin Kriteri ve Sınırları Problemi - Bilim, Bilim Olmayan ve Sahte Bilim. *Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 10(19), 5-35.
- Ülger, A. (2005). Matematiğin Kısa Bir Tarihi. *Üniversite ve Toplum Dergisi*, 5(1).
- www.meb.gov.tr, Erişim Tarihi: 25.02.2014.
- www.kastamonu.edu.tr,Erişim Tarihi: 13.03.2014.
- www.kastamonu.gov.tr,Erişim Tarihi: 15.01.2014.
- www.tüik.gov.tr, Erişim Tarihi: 18.01.2014.
- Yaldır, H. ve Üner, A. (2009). Bilimsel İlerleme ve Metot Kavramı Üzerine Karl Popper Thomas Kuhn. *Pamukkale Üniversitesi SBE Dergisi*. (4), 56-71.
- Yamaç, K. (2011). Bilimde Yöntem. *İktisat ve Toplum Dergisi*, 96.
- Yanık, A. (2008). Pozitivist Modern Bilimsel Yaklaşımın Eleştirisi. *Seyahat ve Otel İşletmeciliği Dergisi*, 7(3), 79-82.
- Yayar, R., ve Demir D. (2013). Gaziosmanpaşa Üniversitesinin Tokat İli Ekonomisine Etkisi. *Akademik Araştırmalar ve Çalışmalar Dergisi*. 5(8), 106-122.
- Yıldırım, M.A. (2012). II. Meşrutiyet Devrinde Vilayet Sanayi Mekteplerini Yeniden Yapılandırma Girişimleri: Vilayet Sanayi Mektepleri Tertibatı. *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Tarih Bölümü Tarih Araştırmaları Dergisi*. 31(52), 135-170.
- Yıldırım, M. (2010). Modernizm, Postmodernizm ve Kamu Yönetimi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*. 7(1), 703-719.
- Yılmaz, K.M. ve Kaynak, S. (2011). Sosyo-Ekonomik Dönüşüm Sürecinde Üniversitelerin Rolü ve Yöre Halkının Üniversite'den Beklentileri ile İlgili Bir Uygulama. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 13(4), 55-73.
- Yörükoğulları, E. ve İhsanoğlu, E. (2013). *Bilim ve Teknoloji Tarihi*, Anadolu Üniversitesi Yayını: Eskişehir.

EK-1: Araştırma Anketi**Birinci Bölüm**

Katılımcının

Adı Soyadı: _____

Adresi (veya e-posta): _____

Yaşınız: () 18-25 () 26-33 () 34-41 () 42-49 () 50 ve üstü

Cinsiyetiniz: () Erkek () Kadın

Öğrenim durumunuz: () İlkokul-ortaokul () Lise () Yükseköğretim

Mesleğiniz:

Aylık net geliriniz:

() 1000 TL ve altı () 1001-1500 TL () 1501-2000 TL () 2001-2500 TL () 2501 TL ve üstü

Kaç yıldan beri, Kastamonu'da ikamet ediyorsunuz?

() 3 yıldan az () 3-5 yıl () 6-10 yıl () 11-15 yıl () 16-20 yıl () 20 den fazla

İkinci Bölüm

Kastamonu Üniversitesi'nde düzenlenmesini istediğiniz, ihtiyaç duyduğunuz eğitsel, kültürel, sosyal ve sportif aktivite ve faaliyetler nelerdir? İzleyici ve katılımcı olarak yer almak istediğiniz konuları belirtiniz.

İZLEYİCİ	KATILIMCI
()	Sergi ()
()	Konser ()
()	Söyleşi ()
()	Tiyatro ()
()	Futbol ()
()	Yüzme ()
()	Kongre ()
()	Fotoğraf ()
()	Festival ()
()	Hentbol ()
()	Seminer ()
()	Basketbol ()
()	El Sanatları Kursu ()
()	Masa Tenisi ()
()	Sempozyum ()
()	Hobi Çalışmaları ()
()	Halka Yönelik Eğitimler ()
()	Yabancı Dil Kursu ()
()	KPSS Kursu ()
()	Hat Sanatı Kursu ()
()	Ebru Sanatı Kursu ()

Kastamonu Üniversitesi'nin nitelikleri ve fiziksel özellikleri ile ilgili görüşlerinizi işaretleyiniz.

Nitelikleri ve Fiziksel Özellikler	Çok Yetersiz	Yetersiz	Az Yeterli	Yeterli	Çok Yeterli	Bilgim Yok
Bilimsellik						
Dinamiklik						
Gerçekçilik						
Sosyal sorumluluk						
Eğiticilik						
Şeffaflık						
Güvenirlilik						
Kampüs büyüklüğü						
Kampus temizliği						
Kampüse ulaşım						
Bahçe düzenlemesi						
Bina yerleşimi						
Spor alanları						
Öğrenci mekanları						

Üniversitenin faaliyetleriyle ilgili haber edinme yollarından hangilerini kullanıyorsunuz?

Haber Edinme Yolları	Hiç	Kısmen	Oldukça	Tamamen
Üniversitedeki faaliyetlerden haberdar olabiliyor musunuz?				
Üniversitenin internet sayfasından haberdar oluyorum				
Kitapçıklar/Afişlerden haberdar oluyorum				
Basından haberdar oluyorum				
Etkinlik davetiyelerinden haberdar oluyorum				

Üniversite ile yaşadığınız sorunlar var mı ? Varsa yazar mısınız?

.....

Üniversiteden beklentileriniz nelerdir, yazar mısınız?

.....

Üçüncü Bölüm

Üniversite ile ilgili görüşlerinizi aşağıda size uygun olan seçeneğe işaretleyiniz.

Sıra	Değişken	Hiç Katılmıyorum	Çok Az Katılmıyorum	Katılmıyorum	Genellikle Katılmıyorum	Tamamen Katılmıyorum
1	Üniversite şehrimizin gelişimine canlılık kazandırdı					
2	Üniversite şehir hayatının pahalılaşmasına neden oldu					
3	Çocuğumun ya da yakınlarımın bu üniversiteye gitmesini isterim/isterdim					
4	Şehrimizde üniversitenin kurulması eğitim kalitesini arttırdı					
5	Üniversite öğrencileri toplumsal değerlere yeterince önem					
6	Üniversitenin kültürel etkinlikleri şehrin sosyal hayatını zenginleştirdi					
7	Üniversite şehrin güvenliğini olumsuz yönde etkiledi					
8	Üniversitenin şehir halkına bir yararı olacağını					
9	Şehir üniversite sayesinde yeni iş alanlarına kavuştu					
10	Üniversite öğrencileri dini değerlere saygı gösterir					
11	Üniversite şehir gençlerinin diğer illere gitmeden eğitim almalarına imkan sağladı					
12	Üniversite öğrencileri şehirdeki sosyal hayatı zenginleştirdi					
13	Üniversite öğrencileri şehirdeki sanat ve kültür hayatının niteliğini arttırdı (yeme içme, sinema, tiyatro, kafe v.b)					
14	Üniversite etkinlikleri ile milli ve kültürel değerlerin yaşatılma ve geliştirilmesine katkıda bulunur					
15	Üniversite öğrencilerinin tutum ve davranışları şehirliler gençlere kötü örnek oluyor					
16	Üniversite özellikle düşük gelirli aile ve öğrenciler için üniversite eğitimini özendiriyor					
17	Üniversite gençlerin büyük şehirlere gitmesine gerek kalmadan kaliteli bir üniversite eğitimi almalarını sağlıyor					
18	Şehrin daha çağdaş ve modern bir yapıya kavuşmasında üniversitenin önemli bir katkısı oldu					
19	Üniversitenin düzenlemiş olduğu etkinlikler dini değerlerin gelişmesine katkı sağlar					
20	Üniversite şehre daha hoşgörülü ve özgürlükçü bir hava kazandırdı					
21	Üniversite öğrencileri ile komşu olmaktan rahatsız olurum					
22	Üniversite şehrin hayat kalitesini arttırdı					
23	Üniversite şehrin sportif etkinliklerini zenginleştirdi					
24	Üniversite şehrin kültürel düzeyini arttırdı					
25	Üniversite şehrin yapılaşmasında öncü görevi üstlendi					
26	Üniversitenin varlığı benim için bir gurur kaynağıdır					
27	Üniversite şehrin ekonomik kalkınmasında önemli bir rol					

KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Kastamonu

Kastamonu Üniversitesi Lisansüstü Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmenliği'ne göre hazırlamış olduğum "Yeni Kurulan Üniversitelerin Şehir Halkı Tarafından Algılanması (Kastamonu İli Örneği)" adlı yüksek lisans tezinin içerdiği yenilik ve sonuçları başka bir yerden almadığımı ve bu tezi Kastamonu Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü'nden başka bir bilim kuruluna akademik gaye ve unvan almak amacıyla vermediğimi beyan ederim.

04/07/2014
Okan KESKİN

ÖZGEÇMİŞ

Adı Soyadı : Okan KESKİN
Unvanı : Personel Daire Başkanı
Doğum Tarihi : 20.12.1982
Doğum Yeri : Amasya
Yabancı Dil : İngilizce(Orta)
Adres : Kastamonu Üniversitesi Personel Daire Başkanlığı
 Kuzeykent/KASTAMONU
Telefon :05343012523

ÖĞRENİM BİLGİLERİ:

Öğrenim Derecesi	Bölümü	Mez.Olduğu Üniversite	Mezuniyet Yılı
Lisans	Sınıf Öğretmenliği	Gazi Üniversitesi.	2004
Y.Lisans	Eğitim Yönetimi Teftişi Planlama ve Ekonomisi	Kastamonu Üniversitesi	2014

YÜKSEK LİSANS TEZİ:

Keskin,O. (2014). Yeni Kurulan Üniversitelerin Şehir Halkı Tarafından Algılanması (Kastamonu İli Örneği)

AKADEMİK ÇALIŞMALARI:

Keskin, O., Ergül, M. (2013) World Conference on Educational Sciences“Evaluation of the last configuration in the central organization in Turkish Education System” Sapineza University of Rome, Italy.
Keskin, O., Kurnaz, A.(2013) The Analysis of Students’ Opinions about the Characteristics of Effective Teacher.Social and Behavioral Sciences.
Keskin, O.,Üniversite Öğrencilerinin Kastamonu İline ekonomik katkıları
Keskin, O., Milli Eğitim Bakanlığının Yeni Merkez Teşkilatının değerlendirilmesi

PROJE:

Bilgisayar Destekli Öğretim(2013)

GÖREVLERİ:

Amasya Suluova Akören Köyü İÖO – Öğretmen (23.12.2004-2006)

Sivas Kangal Halk Eğitim Merkezi – Müdür Yardımcısı (2007-2009)

Sivas Kangal İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü – Şube Müdürü (2009-2010)

Kocaeli Hereke Kışladüzü İlkokulu (Müdür Yardımcısı) (2010-2011)

Kastamonu Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi – Fakülte Sekreteri (2011-2012)

Kastamonu Üniversitesi Rektörlüğü Personel Daire Başkanlığı –Personel Daire Başkanı (2012-
Devam Ediyor)

ÖDÜLLER:

Milli Eğitim Bakanlığı, Takdir Belgesi,(2006)

Milli Eğitim Bakanlığı, Teşekkür Belgesi, (2007)

Milli Eğitim Bakanlığı, Teşekkür Belgesi, (2007)

Milli Eğitim Bakanlığı Takdir Belgesi, (2006)

Milli Eğitim Bakanlığı Aylıkla Ödüllendirme,(2008)

Milli Eğitim Bakanlığı Takdir Belgesi, (2010)